

Pháp luật

VÌ NHÀ NƯỚC PHÁP QUYỀN XHCN VIỆT NAM !

SỐ 206
(8.285)

25/7/2021
XUẤT BẢN TỪ NĂM 1985

CƠ QUAN CỦA BỘ TƯ PHÁP

VIỆT NAM

CHỦ NHẬT

Trang: 4+5+6+7+8

Để luật giúp gia đình trở nên an toàn

Đối với những nhóm yếu thế, nhà - gia đình là nơi an toàn nhất. Nhưng cũng chính trong ngôi nhà của mình, nhóm yếu thế lại đang phải chứng kiến hay là nạn nhân của nhiều hành vi bạo lực, có nguy cơ ít được quan tâm và bỏ lại phía sau...

● Ông Khuất Văn Quý - Phó Vụ trưởng Vụ Gia đình.

● Bạo lực gia đình với trẻ khuyết tật.

Nhóm yếu thế đó là những ai? Trên thực tế, khi nói đến bạo lực gia đình (BLGD), thường hay nghĩ ngay đến mối quan hệ giữa vợ và chồng, còn những đối tượng dễ bị tổn thương khác như trẻ em, người khuyết tật, người cao tuổi, người LGBT thường ít được cân nhắc tới, để bị bỏ lại phía sau.

Bi kịch từ chốn bình yên

Kết quả khảo sát của Hội trợ giúp người khuyết tật Việt Nam (VNAH) cho thấy, 25% người khuyết tật ở Đà Nẵng tham gia nghiên cứu cho biết đã bị bạo lực bởi các thành viên trong gia đình. Theo Văn phòng Cơ quan Liên Hợp quốc về Bình đẳng giới và Trao quyền cho phụ nữ (UN Women) tại Việt Nam, trên thế giới, trung bình phụ nữ và trẻ em gái khuyết tật bị bạo lực gia đình nhiều gấp hai lần phụ nữ khác và họ cũng chịu các hình thức bạo lực đặc biệt vì tình trạng khuyết tật của họ, bao gồm bị cô lập, bạo lực mang tính hệ thống và ngăn cản sử dụng thuốc, đi lại, các thiết bị trợ thính và hỗ trợ người khiếm thị. Đặc biệt, phụ nữ và trẻ em gái khuyết tật có nguy cơ bị cưỡng chế điều trị và chăm sóc sức khỏe sinh sản mà không có sự đồng ý của họ...

Tổ chức Y tế thế giới (WHO) đã từng công bố kết quả một cuộc nghiên cứu về tình trạng trẻ em khuyết tật bị bạo hành trên thế giới (bao gồm trẻ bị dị tật bẩm sinh, tự kỷ, bị dị tật do tai nạn, xung đột, chiến tranh, do hành vi bạo hành của người lớn,...). Kết quả cho thấy, trẻ em khuyết tật có

nguy cơ bị tấn công bạo lực cao gấp 4 lần so với trẻ em bình thường; người khuyết tật dễ trở thành nạn nhân của bạo hành hoặc xâm hại hơn cả.

Viện Nghiên cứu Kinh tế, Xã hội và Môi trường iSee đã thực hiện nghiên cứu “Có phải bởi vì tôi là LGBT” với 2.363 người trên 63 tỉnh, thành Việt Nam trả lời hoàn thiện bảng hỏi trực tuyến, cùng với 10 cuộc phỏng vấn sâu cá nhân, 2 cuộc thảo luận nhóm với tổng cộng 8 người lựa chọn ngẫu nhiên từ những người đã trả lời bảng hỏi trực tuyến về những trải nghiệm phân biệt đối xử, quấy rối và bạo lực bởi vì xu hướng tính dục và bản dạng giới của họ. Kết quả cho thấy, gia đình là một trong những môi trường xảy ra nhiều sự phân biệt đối xử với người LGBT nhất. Cụ thể, ép buộc thay đổi ngoại hình, cử chỉ (62,9%) và la mắng, gây áp lực (60,2%) là các hành vi phổ biến nhất mà người LGBT gặp phải trong gia đình của mình. Các hành vi bạo lực như bị nhốt, cầm giữ, ép buộc hay gợi ý rời khỏi gia đình, bị đánh đập chiếm khoảng 13-14% tổng số người tham gia khảo sát.

Các hành vi phân biệt đối xử chủ yếu hướng tới việc ngăn thông tin về thành viên gia đình là LGBT bị tiết lộ ra ngoài, cố gắng thay đổi xu hướng tính dục và bản dạng giới của người LGBT bằng các biện pháp y học, tâm linh hay lối sinh hoạt và ngăn cản các mối quan hệ tình cảm của họ. 1/5 trong số người LGBT bị ép buộc đi bác sĩ, 1/4 bị ép kết hôn với người họ không mong muốn...

“Vườn” rộng hơn sự bảo vệ tới các nhóm yếu thế

Theo số liệu thống kê của Bộ Văn hóa - Thể thao và Du lịch tổng hợp từ báo cáo của các tỉnh, thành, trong giai đoạn 2009-2019, tổng số vụ BLGD các địa phương đã phát hiện trên cả nước là 297.498 vụ. Số vụ BLGD giảm dần qua các năm: năm 2009 là 53.206 vụ, giảm xuống còn 20.108 vụ trong năm 2015 và chỉ còn 8.176 vụ trong năm 2019. Các vụ việc BLGD giảm có sự đóng góp rất lớn của Luật Phòng chống bạo lực gia đình (PCBLGD) được ban hành từ năm 2007. Tuy nhiên, sau 12 năm thực hiện, Luật cũng bộc lộ khá nhiều bất cập. Chính vì vậy, hoàn thiện chính sách và tăng cường hiệu lực, hiệu quả trong thi hành pháp luật về PCBLGD, bảo vệ quyền cơ bản và đảm bảo bình đẳng giữa các thành viên gia đình, “vườn” rộng hơn sự bảo vệ tới các nhóm yếu thế... là mong muốn của nhiều người. Dự kiến dự thảo Luật sẽ trình Chính phủ vào tháng 11/2021 và trình Quốc hội để thông qua vào năm 2022.

Mới đây, Viện Nghiên cứu Quản lý Phát triển bền vững (MSD) phối hợp với Mạng lưới Quản trị Quyền Trẻ em tổ chức hội thảo chia sẻ, đóng góp ý kiến cho Luật PCBLGD sửa đổi. Lý giải và đánh giá về thực trạng vấn đề bạo lực trẻ em trong gia đình, ông Nguyễn Trọng Tiền - chuyên gia đại diện Hội Bảo vệ Quyền Trẻ em Việt Nam nhấn mạnh: “Các hình thức bạo lực trẻ em không chỉ đơn thuần là sử dụng đòn roi, bạo lực thân thể mà thực tế rất đa dạng như bạo lực tinh thần (chửi mắng, xúc phạm), bạo lực tình

dục và bạo lực kinh tế (bóc lột lao động, chiếm giữ và kiểm soát tài chính của trẻ em)...”.

Bà Trịnh Thị Lê - Điều phối viên dự án Viện Nghiên cứu Phát triển cộng đồng (ACDC) chia sẻ: “Trẻ em khuyết tật có nguy cơ bị tấn công bạo lực cao gấp 4 lần so với trẻ em không khuyết tật và dễ trở thành nạn nhân của bạo hành và xâm hại hơn trẻ không khuyết tật. Hiện nay chưa có số liệu thống kê đầy đủ về BLGD với trẻ khuyết tật nhưng trên thực tế trẻ khuyết tật phải trải qua rất nhiều câu chuyện BLGD. Người gây ra bạo lực với trẻ em có thể là anh chị em của trẻ, những người thiếu kiên nhẫn hoặc thiếu tôn trọng trẻ em khuyết tật”.

Là người có nhiều năm kinh nghiệm trong lĩnh vực bảo vệ quyền của người LGBT, ông Lương Thế Huy - Viện trưởng Viện Nghiên cứu Xã hội, Kinh tế và Môi trường (iSEE) chia sẻ: “Những người LGBT bị bạo lực bởi nhiều đối tượng khác nhau trong xã hội nhưng bị bạo lực nhiều nhất bởi chính những người trong gia đình. Trẻ em LGBT vẫn bị xem là “ngộ nhận”, “đua đòi” và “cần chữa trị”, hay nhẹ hơn là

“định hướng giáo dục lại cho đúng” hay trì hoãn sự chấp nhận thay vì hỗ trợ giúp đỡ tiếp cận tới các thông tin đúng vì cho rằng như thế là “chịu thua” hay “khuyến khích con cái lệch lạc”...

Từ những thực tế này, các đại biểu đề xuất Luật PCBLGD sửa đổi cần nghiên cứu bổ sung sự kết nối, thu thập thông tin, kiến nghị của các tổ chức xã hội và của trẻ em chuyển đến các cơ quan nhà nước; bổ sung một số hình thức xử phạt vi phạm hành chính như giáo dục bắt buộc, phạt lao động công ích... nhằm đa dạng hóa hình thức xử phạt, tăng tính khả thi cũng như tăng hiệu quả răn đe, giáo dục của các chế tài xử lý vi phạm hành chính; tăng mức phạt tiền đối với các hành vi BLGD mà nạn nhân là trẻ em nói chung và trẻ khuyết tật nói riêng...

Từ góc độ cơ quan soạn thảo luật, chia sẻ về những điểm mới của dự thảo Luật PCBLGD sửa đổi, ông Khuất Văn Quý - Phó Vụ trưởng Vụ Gia đình cho biết, với dự thảo Luật sửa đổi, cơ quan soạn thảo tập trung vào các nội dung như: Làm rõ các khái niệm liên quan đến công tác PCBLGD; bổ sung các loại hình hỗ trợ tư vấn cho người bị BLGD; hoàn thiện các biện pháp ngăn ngừa, bảo vệ và hỗ trợ người bị BLGD, hòa giải trong PCBLGD; giáo dục và truyền thông cho người gây ra BLGD chứ không phải chỉ có trừng phạt, công tác thông tin, tuyên truyền và quy định rõ số điện thoại (111) tiếp nhận thông tin về BLGD. Tăng cường các điều kiện bảo đảm để thực hiện công tác PCBLGD, theo đó cần quy định rõ các biện pháp bảo đảm cho công tác PCBLGD; khắc phục những bất cập trong công tác báo cáo thông tin về BLGD, bổ sung các loại hình thức báo tin về vụ BLGD hay nguy cơ gây BLGD qua mạng xã hội.

“Với nội dung sửa đổi đa dạng, chúng tôi luôn mong muốn và sẵn sàng lắng nghe cũng như ghi nhận những ý kiến đóng góp từ các tổ chức xã hội, những đơn vị hoặc cá nhân trực tiếp làm công tác hỗ trợ người bị bạo lực để có thể đi đến dự thảo luật một cách toàn diện và đầy đủ” - ông Quý nhấn mạnh.

HỒNG MINH

“Bạo lực với người LGBT chính là bạo lực trên cơ sở giới, tuy nhiên Luật PCBLGD vẫn chưa nhắc đến nhóm những người LGBT. Do vậy, các gia đình, chính quyền và các cơ quan liên quan và chính những người LGBT chưa nhận thức được việc áp dụng luật này để phòng và bảo vệ họ khỏi bạo lực từ chính những người thân trong gia đình. Việc đưa vấn đề bạo lực với nhóm những người LGBT vào luật để giúp hiểu rõ bản chất của các bạo lực này sẽ giúp cho việc áp dụng hiệu quả hơn các khung pháp lý về bình đẳng giới, phòng chống bạo lực gia đình và bảo vệ quyền trẻ em ở Việt Nam. Các chương trình phòng chống bạo lực gia đình và bảo vệ trẻ em cần phải đưa nhóm LGBT vào là một nhóm đối tượng” - ông Lương Thế Huy - Viện trưởng Viện Nghiên cứu Xã hội, Kinh tế và Môi trường (iSEE) đề xuất.

Pháp luật
VIỆT NAM

● Tổng Biên tập:
TS. ĐÀO VĂN HỘI

● Phó Tổng Biên tập:
TRẦN ĐỨC VINH (Thường trực)
TRẦN NGỌC HÀ
HÀ ÁNH BÌNH

● Tổ chức thực hiện:
BÙI THỊ XUÂN HOA

● **TÒA SOẠN:** Số 42 ngõ 29 Nguyễn Chí Thanh, phường Ngọc Khánh, quận Ba Đình, Hà Nội.
*ĐT: (024) 37245180
*Fax: (024) 37245178
*Email: baoplvn2014@gmail.com.
● **GPXB** số 86/GP-BTTTT ngày 06/03/2014 do Bộ TTTT cấp.
● **Giấy phép sửa đổi, bổ sung** số 290/GP-BTTTT ngày 22/9/2014 do Bộ TTTT cấp
● **Thiết kế mỹ thuật tại Tòa soạn.**
● In tại Cty TNHH MTV In báo Hà Nội Mới; Cty In Ba Đình.

● **Cơ quan đại diện:**
TP HCM: 200C Võ Văn Tần, P5, Q3, TP HCM.
ĐT: (028)38181281 Email: plvnvp2@gmail.com.
Khu vực ĐBSCL: 109 Trần Văn Hoài, Ninh Kiều, Cần Thơ
*ĐT: (0292) 3819009 *Email: canthophapluatvn@gmail.com.
Duyên hải phía Bắc: 10 Hồ Sen, Lê Chân, Hải Phòng.
*ĐT: 0973465555. Email: vanphongplvn@gmail.com;
Miền Trung và Tây Nguyên: 92 Hoàng Văn Thụ, Pleiku, Gia Lai.
ĐT: (0269) 3658888 - 0963 111 333
*Email: baophapluat.mientrungtainguyen@gmail.com
● **Văn phòng đại diện:**
Lào Cai: 163 Trần Hưng Đạo, TP Lào Cai. ĐT: 0903211537
Phú Thọ: đường Nguyễn Tất Thành, Việt Trì; ĐT: 0981391333.
*Email: vutienplvn@gmail.com;
Quảng Ninh: 701 Nguyễn Văn Cừ, Hạ Long *ĐT: 0912181122;
Nam Định: 455 Trường Chinh, TP Nam Định*ĐT: 0978295869;

Nghe An: 93 Nguyễn Thị Minh Khai, TP Vinh, Nghệ An *ĐT: 0916635077.
*Email: ngotoanbc@gmail.com;
Thừa Thiên - Huế: 22 Nguyễn Lương Bằng, TP Huế *ĐT: (0234) 3888666 - 0903029099;
*Email: quangtam07@gmail.com;
Đà Nẵng: 93 Dương Trí Trạch, Sơn Trà*ĐT: 0984282929. *Email: Ledanhtao224@gmail.com;
Khánh Hòa: 125 Hoàng Hoa Thám, TP Nha Trang*ĐT: 0905555722.
*Email: leanhduc.plvn@gmail.com
Lâm Đồng: A22 Trần Lê, TP Đà Lạt *ĐT: 0914876019. *Email: longbc07@gmail.com
Đồng Nai: 134 Phan Trung, Biên Hòa *ĐT: (0251) 6273279 - 0918442754.
*Email: huynhngochieu7979@gmail.com.vn
Tiền Giang: 242 Nguyễn Công Bình, Trung An, Mỹ Tho, Tiền Giang.*ĐT: 0888616767.
*Email: duchien.plvn@gmail.com
Kiên Giang: P24 -10 đường 3/2, Rạch Giá, Kiên Giang.*ĐT: 0843135555.
*Email: minhthu.plvn@gmail.com.

MÃ ĐẶT BÁO: B51

Giá: 6.800Đ
(SÁU NGHÌN TÁM TRĂM ĐỒNG)

500 ngày sống khác và niềm tin chiến thắng!

Cùng với TP Hồ Chí Minh, Bình Dương, Đồng Nai đã thực hiện trước đó, từ 0h 19/7, các tỉnh, thành: Cần Thơ, Bình Phước, Tây Ninh, Bà Rịa - Vũng Tàu, Tiền Giang, Long An, Vĩnh Long, Đồng Tháp, Bến Tre, Hậu Giang... cũng giãn cách xã hội theo Chỉ thị 16. Nhiều người đã rất sợ, kể cả một số nhân viên y tế. Nhưng trong mọi trường hợp, nỗi sợ không giúp gì được cho chúng ta. Niềm tin và ý thức của mỗi cá nhân sẽ giúp tất cả chúng ta giành lấy chiến thắng trong cuộc chiến với dịch bệnh Covid-19!...

Chúng ta đều có thể là F

Hơn 1 năm qua, toàn thể nhân dân đã chung sức, đồng lòng cùng hệ thống chính trị chống dịch Covid-19. Nhờ vậy, Việt Nam đã ngăn chặn được dịch bệnh trong 3 đợt dịch trước. Nhưng với sự lây lan nhanh của chủng virus Delta, đợt dịch thứ phát ở nhiều tỉnh, thành. Bắc Ninh, Bắc Giang đã kiểm soát được dịch bệnh nhưng TP HCM và các tỉnh phía Nam dịch đang diễn biến rất phức tạp, số ca nhiễm tăng nhanh mỗi ngày.

Giữa những ngày dịch bệnh quá tải này, các chuyên gia, bác sĩ trong tâm dịch TP HCM đã chia sẻ trực tiếp tới cộng đồng những thông tin thiết thực. Bác sĩ Trương Hữu Khanh, nguyên Trưởng khoa Nhiễm - Bệnh viện Nhi Đồng 1 (TP HCM) chia sẻ: Thấy một số người bít cửa trước hay cửa sau với hàng xóm F0, tôi đã giải thích: “Cứ để cửa thông thoáng, không sao cả”. Trong quá trình tham gia tư vấn, giải đáp thắc mắc về dịch bệnh tại TP HCM vừa qua, tôi gặp tình huống một số người kỳ thị hàng xóm bị nhiễm virus hay hàng xóm là nhân viên y tế tham gia chống dịch. Có người ngăn lối đi, bít cửa nhà. Tôi giải thích với họ rằng, không ai có thể lây virus cho ai nếu không tiếp xúc trực tiếp và chỉ có thể lây khi cùng phòng kín lạnh.

Người dân dường như đã đọc nhiều thông tin về virus và có người tưởng tượng: Nhà mình ở gần khu cách ly, chắc bị lây quá? Chung cư kia “bị” cách nhà mình 30 mét, thấy cũng sợ. Có người nhả tin cho tôi vì kỳ thị là F1. Tôi bảo, các nhà xung quanh họ xì xào gì kệ họ, mình bình tĩnh thực hiện đúng các quy tắc phòng dịch, mọi việc sẽ qua. Còn với người không bị nhiễm, thấy nhà ai treo bảng cách ly cũng kệ, họ không ra khỏi nhà làm sao lây cho người khác?

“Theo con mắt dịch tễ học, mỗi chúng ta đều có thể là F0

hay F1 bất cứ lúc nào. Số ca bệnh của TP HCM sẽ còn tăng trong những ngày tới, nhưng con số đến bao nhiêu phụ thuộc vào sự chấp hành đúng các quy tắc chống dịch của mỗi người”, bác sĩ Khanh nhấn mạnh.

Cuộc chiến này rất khốc liệt, TP HCM đã thành lập trung tâm điều trị bệnh nặng, đã chuẩn bị thuận lợi cho mua sắm thêm trang thiết bị. Nhiều cơ sở y tế đã làm test nhanh, nhà quản lý sẽ để người dân và doanh nghiệp được tự lo trong khả năng của họ. Nếu bạn là F0 hay F1, gặp ánh mắt kỳ thị cũng đừng trách cứ họ làm gì. Khi qua dịch, tình làng nghĩa xóm sẽ trở lại như xưa.

Virus lan nhanh...

Cùng với đó, ThS.BS. Lê Quốc Tuấn, Bộ môn Sinh lý - Sinh lý bệnh miễn dịch, Đại học Y Dược TP HCM bày tỏ: Cho dù có sợ, chúng ta vẫn sẽ phải đối mặt cùng nó, không chạy đi đâu được, không lúc này thì lúc khác. Tất cả các nước ở châu Á hầu như đều đang trong tình trạng giống Việt Nam, bởi lẽ từ đầu, tất cả đã chọn giải pháp giống nhau, muốn làm sạch sẽ mọi thứ như chưa từng có virus Corona hiện diện trên đời...

Thay vì ngồi đó sợ hãi, chúng ta hãy nghĩ cách để làm sao cho cuộc chạm trán ấy ít thương vong nhất. Và tất nhiên những gì Chính phủ kêu gọi trong thời gian vừa qua như khẩu trang, rửa tay, “5K”... phải tuyệt đối tuân thủ để giảm thiểu lây lan và gánh nặng cho ngành Y tế.

Sau những gì chúng ta đã làm những ngày qua cùng những con số dịch tễ, có thể nhận thấy virus lây lan nhanh, nhưng độc lực vẫn được xếp vào nhóm thấp. Rải rác vẫn có những ca tử vong, có thể có những ca còn chưa kịp báo cáo. Tuy nhiên, con số này trong thời gian qua vẫn là quá thấp so với tai nạn giao thông hoặc các

bệnh lý khác ngoài cộng đồng.

Bộ Y tế cho biết, khoảng 70% số ca mắc Covid-19 đều thuộc nhóm nhẹ không triệu chứng và các ca tái dương tính sau điều trị hầu như không có khả năng lây nhiễm. Chúng ta thanh lọc virus tương đối triệt để, nhưng chỉ có thể thực hiện trong thời gian ngắn, khi số ca còn ít. Nếu vượt qua được sợ hãi, chúng ta mới đủ bình tĩnh để đối mặt virus. Nếu ai không thể vượt qua sợ hãi, hãy yên tâm đóng cửa ở nhà trọn vẹn.

Cái chúng ta có khá nhiều cho cuộc chiến này, đó là, mỗi chúng ta luôn có sẵn một cơ thể khỏe mạnh, giúp đạt được con số hơn 70% ca nhiễm là không triệu chứng và chỉ một số rất ít tử vong. Bởi theo bác sĩ Tuấn, hầu hết các ca tử vong không phải vì sự tấn công trực tiếp của virus mà vì cách phản ứng thái quá của hệ miễn dịch đưa đến tăng hoạt lympho CD8, thực bào và cơn bão cytokine.

Hơn nữa, về mặt chăm sóc y tế, chúng ta không thiếu những nhân lực tinh nhuệ và không ngại xông pha. Ở các bệnh viện dã chiến, họ phải đối mặt với nhiều thành phần cách ly hết sức phức tạp. Ở các tuyến cuối cùng, họ phải đối mặt với sự sinh tử của các bệnh nhân trở nặng. Họ vẫn hàng ngày, hàng giờ chiến đấu vì sự sống của người bệnh.

Về mặt liệu pháp điều trị, chúng ta đã có nhiều trung tâm điều trị ca nặng là khoa hồi sức tích cực tại các bệnh viện lớn. Vấn đề quan ngại, nếu số ca tăng nhanh, kéo theo ca nặng bùng phát nhiều hơn sẽ dẫn đến quá tải cho khoa hồi sức các tuyến cuối. Do vậy, niềm tin và ý thức của mỗi cá nhân sẽ giúp tất cả chúng ta giành lấy chiến thắng trong cuộc chiến với dịch bệnh Covid-19.

Và 500 ngày sống khác!

TP HCM mỗi ngày đã có cả nghìn ca mắc mới Covid-19. Sống cùng F0 hay sống cạnh F0

đã trở thành tình thế hiện hữu có thể đến với bất cứ người dân nào lúc này. Trên trang cá nhân, nhà báo Hoàng Nguyên Vũ (quận 3, TP HCM) chia sẻ câu chuyện: “Bà tên là Mai, năm nay đã 78 tuổi. Hầu hết những người như bà Mai sống chết ở cùng với chủ, như một thành viên trong gia đình. Hai năm trước tôi chuyển về khu này, gặp thì thấy bà còn lạnh lợi nhưng trí nhớ bị lẫn. Cách đây nửa năm bà bị ngã và bị liệt phải ngồi một chỗ. Cửa nhà luôn mở, bà ngồi tầng trệt, luôn ngó ra ngoài với ánh nhìn rất buồn. Chỉ ánh mắt thôi, còn tất tần tật ý niệm về thời gian cũng bị lãng quên theo trí nhớ.

Cách đây 1 tuần, lực lượng y tế xét nghiệm toàn khu phố khi phát hiện có 1 người dương tính. Và bà Mai bỗng có kết quả nhiễm Covid-19. Ai cũng ngỡ ngàng vì ca này, người duy nhất trong ngôi nhà 9 người ấy, dương tính.

Khi bà cụ bị được 3 ngày, gia đình đó rất hoảng. Nhất là gia đình có một bà già bằng tuổi bà Mai, bệnh tật đầy mình và 3 đứa trẻ con... Nhưng gia đình đó rơm rớm nước mắt thuyết phục đoàn chống dịch là không đưa bà vào bệnh viện dã chiến. Lại trong lúc bệnh viện quá tải, sợ bà cụ “đi” trong cô đơn...

Và thế là tôi sống một cách bình thường cạnh F0 suốt hơn một tuần rồi. Tôi học cách sống cùng dịch bệnh một cách cẩn thận nhất từ mọi khâu, nhất là ăn uống và sinh hoạt. Tôi ổn”.

Cùng với góc nhìn lạc quan, TS. Khuất Thu Hồng, Viện trưởng Viện Nghiên cứu phát triển xã hội ISDS đã có những trải lòng: 500 ngày qua, Covid-19 thật tồi tệ nhưng đi qua nó, chúng ta hình thành được một thói quen quý báu mà nhân loại có thể mất cả trăm năm để xây dựng. Tôi thích cách chúng ta ứng xử với nhau trong những ngày chống dịch: cẩn trọng nhưng lại thân thiện hơn. Thay

vì những nụ cười trên môi, tôi gặp những đôi mắt cười lấp lánh trên những tấm khẩu trang. Mục tiêu chiến thắng dịch bệnh đã kết nối chúng ta theo một cách thật bất ngờ, nhưng cũng thật đáng yêu! Trách nhiệm hơn và tự giác hơn.

Đại dịch này làm khó tất cả chúng ta. Ở TP HCM, đầu tàu kinh tế của cả nước có không ít người đang lo thất ruột cho từng bữa ăn của cả nhà nếu dịch còn tiếp tục kéo dài... Thương nhất nhà có 4 người thì chia 4 bệnh viện khác nhau, đứa trẻ 5-6 tuổi phải tự đi cách ly một mình... Nhưng chúng ta đã và đang thay đổi để không khuất phục. TS. Khuất Thu Hồng bày tỏ: “Tôi ngưỡng mộ cách mà mọi người “loay hoay” tìm cách thích ứng một cách thông minh nhất trong bối cảnh giãn cách. Trẻ em vẫn được học tập, các cơ quan, nhà máy, doanh nghiệp... vẫn vận hành. Ngay cả tâm dịch Bắc Giang, Bắc Ninh, hàng hóa vẫn lưu thông... Cuộc sống vẫn tiếp diễn, không sôi nổi, náo nhiệt như vốn có nhưng giống như mạch nguồn, vẫn cuộn cuộn chảy. Tôi xin không nói thêm về sự tàn phá của đại dịch mà muốn nói nhiều hơn về sự kiên cường, về sự quyết tâm của người Việt để vượt qua thách thức to lớn này với phẩm giá của mình. Đó là sự đùm bọc, là trách nhiệm, là thực tế nhưng không hoảng loạn. Dịch Covid-19 sẽ khó vượt qua hơn nếu cùng một lúc chúng ta phải đối phó với đại dịch của sự sợ hãi, kỳ thị”...

Như vậy, 500 ngày đã qua, những ngày tới, chúng ta vẫn phải căng mình chống dịch. Đại dịch nhất định sẽ qua đi nhưng những bài học, sự thay đổi chúng ta học được sau đại dịch sẽ mãi là hành đẹp để trong cuộc đời chúng ta. Tựa như những thước phim trong cuộc sống tươi đẹp, vẫn luôn có những lấp lánh cho những lạc quan, tin yêu và hy vọng!...

MIÊN THẢO

● Hình ảnh đẹp của nhóm thiện nguyện Những bước chân xanh (8 chàng trai, cô gái) bốc lên xuống xe 18 tấn rau xanh trong một đêm mưa TP HCM, với niềm tin vào cuộc chiến đẩy lùi Covid-19. (Ảnh minh họa)

CỦA CHO KHÔNG BẰNG CÁCH CHO

Đề “chỉ đỏ” thêm đỏ

Tinh thần “tương thân, tương ái”, đùm bọc lẫn nhau là truyền thống quý báu, nét đẹp văn hóa của dân tộc Việt Nam. Đó là “sợi chỉ đỏ” xuyên suốt từ những ngày bình minh của lịch sử dân tộc đến nay. Nhưng từ xa xưa, ông cha đã đúc kết “Cửa cho không bằng cách cho” và hôm nay “Làm từ thiện đúng luật – khó hay dễ?” là câu hỏi luôn được đặt ra, để làm sao cho những tấm lòng thực sự đến được những nơi cần đến và người được giúp đỡ cũng không tủi hổ khi nhận sẻ chia...

Ngày 21/10/2020, trao đổi bên hành lang Quốc hội với báo chí, đề cập đến quy định của pháp luật về vấn đề hoạt động từ thiện, ĐBQH Lê Thanh Vân nhận định Nghị định 64 ban hành từ 2008 nhưng Chính phủ chưa có tổng kết xem các quy định trong này có phù hợp thực tiễn hay không. Ông Vân đề nghị cần quy định không chỉ có các cơ quan nhà nước, các tổ chức xã hội có tư cách pháp nhân mới có quyền quyền góp từ thiện, mà để cá nhân, những người có tên tuổi, uy tín trong xã hội cũng có quyền đó. Việc của Nhà nước là quy định và hướng dẫn rõ ràng để khi có sự cố thì các cá nhân, tổ chức khác có thể giải trình minh bạch.

● Cửa cho không bằng cách cho.

Từ truyền thống của dân tộc...

Mấy hôm nay, anh Hồ Ngọc Thanh - một người dân Đà Nẵng cùng các thành viên trong quỹ xe “Vận tình 0 đồng” vẫn miệt mài đăng những dòng tin kêu gọi “Hướng về Sài Gòn” trên mạng xã hội. Ban đầu anh Thanh lên phương án kêu gọi được bao nhiêu sẽ cùng một vài anh em đội xe bán tải Đà Nẵng trực tiếp chở vào Sài Gòn hỗ trợ. Nhưng không may dịch tái bùng phát tại Đà Nẵng, anh chỉ gửi tiền mặt vào cho người quen ở Sài Gòn mua gạo, mắm, muối hỗ trợ người lao động khó khăn.

Nhóm anh đã kêu gọi được hơn 100 triệu đồng cùng 6 tấn gạo và 2.000 lít nước sát khuẩn tiếp sức cho TP HCM, đến bếp ăn thiện nguyện và các khu dân cư phong tỏa ở Sài Gòn. “Chúng tôi đã từng trải qua những ngày tháng giãn cách toàn thành phố, khó khăn muôn phần nên hiểu hết những gì người dân Sài Gòn đang gặp phải. Trước đây khi Đà Nẵng là tâm dịch của cả nước, người Sài Gòn gửi yêu thương về âm lòng biết mấy, nay cho chúng tôi góp một tay động viên Sài Gòn” - anh Thanh nhận nhủ.

Câu chuyện của anh Thanh chỉ là một trong hàng triệu câu chuyện về những tấm lòng trong những ngày này. Không phải đến bây giờ khi dịch bệnh hoành hành, tinh thần “tương thân, tương ái”, đùm bọc lẫn nhau mới mạnh mẽ như vậy mà từ xa xưa tinh thần ấy đã trở thành truyền

thống quý báu, nét đẹp văn hóa của dân tộc ta.

Ngay từ những khúc hát ru lúc mới lọt lòng đến khi làm quen với con chữ, mỗi người chúng ta đều thấm nhuần những câu ca dao, tục ngữ như “Bầu ơi thương lấy bí cùng, tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn”; “Nhiều điều phù lấy giá gương. Người trong một nước phải thương nhau cùng”; “Lá lành đùm lá rách” hay “Một miếng khi đói bằng một gói khi no”...

Miền Trung bão lũ, với tinh thần “tương thân, tương ái”, tất cả đồng bào đều hướng về miền Trung bằng những hành động ý nghĩa, thiết thực nhất. Đó là hình ảnh trong mưa bão, các cán bộ, chiến sĩ các đơn vị quân đội, công an, lực lượng dân quân, tự vệ đội mưa, đội gió giúp dân chằng chống nhà cửa, kêu gọi tàu thuyền trú, tránh bão. Hình ảnh các đồng chí lãnh đạo Đảng, Nhà nước kịp thời về thăm hỏi, động viên bà con vùng tâm bão; chỉ đạo cấp ủy, chính quyền địa phương và lực lượng vũ trang dốc sức giúp dân khắc phục hậu quả...

Cơn bão đi qua, thiệt hại về người, tài sản do bão để lại không gì có thể đo đếm được. Khắp nơi trên cả nước cùng nhau phát động, ra sức ủng hộ người dân vùng bão lũ. Chính quyền từ Trung ương đến địa phương, các cấp, các ngành, các đoàn thể chính trị xã hội, đồng bào ta ở trong và ngoài nước chung tay chia sẻ những mất mát, đau thương bằng những hành động

thiết thực, người có sức thì giúp sức, có của thì góp của, ai có thể giúp được gì thì sẵn sàng giúp đỡ, không ngại khó, ngại khổ, cùng nhau hướng về vùng bão lũ, mong sao cho đồng bào của mình giảm bớt khó khăn, mau chóng trở lại cuộc sống, làm việc, tham gia sản xuất.

Những ngày này, dịch bệnh Covid-19 đang là nỗi ám ảnh của toàn thế giới và Việt Nam cũng đang căng mình chống dịch khi số ca nhiễm trong cộng đồng ngày càng tăng. Dịch bệnh đã và đang ảnh hưởng nặng nề đến mọi mặt của đời sống xã hội và những người có hoàn cảnh khó khăn, yếu thế trong xã hội lại càng dễ bị tác động, tổn thương. Trước cuộc chiến đầy cam go với dịch bệnh và lời hiệu triệu “chống dịch như chống giặc”, một lần nữa truyền thống quý báu “tương thân, tương ái” của dân tộc lại trở dậy, mạnh mẽ hơn bao giờ hết.

Đó là những hy sinh, vất vả của lực lượng tuyến đầu chống dịch, sẵn sàng “chia lửa” với những địa phương đang là tâm dịch; là việc san sẻ đồ ăn, thức uống cho người dân trong các khu cách ly, phong tỏa; là cùng nhau hỗ trợ tiêu thụ nông sản cho bà con những địa phương có dịch hay những đóng góp thiết thực cho Quỹ Vaccine phòng, chống Covid-19 từ những doanh nghiệp lớn, nhỏ đến những học sinh, người lao động...

Đến ý thức tuân thủ pháp luật khi đùm bọc, sẻ chia

Pháp lý luôn là vấn đề khiến

các ý định và hoạt động từ thiện e ngại. Còn nhớ, trong đợt miền Trung bão lũ năm 2020, các từ khóa được quan tâm nhiều nhất đều liên quan đến việc từ thiện như: “Thủy Tiên”, “cứu trợ”, “minh bạch”... Nhiều quan điểm cho rằng, việc ca sĩ Thủy Tiên kêu gọi và nhận tiền để làm từ thiện là không đúng quy định của pháp luật hiện hành, cụ thể là Nghị định 64/2008/NĐ-CP về hoạt động từ thiện. Theo đó, việc thực hiện nhiệm vụ nhân đạo được Nhà nước giao cho các tổ chức như Mặt trận Tổ quốc, Hội Chữ thập đỏ Việt Nam, (ảnh bìa: Hội Chữ thập đỏ tỉnh Phú Thọ hỗ trợ gia đình có hoàn cảnh khó khăn ở huyện Thanh Sơn. Nguồn: chuthapdophutho.org.vn) các quỹ xã hội, từ thiện thực hiện, còn cá nhân không được phép thực hiện.

Tuy nhiên, cũng lại có quan điểm phản biện rằng Nghị định 64 thực chất là để áp dụng cho các tổ chức được Nhà nước giao thực hiện nhiệm vụ nhân đạo và đây là một hình thức quản lý của Nhà nước với các tổ chức có nhiệm vụ được giao, như Mặt trận Tổ quốc, Hội Chữ thập đỏ Việt Nam, các quỹ xã hội, từ thiện, không áp dụng cho cá nhân, nên nếu lấy Nghị định 64 áp vào trường hợp của Thủy Tiên cũng không đúng. Vì về thực chất, những người như Thủy Tiên chỉ là người trung gian để đem vật chất, tiền bạc từ người tặng, cho đến người được nhận. Họ được ủy thác để làm việc đó và theo luật là được phép. Họ không đại diện cho tổ

chức nào nên họ hoàn toàn có quyền làm việc đó.

Và cũng từ những sự việc thực tế và tranh luận nhiều chiều như vậy, ngày 23/10/2020, Văn phòng Chính phủ đã có Văn bản 8876/VPCP-QHĐP truyền đạt ý kiến chỉ đạo của Thủ tướng Chính phủ giao Bộ Tài chính khẩn trương chủ trì xây dựng Nghị định thay thế Nghị định số 64/2008/NĐ-CP về vận động, tiếp nhận, phân phối và sử dụng các nguồn đóng góp tự nguyện hỗ trợ nhân dân khắc phục khó khăn do thiên tai, hoả hoạn, sự cố nghiêm trọng, các bệnh nhân mắc bệnh hiểm nghèo. Trước đó, tại phiên họp thường kỳ tháng 8/2020, Chính phủ đã thông qua đề nghị xây dựng Nghị định của Chính phủ về vận động, tiếp nhận, phân phối và sử dụng các nguồn đóng góp tự nguyện hỗ trợ nhân dân khắc phục khó khăn do thiên tai, dịch bệnh, sự cố, các bệnh nhân mắc bệnh hiểm nghèo.

Động thái này của Chính phủ cho thấy, việc bảo đảm hiệu quả, kịp thời, khuyến khích, tôn vinh và tạo điều kiện thuận lợi để các tổ chức, cá nhân phát huy tinh thần đoàn kết, “tương thân, tương ái” được đề cao.

Có thể thấy, sống trong một xã hội thượng tôn pháp luật lấy việc tuân thủ pháp luật là hàng đầu thì câu đúc kết của ông cha “Cửa cho không bằng cách cho” đến ngày nay cần được hiểu dưới góc độ “cách cho” chính là ý thức tuân thủ pháp luật trong từ thiện để sao cho những tấm lòng thực sự đến được những nơi cần đến và người cần giúp đỡ cũng không tủi hổ khi nhận sẻ chia.

Đó cũng chính là 3 nguyên tắc cần tuân thủ trong hoạt động cứu trợ quốc tế: *Thứ nhất*, không phân biệt đối xử giữa những người ở những vùng xảy ra thảm họa; *Thứ hai*, không tạo áp lực cho những người tại đó, kể cả nạn nhân, kể cả chính quyền và các lực lượng để họ không bị áp lực thêm những công việc khác nữa; *Thứ ba*, giúp những gì họ cần, thay vì mình giúp những gì mình có. **HỒNG MINH**

CỬA CHO KHÔNG BẰNG CÁCH CHO

Rung rung tình người trong đại dịch

Với tất cả sự đồng sức, đồng lòng, những ngày tháng căng mình chống dịch là những ngày chúng ta thương nhau hơn bao giờ hết. Đó là những bếp ăn 0 đồng “càng nấu càng thương”, là những lợi nhuận trị giá “1.500 nụ cười” mỗi tối; là những vựa rau, những cân gạo, quả bí chắt chiu từ vườn nhà vùng lũ gửi gắm cho TP Hồ Chí Minh chống dịch. Đó còn là những bàn tay chia ra tức thời với người vô gia cư, thất nghiệp, là những nhường nhịn cho người sau cần hơn...

● Lấp lánh, chan chứa tình người trong đại dịch.

Anh chủ hàng rau vừa bán vừa cho

Ông chủ hàng rau siêu ngẫu đang gây bão mạng xã hội vì phong cách bán hàng có một không hai giữa lúc dịch bệnh căng thẳng với quan điểm: Kiếm tiền cả đời mà chữ đầu nhất thiết phải kiếm ngay lúc này đâu!

Trong thời điểm dịch bệnh đang diễn ra căng thẳng, nguồn cung cấp thực phẩm, rau xanh ở TP Hồ Chí Minh và các tỉnh lân cận gặp nhiều khó khăn nhưng sạp hàng rau của Minh Râu vẫn luôn cố gắng “giữ giá tốt nhất cho bà con” với những chính sách bán hàng không giống ai.

Nhiều năm qua, anh Minh đã rất quen mặt với người dân phường Bình Đa, TP Biên Hòa, Đồng Nai bởi mở ra sạp rau bán thì ít, tặng cho người khó khăn thì nhiều. Anh Minh cho biết đã làm công việc bán rau gần 10 năm, hoạt động tặng rau miễn phí cho các bạn sinh viên, người dân nghèo cũng đã duy trì đến năm thứ 8.

Khi các đợt dịch Covid-19 bùng phát tại địa phương, anh Minh càng tăng cường tặng rau cho mọi người. Mỗi khi nhập rau về từ chợ đầu mối, anh bày rất nhiều tại sạp hàng và viết tấm bảng mời mọi người đến nhận. Những lời nhắn gửi dễ thương mà anh viết như “Hôm nay hơi mệt, mua nhiều giùm chứ đừng hỏi”, “Bán rau muốn đợt biên giá 5 tỷ đồng, nay còn 5.000 đồng/bó, ai mua thì trả, ai cần thì cho”... Tùy vào tình hình nhập hàng, mỗi tuần anh tặng đồ cho bà con 2-6 lần, mỗi lần từ 2-7 tạ rau củ tùy khả năng cho phép. Lâu lâu anh còn tặng trứng cho một số người nghèo mà anh biết hoặc mua vài tạ, vài tấn gạo, làm phiếu rồi phát cho những người khó khăn... Rất nhiều người xung

quanh thắc mắc: “Tiền đâu mà Minh nó tặng rau nhiều vậy, mà nó toàn tặng rau ngon, vài tạ mỗi lần”.

“Đợt cách ly này, tôi nằm ở nhà buồn quá, đọc trên mạng thấy người ta bán rau, trúng đất mà nghĩ ngợi. Dịch thế này tôi còn cầm cự được chứ những người nghèo không biết sống sao. Tôi nghĩ rằng buồn bán cả năm rồi, không ai làm giàu trong dịch cả. Bên đại lý bán lẻ 50.000-60.000 đồng/10 trái, tôi chỉ bán 40.000 đồng/10 trứng vịt to và 30.000 đồng/10 trứng gà”, anh kể.

Sau khi hoàn thành cách ly, anh Minh sẽ tiếp tục mở hàng bán rau, tặng rau cho người dân nghèo. “Tôi còn bán rau là sẽ còn tặng rau cho mọi người. Xung quanh nhà tôi nhiều công nhân, người già khó khăn. Tôi không giúp đỡ được gì nhiều nhận, chỉ mong hỗ trợ mọi người phần nào cho bữa cơm mỗi ngày”, anh Minh nói.

Mới đây, sự tử tế của người đàn ông này tiếp tục lan tỏa khi thông báo miễn phí 2 tháng tiền nhà cho những người đang thuê trọ. Theo đó, anh Minh cho biết hiện có 3 căn nhà cho thuê với giá 1,2 triệu đồng/tháng/căn, mùa dịch thấy ai cũng khó khăn nên anh quyết định miễn luôn tiền thuê nhà tháng 8 và tháng 9.

Có một Sài Gòn “bao thương”

Những ngày qua, với số ca nhiễm Covid-19 liên tục tăng lên hàng ngày, TP Hồ Chí Minh hiện là tâm dịch của cả nước. Từ một thành phố hoa lệ, với những tòa nhà cao ốc chọc trời, những con đường, phố xá sầm uất, đông người qua lại... TP Hồ Chí Minh trở nên tĩnh lặng. Không ít người cảm thấy xót xa, nghẹn lòng khi chứng kiến thành phố gánh gồng 10 triệu

dân, người anh Hai giàu có của cả nước đang oằn mình trong cơn bão Covid.

Vốn là người gốc Hải Phòng nhưng được Sài Gòn chở che, ôm ấp từ năm lên 10 tuổi, Hoàng Đức Huy luôn day dứt khi nhìn thấy quê hương thứ hai của mình “bị bệnh”. Dầu bận rộn với công việc chính là một chuyên viên ngành vận tải hàng không, đồng thời là giảng viên Trường Đại học FPT TP Hồ Chí Minh nhưng Hoàng Đức Huy đã nỗ lực cân đối thời gian, vừa đứng ra kêu gọi quyên góp, thành lập nhóm “Bánh mì 0 đồng”; đồng thời tiến hành tổ chức các hoạt động phát miễn phí các suất bánh mì kẹp, xôi và khẩu trang, nước uống đến những người có hoàn cảnh khó khăn trên địa bàn TP Hồ Chí Minh.

Anh bắt đầu kêu gọi sự chung tay của bạn bè và cộng đồng xã hội từ ngày 2/7. Ban đầu, hoạt động mới thu hút sự tham gia chủ yếu là bạn bè, đồng nghiệp quen biết nhau và có chung “máu” thiện nguyện. Vào các tối Thứ Hai, Tư, Sáu, nhóm “Bánh mì 0 đồng” lại tập hợp, khoảng 20 người chia thành đội hậu cần (lo nấu xôi, làm bánh mì) và đội “bán hàng” (di chuyển phân phát bánh theo các cung đường bán sẵn).

Khoảng 20h, các chuyến xe lần lượt xuất phát và đến khi nào “bán” hết đồ mới về. Có ngày, khi những chiếc sọt bánh rỗng không cũng là lúc đồng hồ chỉ 0h. Nhưng ai trong nhóm “Bánh mì 0 đồng” cũng cảm thấy vui, khoẻ hơn bao giờ hết. Có nhiều cô chú, em nhỏ ở gần khu vực nấu đồ ăn cũng nhiệt tình giúp. Mỗi người chia nhỏ công việc, đem về nhà làm để tránh tập trung đông người. Ai cũng hy vọng có thể giúp những mảnh đời kém

may mắn hơn mình có được suất ăn đầy đặn” - Huy chia sẻ.

Nhiều em nhỏ cũng thể hiện tấm lòng của mình bằng cách tham gia chuẩn bị những phần bánh mì, xôi cho đội “bán rong”. Cứ như vậy, mỗi buổi tối, nhóm “Bánh mì 0 đồng” phát được khoảng 1.500 phần, giúp đỡ các xóm lao động bị phong tỏa do dịch, tiếp tế nhu yếu phẩm. Ngoài tặng đồ ăn, đồ uống, nhóm “Bánh mì 0 đồng” còn gửi đến người dân nghèo những chiếc khẩu trang vải và lời nhắc tuân thủ “5K” cùng câu nói động viên ấm áp “Ráng lên nha, rồi dịch sẽ sớm qua thôi”.

Mỗi tối đi “bán rong” bánh mì 0 đồng, Huy đều chia sẻ trên trang Facebook cá nhân của mình. Những cảm xúc, những câu chuyện mà các thành viên trong nhóm đều được ghi thành những dòng nhật ký đầy ý nghĩa, hướng con người ta đến những điều tốt đẹp, thấm đẫm tình người.

Số tiền thu được nhóm tổng hợp trong một báo cáo rất chi tiết, công khai hàng ngày trên Facebook của Huy. Đặc biệt, khi đọc bản báo cáo kinh doanh hàng ngày của nhóm là mục “lợi nhuận”. “xấp xỉ 1.500 nụ cười cảm ơn, 1.500 cái gật đầu, 1.500 ánh mắt vui lên của những người nhận; tối hôm qua, họ không bị đói. Những người không nói cảm ơn, đó là vì họ đang ngủ, Huy và các bạn lén để lại bánh mì bên cạnh họ ngay cả khi họ không biết, để sáng mai họ ngủ dậy có cái mà ăn, có cái mà vui để bước vào ngày mới mưu sinh đầy gian khó - thường là mấy chú xích lô, 23h00 là lăn ra ngủ hết rảo dưới những hiên nhà, kệ Sài Gòn mưa hay nắng”.

Huy bảo: “Sài Gòn còn bệnh, còn giãn cách, còn có người đói ăn thì Huy và các bạn sẽ còn đi bán bánh mì 0 đồng dạo, đến sức cùng, lực tận thì thôi, vì một Sài Gòn không bao giờ đơn côi và không ai bị bỏ lại phía sau”.

Và nữa, đó còn là “Rảnh là đi tới” vùng khó khăn để giúp đỡ người nghèo, rảnh là vào bếp nấu cơm tặng người đang cần những bữa cơm ngon trong khi Sài Gòn giãn cách xã hội, cô Sáu, chị Chun, chị Hoàng Nga, em Út Trang đặt tên cho nhóm mình cũng bằng ba từ giản dị “Rảnh là đi”. Các chuyên đi của những người phụ nữ Sài Gòn đáng yêu luôn có những em bé, con của các chị, để các bé cùng vào bếp, nấu nướng, học được sự yêu thương, tình bao dung, chia sẻ cùng nhau khi hoạn nạn. Bởi sống là cho đi, đâu chỉ nhận riêng mình... Hơn 20 ngày qua, các gian bếp luôn đỏ lửa. Ban đầu mọi người tính mỗi ngày nấu hơn 50 phần cơm gửi đi, nhưng càng làm càng gặp nhiều người khó khăn, càng thương xót và số phần ăn cứ thế tăng thêm. Bây giờ, mỗi ngày các chị nấu hơn gần 2.000 hộp cơm. Cơm gạo phải dẻo, đồ ăn phải ngon, như mực xào rau củ, gà sốt roti, gà tần thuốc bắc, bún mọc sườn, thịt kho măng...

Đó là bình ô-xy, là máy thở, là sự sống chuyển tay để dù có gian nguy cỡ nào, vẫn không ai bị lãng quên, không ai bị bỏ sót. Đôi mắt rơm đỏ, tấm áo bạc màu ôm ghi thừng mì, mớ rau, chai nước tương... thấp thoáng bên hè phố rồi tan loãng vào những hẻm sâu của Sài Gòn là hình ảnh đã trở nên quen thuộc. Nhưng đôi mắt rơm đỏ ấy đâu chỉ ở người được nhận, mà còn ở... người cho.

Có một Sài Gòn “bao thương” như thế, trong những ngày đại dịch, ở đâu, chúng ta cũng gặp những yêu thương lan tỏa, chan chứa tình người. Cho những ngày yêu thương bao nhiêu cũng không đủ. Khi những gì từ trái tim, sẽ đi thẳng đến trái tim... NGUYỄN MỸ

CỬA CHO KHÔNG BẰNG CÁCH CHO

“Nhìn mặt bắt hình dong” hay mở rộng tấm lòng?

Tranh cãi chung quanh câu chuyện từ thiện đã diễn ra ở thời điểm thường ngày và đến mùa dịch vẫn còn tiếp tục. Người ta băn khoăn, nên “từ thiện có chọn lọc” hay “cứ cho sẽ có người cần”.

● Xin đừng đưa ra sự kỳ thị khi hành thiện kẻo làm tổn thương người khó khăn.

Chọn người nghèo để trao giúp đỡ?

Mới đây, một nhóm từ thiện đã gây phẫn nộ cho nhiều người dân thành phố vì cách làm từ thiện “chửi”. Nhóm từ thiện này liên tục tổ chức phát cơm cho người nghèo, nhưng phát với thái độ chọn lọc và kì thị. Họ “lọc” bằng cảm quan cá nhân xem ai nghèo thật, ai “giả nghèo”. Người thừa cân bị xua đuổi vì “nghèo không thể béo như thế”. Người ăn mặc bụi bặm, có gương mặt ngầu cũng bị đuổi thẳng vì “bụi đời không được phát cơm”. Người đi xe tay ga, đeo vàng, ăn mặc chỉnh tề cũng bị xia xối, từ chối phát cơm, vì theo người phát, đó không phải người nghèo.

Hành vi gây bức xúc này thực ra không hề mới mẻ. Ngay trong thời điểm bình thường, chưa có dịch bệnh, nó đã là đề tài gây tranh cãi. Không ít người cho rằng, đã nghèo thì phải “cho ra nghèo”. Nghèo thì không nên ăn mặc se súa, chưng diện, không nên có trang sức trên người, sơn móng tay, móng chân, đi xe tay ga... Năm ngoái, ATM gạo, dù làm được rất nhiều việc hữu ích, giúp được rất nhiều người, vẫn bị nhận một số chỉ trích khi có một lần từ chối phát gạo cho người đến nhận, vì đó là thanh niên sức dài vai rộng, được chở đến bằng xe tay ga.

Tâm lý này, có lẽ cũng xuất phát từ nỗi lo lắng trao quà từ thiện cho nhầm người của nhiều tổ chức, cá nhân. Thực tế, đúng là có không ít trường hợp cá nhân lợi dụng những hoạt động phát quà từ thiện để trục lợi. Thời điểm hoạt động mạnh, những người quản lý ATM gạo đã phát hiện những băng nhóm chuyên tổ chức lấy gạo số lượng lớn đem đi bán. Những nhóm này có hàng chục thành viên, chờ nhau hết điểm ATM gạo này đến điểm ATM gạo khác để thay phiên nhau nhận gạo. Thậm chí còn hóa trang, “thay hình, đổi dạng”, một người đến một điểm nhận gạo nhiều lần. Số gạo mà những nhóm thế này gom được cũng lên đến hàng trăm kí.

Ngay cả trong thời điểm dịch bệnh đang hoành hành, người dân nghèo khổ, khó khăn ở khắp nơi như hiện nay cũng có không ít kẻ “giả nghèo” để trục lợi, gom góp tiền bạc, thực phẩm. Khi ứng dụng nhận diện gương mặt người nhận quà từ

thiện được áp dụng ở một số điểm phát quà, người ta đã ghi nhận không ít trường hợp có những người nhận quà, thay đồ rồi đến nhận tiếp, nhiều lần trong một ngày. Dù bị máy phát hiện ra không ít lần nhưng vẫn nhẫn nại tiếp tục quay trở lại để lấy thực phẩm cứu trợ.

Còn rất nhiều người nghèo khổ, thiếu thốn vật chất, cần đến thực phẩm, nhu yếu phẩm để duy trì cuộc sống trong thời điểm hiện nay. Trong khi đó, những kẻ tâm bất thiện lại tham lam, trục lợi từ những phần quà từ thiện. Cứ mỗi một phần quà bọn họ lấy đi là bớt đi một người được cứu giúp, hỗ trợ trong thời điểm “nước sôi lửa bỏng” này.

Nhưng, nói như thế không có nghĩa là hành động của những người làm “từ thiện chửi” kia là đúng. Bởi cho dù có tình trạng nói trên xảy ra, có nghi vấn thì việc xúc phạm đến người nhận quà hoàn toàn là việc làm sai trái. Nó thể hiện sự hẹp hòi, kỳ thị và lòng ngờ vực của những con người đang có những hành động đáng ra là thiện nguyện. Trao đi một phần cơm, buông ra một lời chửi rủa. Đặt hai thứ ấy lên bàn cân, phần cơm ấy có bù đắp được sự tổn thương gây ra cho người nghèo?

Huống hờ, trong số những con người ấy không phải ai cũng nghèo. Có những người không nghèo mà “khó”. Đó là cái khó khăn nhất thời của những người vốn trước kia từng có đời sống ổn định, đủ ăn, đủ mặc. Nhưng dịch bệnh kéo dài, kinh tế khó khăn đã khiến nhiều người có nhà, có cửa, có nghề nghiệp bị thất nghiệp, phá sản, thiếu miếng ăn hàng ngày.

Trong số họ có thể là người lao động thất nghiệp, có thể có chủ doanh nghiệp phá sản, có thể có cả sinh viên không kịp về quê, bị “kẹt” lại Sài Gòn. Không thể gọi họ là “người nghèo”, nhưng nếu hỏi họ có cần đến sự giúp đỡ của những người chung quanh không, họ có đáng được nhận những món quà “tiếp tế” hay không? Câu trả lời hẳn nhiên là có.

Mở rộng lòng, không làm con người tổn thương

Trên trang cá nhân của mình, một nhà văn có sức ảnh hưởng từng đưa ra một đề tài bàn luận “Người nghèo có được tươm

● Sáng suốt và mở lòng là cách tốt nhất để hoạt động thiện nguyện hiệu quả.

tắt hay không?”. Chị kể rằng, trong quá trình đi khắp thế giới, chị từng gặp nhiều cuộc tổ chức cứu trợ. Trong hàng dài những người xếp hàng nhận cứu trợ, có những người đến bằng ô tô, có những người mặc vest, tóc tai chải keo rất chỉnh tề. Có người còn trông khá sang trọng. Nhưng người phát vẫn cứ phát, không cần biết đến người nhận là như thế nào.

Nữ nhà văn từng phỏng vấn nhiều người vô gia cư sống ở lề đường một số nước Âu - Mỹ. Họ vẫn có những ngày diện vest, tóc tai chải gọn ghê, đến một nhà hàng bình dân để hưởng thụ bữa tối. Họ nói, dù cuộc sống khó nghèo nhưng ai cấm họ sạch sẽ, họ đẹp đẽ? Không ai được quyền bắt họ không được hưởng thụ cuộc sống trong tầm tay của mình. Và vì sao đã dán mác “người nghèo” thì buộc phải xấu xí, bẩn thỉu, rách rưới và nom khô sở?

Tất nhiên, những câu chuyện ở Âu - Mỹ có thể không hợp lý hoàn toàn so với xã hội Việt Nam nhưng vấn đề cốt lõi mà chúng ta có thể ghi nhận ở đây, là bất cứ ai, dù người nghèo, nếu có thể, không ai muốn mình hèn, mình trông xấu xí và nhếch nhác trong mắt người khác.

Cái nghèo không phải lúc nào cũng đi cùng cái khổ. Và người nghèo, dù đi nhận quà từ thiện, nhận phát chẩn, vẫn không ít người muốn giữ cho mình hình ảnh đẹp đẽ, tươm tất, sáng láng.

Thời điểm này, trong lúc nhiều người vẫn lẩn tránh với suy nghĩ “nghèo hay không nghèo” thì hàng trăm, hàng ngàn cá nhân, tổ chức đang xông pha vất vả trong những cuộc kêu gọi, tiếp nhận thực phẩm, vật phẩm, lên danh sách và gửi đến người dân khó khăn.

Hễ có nơi nào báo người dân đang bị phong tỏa, thiếu thốn là họ đến. Người dân dù ăn mặc tươm tất hay không, dù hình dung nghèo khó hay quý phái, sang trọng, một khi xếp vào hàng là vẫn có quà mang về.

Chị Nguyễn Mai Huyền, Trưởng phòng kế hoạch một công ty kinh doanh thực phẩm, là Trưởng nhóm từ thiện gồm các thành viên là đồng nghiệp với nhau, từ đầu giãn cách đến nay đã tổ chức được 5 đợt phát quà, huy động và phát tổng cộng

hơn 2 tấn gạo, 100 thùng mì, 1 tấn rau cho công nhân các khu phong tỏa. Chị kể, có lần trong khu công nhân phong tỏa có một vài gia đình khá giả gần đó cũng ra xin gạo, xin rau nhưng nhóm của chị vẫn vui vẻ gửi các phần quà đến họ. Có người trong nhóm thắc mắc, nhưng chị và đồng đội gạt đi, bảo chỉ có vài phần quà, không nên so đo, phân biệt, như thế sẽ khiến người dân tổn thương. Sau đó, chị được người trong khu phố kể lại, hóa ra những hộ nhìn có vẻ khá giả ấy, gia đình có người là F0 đã đi điều trị, lại là trụ cột gia đình nên cả nhà toàn người già, trẻ em ở nhà, rơi vào khó khăn, không biết cách mua thực phẩm trên mạng, cũng không được ra ngoài đi chợ.

“Từ sự việc ấy cho tôi và cả nhóm thấy rằng, khi phát quà từ thiện không thể cứ “nhìn mặt mà bắt hình dong”. Bỏ qua những trường hợp có yếu tố lừa đảo, trục lợi thì cần khẳng định rằng, người dân một khi đã xếp hàng mong muốn nhận quà từ thiện, nghĩa là họ đang khó khăn thật sự và cần giúp đỡ. Mọi sự dè bieu, phân biệt hay từ chối chính là tàn nhẫn với họ, gieo một hạt mầm bất thiện vào việc thiện đang làm, khiến hoạt động từ thiện giảm đi ý nghĩa”, chị Huyền bộc bạch.

Hiện, đề hạn chế trường hợp trao nhầm người, tạo điều kiện cho người trục lợi trên các hoạt động từ thiện, nhiều hội nhóm đã cải tiến cách thức cho và nhận. Như một nhóm đã cải tiến công nghệ nhận diện gương mặt để tránh tình trạng một người đến nhận quà nhiều lần trong ngày. Một số nhóm khác thì dùng lực lượng cộng tác viên tại chỗ để phân hoi thông tin, trao quà cho khu vực cần đến. Công tác khảo sát cũng được đẩy mạnh nhằm giúp những phần quà đến được đúng người cần.

Đó là cách nhiều người lựa chọn để hoạt động từ thiện trở nên hiệu quả và thiết thực hơn, thay vì lao vào tranh cãi nghèo hay không nghèo, giúp đúng hay không đúng, hoặc phân biệt kì thị, làm đau những người đang cần giúp đỡ.

Sáng suốt và mở lòng, chỉ có như thế mới giúp người một cách tốt nhất, giảm thiểu những tổn thương. **NGỌC MAI**

CỬA CHO KHÔNG BẰNG CÁCH CHO

Vừa phát quà, vừa lên giọng miệt thị người nghèo

Qua 4 đợt dịch Covid, có rất nhiều nhóm thiện nguyện tặng bữa ăn, phát khẩu trang, nước uống miễn phí... cho người nghèo với thái độ hòa nhã, niềm nở. Nhưng cũng có một số người có tỏ thái độ như ban ơn, bề trên, xúc xược, nhục mạ khiến người nghèo cảm thấy tủi thân, bị mất lòng tự trọng, tự tôn của mình.

Vừa qua, cư dân mạng bức xúc xem clip của một cô gái tên X.Đ (T.P Hồ Chí Minh). Theo đó, cô gái tay đưa một túi bánh từ thiện, miệng quát sa sả hai mẹ con người nghèo. Qua những clip tự mình đăng tải khi đi phát quà cho người lao động, người nghèo vào các tối chủ nhật, X.Đ hay có hành động trịnh thượng, xúc xược như: chỉ tay, nói trống không với người lớn tuổi. Dù X.Đ hay đi từ thiện nhưng với thái độ vô lễ đó khiến nhiều người không hài lòng.

Một Youtuber đã có thái độ dè bieu, phân biệt đối xử, quay hình những người nhận quà từ thiện để tung lên mạng xã hội. Một bà lão vì không muốn “lên sóng” đã cúi gằm mặt xuống cho đỡ xấu hổ. Nhưng Youtube vẫn cố để máy quay trước mặt bà. Bà lão lấy hai suất sơm từ thiện. Ngay lập tức Youtube này mắng, tra vấn: “Sao lấy tới 2 hộp cơm?”. Bà lão phản trả: “Cậu ơi, tui lấy cho người tàn tật, họ không tới lấy được. Không phải tui lấy cho tui!”. Anh Youtuber trẻ tỏ ra nghi ngờ, mĩa mai: “Cảm ơn bà, không ai tốt vậy đâu bà ơi!”.

Lại có người tặng quà từ thiện luôn miệng tra vấn, miệt thị, chỉ trích: “Sao chị sơn móng chân mà chị vào đây lãnh cơm”, “Xinh đẹp, khỏe mạnh như chị, thiếu gì việc làm mà phải vào đây xin cơm từ thiện. Cơm này đâu phải dành cho những người lười như chị?”, “Có tiền sơn móng tay mà không có tiền mua cơm hả cô. Ở đây không phát người sơn móng tay đâu cô”. “Anh ăn mặc như bụi đời thế này mà ra nhận đồ từ thiện hả?”.

Có ông chủ đập xe tới, một Youtuber sẵn giọng: “Đói thì về ăn mì.” Ông chủ trả lời: “Nghèo quá, nhà cũng không còn gói mì nào”. Anh Youtuber tia tốt: “Nghèo không có mì ăn sao mập vậy?”. Khi bị cộng đồng mạng “ném đá”, góp ý về cách ứng xử của mình, Youtuber này đã nhận ra sai và đã trực tiếp tìm đến nhà những người bị tổn thương và gửi lời xin lỗi: “Con có suất quà biếu cô chú. Nếu trong quá trình làm có gì con sai thì xin cô chú bỏ qua”.

Nhiều người không khỏi bùi ngùi, xót xa khi xem một clip. Trong đó ghi cảnh một bà cụ mếu máo kể về nỗi nhục nhã khi đã đến xin 3kg gạo, bị người ta vẩy tay xua đuổi. Một cụ già sau khi lấy đồ, loay hoay đường như muốn xin thêm lần nữa thì bị nhà làm từ thiện xua đuổi: “Thôi đi lệ đi còn cảm ơn gì nữa, thôi được rồi.” Một giọng nam khác chen vào khi cụ có ý định lấy thêm túi đồ ăn: “Được rồi bà ơi, bà đi đi ạ.”

Một đoạn clip được đăng tải trên Tiktok ghi lại cảnh, bà cụ ăn mặc cũ kỹ xin ăn đến một điểm từ thiện trên địa bàn TP.HCM và được một nhóm từ thiện này phát cho một phần cơm. Câu chuyện chẳng có gì to tát nếu người đàn ông lên giọng “dạy dỗ” bà cụ đáng tuổi cha mẹ mình: “Rồi cảm ơn bà nhé! Sau ai cho gì nhớ cảm ơn bà nhé... để phước cho con cháu.” Bà lão không biết làm gì ngoài việc cúi mặt, lí nhí “dạ, dạ”, “cảm ơn” rồi lủi thủi đi ra ngoài.

Những thái độ, hành vi trịnh thượng, kẻ cả, vô lễ, xúc xược của một số người đi từ thiện khiến nhiều người bức xúc, buồn bã. “Cửa cho không bằng cách cho. Họ tặng cơm, gạo mà quát mắng,

Nhận miếng cơm, manh áo trong tiếng thở dài, xót xa

Trong cuộc sống, có rất nhiều người dân nghèo khổ khi đối mặt với tai nạn, thiên tai, dịch bệnh. Với tinh thần tương thân, tương ái, rất nhiều địa phương, cơ quan, người dân đã chung tay góp sức ủng hộ tiền và những đồ thiết yếu cuộc sống. Bên cạnh điều tốt đẹp ấy, đâu đó vẫn có tình trạng một số người vô tình hay hữu ý gửi tặng quần áo cũ rách, thực phẩm đã hết hạn sử dụng, vừa tặng quà, vừa tổn thương những người dân nghèo.

● Cô gái trẻ làm từ thiện luôn chỉ thẳng mặt, miệng sa sả vào hai mẹ con nghèo.

● Nghe lời sỉ nhục, mặt sất, người nhận bát cơm, manh áo từ thiện như bị sát muối trong lòng.

nhục mạ người nghèo khổ, yếm thế, thì làm sao người ta ăn nuốt trôi được. So đo, sân si như vậy, khác gì bồ thí. Xem mà tủi thân thay cho những người nghèo”- một cư dân mạng viết.

Hot Facebooker Nguyễn Sin cũng đăng đàn: “Tôi hay các bạn, không ai nói trước được gì trong tương lai. Lỡ chẳng may sa cơ thất thế rồi, chúng ta ra đứng xếp hàng xin cơm ăn mà bị mấy nhà hảo tâm ghi hình phát thẳng lên YouTube cho cả nước xem với lời lẽ mỉa mai như vậy, thú thật rất khó chấp nhận. Càng khó chấp nhận hơn khi có những lời nói phản cảm đi kèm. Dư luận hôm qua giờ bức xúc là một điều hết sức dễ hiểu. Giờ này năm ngoái cũng có vụ kỳ thị con bé phụ hồ và đuổi nó ra khỏi ATM gạo vì lỡ mặc áo Gucci Fake.

Ca sĩ Thiều Bảo Trâm nhấn nhủ: “Cuộc sống đã quá khó khăn và mệt mỏi rồi. Trao yêu thương, tấm lòng mình cũng nhận lại được yêu thương nhiều lắm. Những người gặp khó khăn họ đã quá vất vả. Họ chẳng muốn phải đi xin ai cả. Lúc này, lá lành đùm lá rách, lá rách đùm lá tá toi. Nếu đã muốn giúp đỡ thay vì câu gắt, soi mói thì nở thêm một nụ cười thật tươi trao cho nhau để tình cảm đó thật trọn vẹn.”

Lòng từ thiện đừng... quá “đắt”!

Ngoài việc nhục mạ người nghèo, yếm thế bằng lời nói, cử chỉ, đâu đó vẫn có tình trạng một số người vô tình hay hữu ý gửi tặng quần áo cũ rách, thực

phẩm đã hết hạn sử dụng... khiến những người nghèo nhận mà lòng thấy tổn thương.

Mạng xã hội từng xôn xao dư luận khi có nhiều bài viết chia sẻ hình ảnh những bộ quần áo rách, vá hai dây, thậm chí là cả đồ lót xuyên thấu được gói đem đi từ thiện bà con miền Trung đang oằn mình gánh chịu bão lũ. Những hình ảnh ngay sau khi được đăng tải đã thu hút được sự quan tâm của đông đảo cộng đồng mạng. Phần lớn lên tiếng phê bình hành động đem đồ đi từ thiện này là “ngán ngẫm” hay “bó tay”.

Không chỉ người nghèo, bệnh tật bị nhận quần áo rách nát, mà một số người còn bị tặng mì tôm quá đắt hay suất cơm thiu của doanh nghiệp, nhóm từ thiện gửi tặng gây bức xúc dư luận.

Khoảng 15h30 ngày 9/12/2014, chiếc xe bán tải mang đồ gần cổng phụ của Bệnh viện Chợ Rẫy trên đường Thuận Kiềm (T.P Hồ Chí Minh). Một số người trên xe mang cơm và bánh bông lan đi phát. Thấy có cơm từ thiện phát miễn phí, nhiều thân nhân người bệnh đang điều trị trong bệnh viện, người bán hàng rong, bán vé số... đến xin. Thế nhưng sau khi nhận được suất cơm, mọi người mới phát hiện ra rằng chúng đã bị ôi thiu, bốc mùi. Sau khi nhận được thông tin trên, tổ bảo vệ bệnh viện đã đề nghị chính quyền phường 12, quận 5 hỗ trợ can thiệp. Khi có sự xuất hiện của cơ quan chức năng, chiếc xe phát cơm không rõ nguồn gốc đã rời đi. Những phần cơm

người nghèo nhận được đã bốc mùi ôi thiu, không thể sử dụng nên bà con đều phải bỏ vào thùng rác trong sự tiếc nuối và cảm giác buồn tủi.

Còn nhớ, năm 2010, dư luận từng xôn xao vì vụ bột ăn liền quá hạn sử dụng được Cty TNHH N.H tặng cho các em học sinh của khiếm thính. Trong vụ việc này, doanh nghiệp còn “kỳ công”, tỉ mỉ nguy trang... hạn sử dụng mới lên. Cụ thể, sau khi nhận được thông tin về 3000 sản phẩm bột ăn liền hiệu A... quá hạn sử dụng, cơ quan chức năng đã vào cuộc làm rõ. Sau nhiều lần hện, đến ngày 21/4/2010, đại diện của Cty TNHH N.H cũng có buổi làm việc với cơ quan chức năng. Tại buổi làm việc, vấn đề ai là người đã dán hạn sử dụng mới đề lên hạn sử dụng cũ được đưa ra. Cuối cùng, đại diện Cty TNHH N.H đã phải thừa nhận mình chính là đơn vị đã thay đổi hạn sử dụng trên toàn bộ sản phẩm.

... “Đừng làm những thứ từ thiện tùy tiện và khiến người nghèo cảm thấy bị tổn thương. Đừng thắc mắc, đừng cò kè, đừng nhịu mảy để rồi lòng tốt của mình hóa ra thành sự nhỏ mọn. Hãy trao đi tấm lòng từ tế đúng cách, đừng viện cớ từ thiện để thanh lý hàng tồn, rác thải. Đừng để những người dân nghèo, thiệt thòi bị tổn thương lần nữa. Cuộc sống đã đủ nhọc nhằn, đừng để những người nghèo ôm hộp cơm, nhận manh áo ẩm trong tiếng thở dài xót xa”- đó là lời nhấn nhủ của những người thiện nguyện từ trái tim. **BẢO CHÂU**

● Vì sơn móng tay, một người phụ nữ bị từ chối phát cơm từ thiện.

CỬA CHO KHÔNG BẰNG CÁCH CHO

Lừa đảo từ ngoài đời...

Hình ảnh cô gái trẻ cầm biển đi xin tiền ở Phú Yên được dân mạng chụp lại và chia sẻ trên mạng xã hội khiến nhiều người xôn xao, bất bình. Theo đó, cô gái có gương mặt xinh xắn, đáng người cao ráo có đôi má lúm đồng tiền này thường xuyên xuất hiện tại các quán nhậu với tấm bảng: “Tôi bị bệnh thiếu máu não, tôi xin tiền để điều trị bệnh. Anh chị giúp đỡ tôi ạ.”

Nhìn bên ngoài cô gái trẻ đi xin tiền không có gì biểu hiện ốm yếu, móng, tay chân chau chuốt rất kỹ lưỡng, nổi mi, sửa mũi và thêm một lớp phấn phía ngoài rất dễ nhìn. Cô ta thường đến quán nhậu, nhắm tới đàn ông có chút men để xin tiền. Thấy cô ta dễ thương, nhiều đàn ông đã mủi lòng rút ví cho tiền. Nhiều cư dân mạng nhận định một ngày cô gái trẻ này có thể kiếm được từ 4 - 5 triệu mỗi đêm. Sau khi xin tiền để đi điều trị, ngay lúc sau, cô gái trẻ này đi xe máy vào tiệm vàng gần đó. Trên tay cô ta đeo chiếc vòng bằng vàng khá lớn, mặt khá tươi cười, vui vẻ và liên tục ngắm nghía, chọn lựa đồ trang sức đắt tiền. Cộng đồng mạng nhanh chóng nhận ra nhân vật này chính là cô gái cách đây một năm từng cầm bảng ăn xin đi lang thang khắp các quán nhậu đêm từ TP.HCM và Đà Nẵng để xin tiền. Thậm chí nhiều người cho biết họ từng bắt gặp cô nàng mặc váy ngắn, ngồi trên xe đại gia, người xăm trổ đầy mình.

Có những kẻ xin ăn giả dạng người cao tuổi bán tấm bông, tu sĩ, nhà sư khát thực, người mắc bệnh hiểm nghèo, người khuyết tật lê lết trên đường phố, nơi du

lich... để xin tiền. Cơ quan truyền thông và nhiều người dân đã từng “bóc mẽ” những kẻ giả danh nghèo khổ, bệnh tật để ăn xin và rồi sử dụng những đồng tiền từ lòng thương này để hưởng lạc, ăn chơi sa đọa và có cuộc sống như đại gia.

Tại những tuyến đường quận 5, TP Hồ Chí Minh, nhiều người từng chứng kiến người đàn ông giả làm nhà sư lừa tiền thiện hạ. Đó là “thầy Sáu”, mặc áo màu nâu trông rất giống sư nhưng bộ dạng lồi thối, tay băng bó, râu ria xồm xoàm, ngồi xin tiền trước cổng bệnh viện. Có người đi ngang là ông ta lại rên rỉ: “Xin thí chủ cho ít tiền chữa bệnh. Nam mô a di đà Phật”. Ai từ chối lập tức bị “thầy” chửi lầm bầm trong miệng. Trông bộ dạng thê thảm của “thầy”, hàng ngày từ sáng đến trưa nhiều bệnh nhân đi qua cảm cảnh rút hầu bao làm phước, có người sẵn sàng bỏ thí từ 100.000 - 200.000 đồng. Trung bình mỗi ngày “thầy” kiếm được cả triệu đồng. Sau khi kiếm tiền, “thầy Sáu” lại bỏ áo nâu, thay đồ vào nhà hàng ăn uống no say mà không hề có biểu hiện ốm đau, bệnh tật.

Công an phường Điện Biên (quận Ba Đình, Hà Nội) đã bắt giữ hai vợ chồng Đặng Văn Đăng và Nguyễn Thị Thủy (ở huyện Gia Lộc, tỉnh Hải Dương) để điều tra hành vi lợi dụng hoạt động từ thiện để lừa đảo. Theo cơ quan công an, vợ chồng Thủy cùng một số người bạn khác đã làm giả thẻ hội viên hội Chữ thập đỏ và nhờ soạn thảo đoạn văn bản kêu gọi “lòng thương” của khách nước ngoài. Đoạn văn bản này được dịch sang 6 thứ tiếng, mỗi

khi gặp du khách, Thủy đưa tờ giấy này cùng gói tấm để mời chào, xin tiền ủng hộ. Số tiền cặp vợ chồng này lừa đảo ít nhất hàng chục triệu đồng.

...tới mạng xã hội

Thời đại công nghệ, một số kẻ xấu chuyên đứng ra thành lập nhóm thiện nguyện để giúp đỡ các hoàn cảnh khó khăn thông qua mạng xã hội. Sau khi nhận được một khoản tiền kha khá của những người tham gia ủng hộ, chúng sẽ âm luôn số tiền và “lặn” mất tăm. Các địa chỉ, số điện thoại mà chúng cung cấp cũng “bốc hơi” theo số tiền của các nhà hảo tâm dành cho những hoàn cảnh khó khăn.

Ở các bệnh viện, có rất nhiều kẻ vật vờ giả làm bệnh nhân mang trọng bệnh để tìm cách lừa đảo. Thậm chí, có kẻ giả làm người nhà bệnh nhân để kêu gọi từ thiện. Tại Bệnh viện Nhi Đồng 2, theo Phòng CTXH, có xuất hiện nhiều nhóm vào bệnh viện để quay phim, chụp hình thông tin bệnh nhân “túng” lên mạng kêu gọi ủng hộ. Thậm chí có trường hợp bệnh nhi xuất viện từ lâu nhưng các đối tượng vẫn lấy thông tin, ghi tài khoản để nhận tiền.

Một nick name trên mạng xã hội Facebook có tên là Ruby Trịnh, tự đứng ra thành lập nhóm thiện nguyện “Các ông bố và bà mẹ Nhân ái ở Hà Nội”, sau đó kêu gọi giúp đỡ cho trường hợp bé Nguyễn Thị Ngọc Ánh, 10 tháng tuổi (bị dị dạng bộ phận sinh dục). Theo đó, tổng số tiền mà Ruby Trịnh nhận được từ mọi người là hàng chục triệu đồng. Thay vì chuyển cho gia đình bé Ánh, người này đã âm luôn số tiền, đồng thời cắt đứt mọi liên lạc

của mọi người trên mạng xã hội. Những “nạn nhân” của Ruby Trịnh đã bức xúc và lập tức tố cáo hành vi của ả đến mọi người, tuy nhiên số tiền “giao trứng cho ác” thì hiện vẫn chưa có cách gì để đòi lại được.

Những hình ảnh băng bó kèm theo thông tin cá nhân, bệnh lý của bệnh nhân B.H.M. (26 tuổi, quê Đồng Nai) đang điều trị phồng tại Bệnh viện Chợ Rẫy (TP.HCM) bất ngờ được một người “không quen biết” tung lên mạng. Kẻ lừa đảo vẽ lên câu chuyện thương tâm: “Gia đình em ấy rất nghèo, vợ làm công nhân, có hai con còn rất nhỏ. Tai nạn ập đến làm gia đình em khánh kiệt, giờ còn phải đối mặt với viễn cảnh phải chết do hết tiền điều trị...” - trang Facebook này viết để hòng lừa đảo nhà hảo tâm chuyển tiền ủng hộ vào tài khoản của mình. Chỉ sau vài giờ đăng tải, trang Facebook của đối tượng này có gần 1.900 lượt người bày tỏ cảm xúc “đau buồn”, có nhiều người tỏ vẻ sốt sắng sẵn sàng “bán tiền” vào tài khoản ngay để giúp người bệnh. Dĩ nhiên, số tài khoản đăng trên mạng không phải của gia đình bệnh nhân B.H.M. Và anh M không nhận được bất kỳ khoản tiền nào từ việc kêu gọi hỗ trợ này.

Ngày 10/5/2021, thông tin từ Cục An ninh mạng và phòng, chống tội phạm sử dụng Công nghệ cao (Bộ Công an) cho biết đơn vị vừa phối hợp với Công an tỉnh Hà Nam bắt giữ Trần Văn Lâm (SN 1998, trú tại xã Đồng Hoá, huyện Kim Bảng, tỉnh Hà Nam) về hành vi lập Fanpage Facebook kêu gọi người dân ủng hộ tiền từ thiện rồi chiếm đoạt.

Theo đó, từ tháng 9/2020, Trần Văn Lâm đã lập ra Fanpage “Hỗ trợ trẻ em”, đăng gần 250 bài viết kêu gọi các cá nhân ủng hộ trẻ em có hoàn cảnh khó khăn, chủ yếu là các em nhỏ mắc bệnh hiểm nghèo. Cơ quan công an xác định, có đến hàng ngàn người gửi cho Trần Văn Lâm khoản tiền từ 50.000 đồng đến 5 triệu đồng. Ngoài ra, Lâm còn khai lập thêm 7 Fanpage như: “Chia sẻ vì người nghèo”, “Hỗ trợ trẻ em”, “Quý bảo trợ trẻ em”, “Phật tại tâm”, “Chia sẻ yêu thương”, “Kết nối yêu thương”, “Quan thế âm bồ tát”... nhằm hỗ trợ hoạt động lừa đảo. Theo điều tra ban đầu, tính đến tháng 3/2021, tổng số tiền của các nhà hảo tâm gửi vào tài khoản của Lâm là hơn 6,6 tỉ đồng.

Trái tim nóng, chiếc đầu lạnh

Đằng sau sự đói khổ, bệnh tật, hay đáng thương của những người nghèo khó, già nua, trẻ thơ đáng thương hại... là cả một hệ thống những kẻ trục lợi, sống bằng nghề chần dặt người ăn xin, đó là những kẻ lười biếng, ăn bám trên những đồng tiền từ lòng thương của cộng đồng.

Tình thương được trao đúng chỗ, đúng cách sẽ nhân lên gấp bội và lan tỏa. Chúng ta cần có “trái tim nóng, chiếc đầu lạnh” để phân biệt hoàn cảnh khó khăn thật- giả. Đừng quá nóng vội xót thương trước một bức ảnh, câu chuyện và gửi tiền bởi có thể niềm tin của mình bị các đối tượng lừa đảo lợi dụng, vô tình “nuôi béo” chúng.

Ngoài ra, nếu muốn ủng hộ, người dân nên hướng đến các tổ chức xã hội của Nhà nước có uy tín, có người chịu trách nhiệm có thể kiểm soát được đồng tiền hoặc quà tặng tới đúng nơi người nghèo, người bệnh tật cần.

Các cơ quan có thẩm quyền cần tăng cường xử lý nghiêm tình trạng lừa đảo quyền góp này. Bên cạnh đó, cơ quan chức năng cần kịp thời phát hiện, phối hợp yêu cầu các nhà mạng phải gỡ bỏ, kiên quyết đóng các tài khoản “ảo” được lập nhằm mục đích lừa đảo.

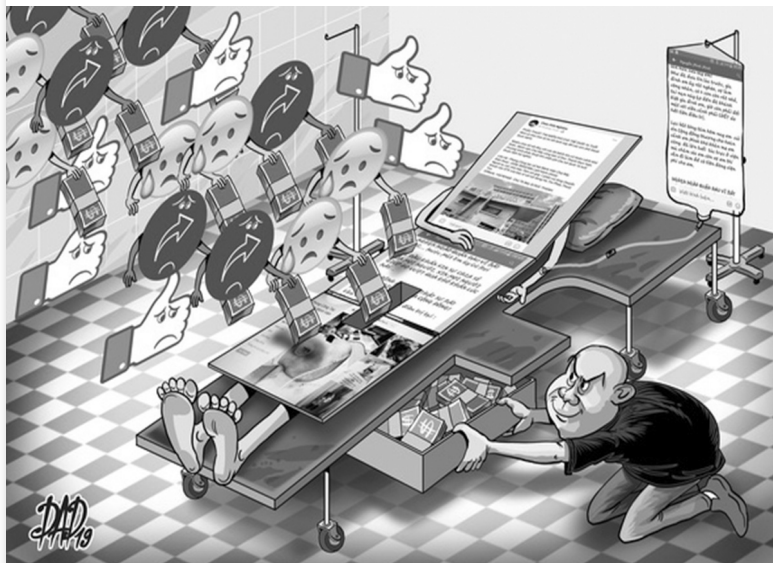
Trên mảnh đất hình chữ S, có rất nhiều Trung tâm xã hội dành cho người lang thang cơ nhỡ, người tâm thần không nơi nương tựa, nuôi dưỡng người già neo đơn và các cơ sở bảo trợ trẻ em mồ côi, khuyết tật. Những cơ sở này luôn mở rộng cửa để tiếp nhận những đối tượng lang thang, cơ nhỡ, không nơi nương tựa với mọi độ tuổi.

Và tình thương sẽ được coi là đặt đúng chỗ, đúng cách khi các đối tượng cần giúp đỡ kẻ trên được quản lý, chăm sóc, nuôi dưỡng và tạo cơ hội để có tương lai tươi sáng hơn, không còn chịu cảnh bị lợi dụng, bóc lột trên đường phố. Xã hội cũng sẽ lành mạnh hơn, tốt đẹp hơn khi ăn xin không còn được coi là “nghề” để kiếm sống hay làm giàu đối với những đối tượng lừa đảo.

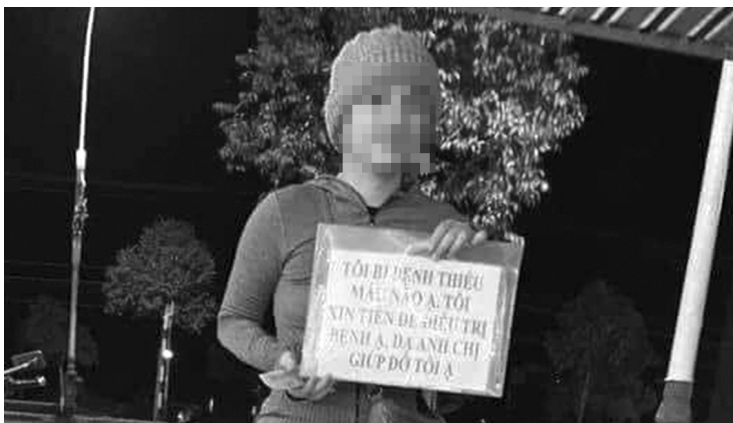
BẢO CHÂU

Những kẻ “ăn cắp” niềm tin của những người hảo tâm

Hiện nay có không ít kẻ giả nghèo, giả khổ, giả bệnh tật để đi moi tiền, lừa tiền những người hảo tâm. Những người bệnh tật, người nghèo khó đang bị lợi dụng khi số tiền ủng hộ họ lại rơi vào tay những kẻ lười biếng. Bởi vậy, nhiều người hảo tâm mất niềm tin, có tâm lý ngại ngùng và không dám làm từ thiện.

● Cảnh giác với những chiêu lừa bịp của những kẻ lừa đảo.

● Cô gái trẻ cầm bảng: “Tôi bị bệnh thiếu máu não” để moi tiền.

● Đối tượng Trần Văn Lâm lừa các nhà hảo tâm 6,6 tỷ đồng.

SẮC MÀU TÂM LINH

Thiện nguyện chân chính trong giáo lý nhà Phật

● Ảnh minh họa.

Trong giáo lý nhà Phật, việc hành thiện nên xuất phát từ tâm thiện. Tâm chưa thiện thì hành vi sẽ bất thiện. Bởi thế, thiện nguyện trong giáo lý nhà Phật là sự hòa quyện giữa trí tuệ và lòng từ bi. Từ bi để phát nguyện giúp chúng sanh thoát khổ và trí tuệ để hành thiện đem lại điều tốt đẹp, không gây ra hệ quả không mong muốn.

● Việc hành thiện nên xuất phát từ cái tâm trong sáng, với hành vi vui vẻ, khiêm cung.

Cứu người trong nguy khó không chỉ là bố thí tài

Hoạt động từ thiện, trong nhà Phật còn gọi là bố thí. Thông thường, nhiều người vẫn quan niệm từ bố thí mang ý nghĩa không hay, xem thường đối tượng được cho. Thực chất, bố, nghĩa là bày ra. Thí nghĩa là trao, tặng, cho. Bố thí nghĩa là đem của cải, vật chất hoặc năng lực tự thân trao cho người khác. Mở rộng ra, bố thí không chỉ dừng lại ở việc cho - nhận về vật chất, nó còn được xem như là cách hữu hiệu để đối trị tính tham lam, ích kỷ và thể hiện lòng bác ái, từ bi.

Các hành động bố thí đều được xem là để nuôi dưỡng phúc đức. Trong quan niệm của nhà Phật, việc bố thí, hành thiện sẽ giúp con người tích công đức cho chính mình, cho con cháu, đời này hoặc kiếp sau.

Trong giáo lý nhà Phật, có ba loại bố thí: Bố thí tài, bố thí pháp và bố thí vô úy. Trong đó, bố thí tài bao gồm ngoại thí và nội thí. Ngoại thí, tức tiền bạc, vật chất ngoại thân. Nội thí muốn nói đến việc hiến cơ quan nội tạng để cứu giúp người bệnh. Bố thí pháp là đem những lời dạy quý báu của đức Phật để chỉ bày, khuyên bảo người khác. Hoặc khuyên bảo lời hay, lẽ phải, những chân lý đúng đắn, giúp người khác bỏ dữ theo lành, cái tà quy chính đều là bố thí pháp.

Vô úy là một từ Hán - Việt, có nghĩa là “không sợ”. Bố thí vô úy chính là giúp người khác không còn sợ hãi, âu lo.

Thời điểm dịch bệnh hoành hành, giãn cách xã hội, cả nước đều khó khăn chung, nhiều người nghèo rơi vào cảnh khốn cùng, có không ít những người thiện tâm, đứng ra hành thiện, bố thí.

Có người dùng tiền bạc, của cải bản thân để đóng góp cho quỹ vaccine, đóng góp tài vật cho công tác phòng chống dịch bệnh. Có người đứng ra quyên góp tiền bạc, dùng sức lực bản thân để tổ chức cứu trợ cho đồng bào khu vực phong tỏa, xóm lao động nghèo, giúp cho những mảnh đời bất hạnh. Đó gọi là bố thí tài. Nhưng, giúp người trong nguy khó không chỉ là bố thí tài, đó còn là bố thí vô úy. Bởi hành động giúp người cao cả ấy kéo người ta ra khỏi khốn cảnh tức thời, khiến người ta tạm thoát khỏi sợ hãi, lo âu về cái đối trước mắt.

Những cán bộ, chiến sĩ trong ngành Y, lực lượng chống dịch, lực lượng điều phối xã hội và cả những sinh viên ngành Y từ Sài Gòn hay các tỉnh khác xung phong vào tâm dịch... Tất cả họ đều đang hành thiện và bố thí vô úy. Bằng năng lực, bằng sức lực và bằng cả sinh mạng của mình, họ cứu giúp người dân đang gặp nạn, đối diện nguy cơ bệnh dịch, họ góp phần ổn định trật tự xã hội. Mỗi một con người, dù là nhỏ bé, cũng đang góp phần vào công cuộc chống dịch, cứu người, giúp đời.

Bố thí như thế nào mới là hành thiện đúng nghĩa?

Tất nhiên, không phải loại bố thí nào cũng mang ý nghĩa hành thiện. Và không phải việc làm từ thiện nào cũng đem lại thiện phước. Giáo lý nhà Phật cũng chỉ rõ, có những điều không nên bố thí, nếu bố thí những điều này, đó là gieo nhân xấu cho chính mình và cho người nhận bố thí.

Các loại bố thí này gồm có bố thí vì dục vọng như tip tiền cho các cô gái bán hoa; bố thí cho “quỷ thần” như các hành vi đốt vàng mã, thả tiền xuống

hồ; trao tặng các loại vũ khí có tính sát thương, có thể hại người; trao tặng quà hối lộ; bố thí trong sự ngờ vực và ghét bỏ, xem thường...

Giáo lý nhà Phật cũng đưa ra lời khuyên cho người hành thiện bố thí, nên tránh những trường hợp như tổ chức quyên góp từ thiện với mục đích không sạch sẽ. Nghĩa là, việc quyên tiền từ thiện xuất phát từ sự tư lợi, mong muốn bỏ túi riêng. Có thể, chỉ một phần nhỏ trong số tiền đến được tay người cần, số còn lại đổ vào “túi tham” của người quyên góp. Làm như thế không chỉ không nhận được phước báu mà còn tạo ra những nhân xấu cho đời này, đời sau.

Thời gian gần đây, một số cá nhân cũng nhân danh làm từ thiện để mưu cầu danh tiếng, như một số doanh nhân, tập đoàn lên báo chí, truyền thông mua đấu giá tài sản để giúp người nghèo, hoặc tuyên bố trao tặng các số tiền lớn cho hoạt động chống dịch, cho người dân. Thực tế, sau khi tuyên bố cho mạnh miệng, được ca ngợi thì họ lảng lảng không giữ lời hứa hoặc chỉ trao đi một phần nhỏ so với cái đã hứa. Hành vi này, trong giáo lý nhà Phật cũng coi là hành vi không hay, bố thí để đổi lại danh tiếng.

Cạnh đó, bố thí để mong trao đổi về quyền lực, vật chất, bố thí để cầu mong nhận lại nhiều điều khác cũng không phải là bố thí hành thiện chân chính. Trong Kinh Kim Cang, Phật dạy làm việc thiện nhưng không được chấp công, hóa độ mà thấy mình không hóa độ. Nghĩa là khi làm từ thiện phải biết tôn trọng người mình giúp, không có ý coi thường. Khi trao quà, phải hết sức vui vẻ, trân trọng và khiêm hạ.

“Khi mình làm từ thiện, giúp người thì quả báo lành sẽ tới nhưng đừng nghĩ đến, chỉ giúp vì tình yêu thương, trân trọng con người. Khi quả báo tới hãy nguyện với Phật sẽ dùng phước này để hồi hướng cho khắp mọi người, đem phước đó giúp đời, giúp người tiếp. Và phải luôn tranh thủ mọi lúc, mọi nơi để làm phước, một việc thiện nhỏ cũng không được phép bỏ qua”, Thượng toạ Thích Chân Quang chia sẻ.

Những người nhà Phật “nhập thế”

Các nhà sư được gọi là những người “xuất gia”, không mang thế sự, chuyên tâm tu hành theo lời Phật dạy. Nhưng cũng có không ít nhà sư, ngôi chùa, không xa rời thế sự mà phần nào “nhập thế”, không những không làm trái lời Phật dạy mà còn áp dụng đúng đắn giáo lý nhà Phật vào việc hành thiện, giúp người.

Ở TP HCM, nhiều người biết đến sư cô Thích Nữ Huệ Đạo, một sư cô rất nhiệt tình trong các công tác cứu trợ, giúp đỡ người gặp khó khăn. Là trụ trì Ni viện Phước Long, phường Phước Long B, TP Thủ Đức, xuất gia từ năm 16 tuổi, đến nay, sau hơn 30 năm tu hành, không thể kể hết hành trình thiện nguyện của sư cô.

Từ hàng ngàn phần quà cho người dân nghèo hàng năm, hàng chục học bổng cho học sinh nghèo trong nhiều năm liền, các suất ăn miễn phí trên địa bàn, trường mầm non miễn phí, phòng chẩn trị đông y miễn phí... cho các gia đình có hoàn cảnh khó khăn. Năm 2019 - 2020, sư cô đã vận động đồng bào Phật tử đóng góp quỹ “Vì người nghèo” của Mặt trận Tổ quốc tổ chức xây tặng nhà tình

thương, tặng học bổng cho các em học sinh nghèo hiếu học; tổ chức thăm, tặng quà Mẹ Việt Nam Anh hùng, người cao tuổi neo đơn... tích cực vận động làm công tác từ thiện xã hội tại địa phương và các tỉnh vùng sâu hơn 1,7 tỷ đồng.

Với những đóng góp tích cực cho việc đạo, việc đời, sư cô Thích Nữ Huệ Đạo đã được UBND TP HCM tặng Bằng khen đã có thành tích xuất sắc trong thực hiện phong trào “Toàn dân đoàn kết xây dựng đời sống văn hóa” giai đoạn 2000 - 2020 cùng nhiều bằng khen của Ban Tuyên giáo Thành ủy, Hội Liên hiệp Phụ nữ TP HCM...

Khó có thể kể hết những nhà sư đang ngày đêm “nhập thế”, cứu đời. Không ít ngôi chùa trở thành mái ấm nuôi dưỡng trẻ mồ côi, nhiều vị sư kiêm chuyên gia tâm lý giúp người ta gỡ bỏ những vết thương tinh thần. Trong mùa dịch, những ngôi chùa tổ chức nấu ăn, tiếp tế thực phẩm cho người dân nhiều vô kể.

Trong tâm dịch đã có 200 vị tu sĩ, cư sĩ trước khi vào xuất gia là bác sĩ, y sĩ, y tá... đăng ký tham gia công tác tuyến đầu chăm sóc cho các bệnh nhân tại các bệnh viện đã chiến sau lời kêu gọi của Ban Trị sự Giáo hội Phật giáo Việt Nam TP HCM.

Những ngày tháng qua, có không ít cuộc tranh cãi nổ ra xoay quanh việc làm từ thiện thế nào là đúng, là sai, nên giúp người như thế nào mới hiệu quả. Có lẽ, những giáo lý rất rõ ràng và chuẩn mực của nhà Phật có thể coi là một trong những “kim chỉ nam” dẫn đường cho mỗi người trên con đường hành thiện, cứu giúp mọi người.

NGỌC MAI

Đàn ông

Truyện ngắn của NGUYỄN VĂN HỌC

Anh Sang là khúc biến tấu cao trào của cuộc tình giữa cha tôi - người đàn ông lãng mạn và người đàn bà ấy. Anh được sinh và hưởng sự chăm sóc của mẹ chỉ vòn vẹn nửa năm trời, rồi bà ấy đi. Với cha, bà ấy như cơn mưa mùa hạ, ào ào đến rồi đi bất chợt. Cha không giữ được. Mây trời ngả gió, sông chảy đời sông. Đời cha như khúc sông dài với nhiều bến đỗ. Hai lần đỗ, ông có anh Sang và tôi.

Tuy là anh em cùng cha khác mẹ nhưng tôi ngộ ngáo hơn, ích kỷ, như công tử nhà giàu đòi tất cả sự đầy đủ cho mình, đổ vào những cuộc chơi tốn kém, không bền bờ. Anh Sang tính trầm, suy nghĩ sâu sắc và nhạy cảm với thời cuộc, sâu sắc trong suy nghĩ. Những ngày tháng trẻ của anh được đánh dấu bằng cơn rộ và nhiều hoa văn họa tiết khác anh xăm lên cơ thể, kín cả phần lưng. Anh nói với tôi: “Nó chỉ đánh dấu thời trai buồn bã thôi chứ chẳng phải anh đua đòi. Chú đừng theo anh”. Tôi chỉ cười. Anh đại gì để cho người khác đâm vào da thịt mình, nếu không có một cú sốc nào đó.

Tôi nhìn anh Sang ngồi tựa, phả ra những luồng khói trắng bay bay một cách chán chường, nghe một bản nhạc bất tử từ radio. Hình như anh đang có tâm sự. Tôi vốn ít tò mò về chuyện của người khác nhưng không nín được:

- Anh với chị ấy cãi nhau à?

- Không! - Anh quay đầu lại cười, cái cười méo xệch mà gượng ép. Biết ngay là anh không thể nói thật.

- Sao trông anh thâm vậy?

Anh Sang cố tỏ vẻ bình thản:

- Thế nào là thâm hại? Anh bây giờ còn thiếu thứ gì nào? Vợ đẹp, con khôn. Tiền không thừa cũng chả phải đi vay. Thế thì có gì mà lo. Có lo thì lo thân chú mày ý.

Tôi chạnh lòng. Thấy anh sắc đến lạnh. Nhưng những lời đó không làm tôi đau khổ hay bớt những cuộc chơi bởi hện hò. Phố vẫn đợi tôi. Những lời hò hẹn

bay bổng vẫn có đất dụng. Tôi sợ nghe anh, đành bỏ đi.

Tôi chỉ được gặp mẹ đẻ anh Sang có một lần. Đó là lần bà về cho anh ít tiền cưới vợ rồi lại đi ngay. Hình như bà sang Mỹ với một người đàn ông khác. Mẹ tôi yếu đuối. Khi mới sinh ra tôi, bà gầy guộc, xanh xao, ốm một bận tưởng không qua khỏi. Lúc tôi mười hai tuổi bà mất vì một cơn bạo bệnh. Khi đó tôi theo một thằng bạn đi mua sách, về thì mẹ đã không còn. Sau này cha nói với tôi, trước lúc chết mẹ dặn lại phải lấy người vợ hiền thực, biết

lo cho chồng. Anh Sang sau này cũng tìm được một người theo ý cha. Còn tôi vẫn muốn tuổi thanh niên dài hơn nữa.

Những cơn mưa mùa hạ ào ạt đổ về thị xã nhỏ nhoi. Tuy mưa gió chẳng ảnh hưởng gì đến những gã trai nhưng đôi lúc cũng chạnh buồn. Cơn mưa như có sức nặng đè tôi xuống. Tôi ngồi bên ô cửa sổ thò tay hứng mưa như cô bé hồn nhiên, tinh nghịch.

* * *

Anh Sang đẹp trai nhưng lặn lội về đường tình duyên. Có

một chị khá xinh làm giáo viên cấp III mê anh nhưng cha tôi không đồng ý vì biết cha cô gái cũng ở hoàn cảnh như cha. Chỉ lý do ấy cũng đủ để ông gay gắt, cấm đoán cuộc tình một cách khó hiểu. Anh Sang như kẻ mất hồn suốt ngày tha thẩn những nơi hoang vắng. Cha tôi thương anh, ông cũng chỉ biết an ủi: “Rồi con sẽ tìm được đứa con gái khác thôi. Nhớ là lấy vợ phải xem tông...”. Lần sau anh lại đem về một cô gái khác, làm bua điện tinh, mắt hơi lác. Chỉ vì không nhanh miệng chào cha

tôi lần đến chơi đầu tiên mà cha không đồng ý. Lỗi là ở đôi mắt chứ cô không có lỗi. Anh Sang bỏ nhà đi cả tuần vì buồn. Có lẽ những bến đậu của một đời không bình yên đã biến cha thành người khó tính.

Quá khứ của tôi cũng chỉ bình lặng như mặt nước ao tù nếu tôi không chịu đi, chịu chơi và hưởng thụ. Trước hết tôi không muốn sớm neo vào một bến nào để phải như cha và phải bị ngăn cản như anh Sang. Tôi sẽ chơi cho hết tuổi thanh xuân, cho đến khi nào tôi cảm thấy

TIẾNG LÒNG

Gửi tình thương đến nơi xa

Mùa này, người yêu nhau cũng phải xa nhau, người thân cũng không được gặp mặt. Chỉ còn cách gửi tình thương và sự động viên từ xa xôi.

Một đám cưới đặc biệt vừa được tổ chức tại TP HCM: Đám cưới trực tuyến qua ứng dụng zoom. Cô dâu tên Khánh Thi và chú rể tên Văn Quang, vốn đã dự tính tổ chức đám cưới từ trước đó vài tháng. Đùng cái, dịch bệnh diễn ra, rồi giãn cách. Gia đình hai bên đã bàn nhau hoãn cưới đến sau dịch, nhưng tính đi tính lại, bà nội trong nhà đã khá yếu, rồi ngày được chọn “được ngày, được giờ”, thế là quyết cưới luôn.

Ngày cưới, chú rể mặc vest, cô dâu diện áo dài đỏ đội mấn, chữ “Song hỉ” đỏ được dán trên tấm

rèm nhà. Họ sánh vai nhau, cười tươi rói, đứng trước... màn hình điện thoại. Trên các ô vuông của ứng dụng trực tuyến lần lượt là các thành viên của gia đình hai bên nội, ngoại. Hai nhà ai cũng ăn mặc tươm tất, sang trọng như đi dự đám cưới thông thường. Trên bàn thờ cũng bày hoa quả cúng gia tiên, cả hai cũng làm lễ bái gia tiên hai họ... qua màn hình. Những người trong nhà cũng có cười tươi, có nước mắt rơi.

Trước đây, ai mà có thể hình dung một ngày thế giới này lại diễn ra những điều như thế. Không cách nhau nửa vòng trái đất, không ba đào, chín suối, thế mà không cách nào đến được bên nhau. Có đôi vợ

● Những gói thực phẩm gửi từ phương xa đến người trong vùng dịch gói ghém cả tấm lòng, cả lời động viên.

chồng mới cưới, chồng công tác ở Sài Gòn, vợ ở quê nhà, rồi chồng đi cách ly tập trung, rồi giãn cách, rồi mỗi người một nơi. Chỉ biết gửi nỗi

nhớ nhung qua từng tin nhắn, từng cuộc gọi video. Những đôi tình nhân sống cùng một thành phố, giờ cũng chẳng còn n ữ a n h ữ n g buổi hò hẹn lãng mạn, yêu đương nữa, yêu gần mà thành yêu xa.

Có những đôi vợ chồng trẻ, những ngày thành phố bắt đầu giãn cách, gửi các con về quê sống với ông bà để con được an toàn. Giờ đây, thành phố chuẩn bị giãn cách đợt thứ hai, ngày mà cha mẹ và con cái đoàn tụ có lẽ còn xa.

Những người mẹ ở quê nhà,

thở dài sườn sượt, ngóng từng ngày tin các ca nhiễm Covid tăng giảm, lo cho con đang trong tâm dịch thị thành. Những gia đình chia đôi, chia ba, chia năm bảy các miền đất nước, nhớ nhau, lo cho nhau mà chỉ biết gọi điện hỏi thăm. Người thân, bạn bè cách nhau vài cây số, trong cùng một thành phố, giờ đây cũng không cách nào gặp mặt. Không phải những chiếc rào chắn ngăn họ lại, mà hiểm họa từ con virus vô hình khiến không ai dám đến thăm nhau. Hàng xóm láng giềng, xưa “tối lửa tắt đèn” có nhau, nay cũng chẳng dám mở lời hỏi han. Những cánh cửa nhà đóng kín, đến trẻ con đau đầu muốn ra ngoài chơi cùng bạn giờ cũng chẳng được nữa rồi.

Thành phố những ngày này, người người khoe “quả tiếp tế”. Đó là những món quà quê, rau củ, con gà, trái bắp trong vườn nhà, ngoài chợ quê mà các gia đình

mình cần là một người đàn ông.

Lần đầu tiên tôi đặt môi mình lên môi con gái, khi tôi 20 tuổi. Nhưng tôi không đủ tinh táo lãng mạn để hưởng trọn vẹn vị ngọt nụ hôn đầu đời. Tôi thấy buồn cười quá vì cô gái cứ nhắm mắt lại, thân thể mềm mại như cây dừa rũ héo. Tôi chọc tay vào lớp áo mỏng để thấy vòm ngực phập phồng nhô lên. Tôi run như đứa trẻ lần đầu phạm lỗi. Nhưng rồi cảm giác ấy cũng mau chóng qua đi, môi mình chớp nhoáng qua đi vì tôi hiểu rằng đó là một cô gái quá dễ dãi mà tôi không thích cưới sớm. Con mưa qua đi để lại những đám mây rách tướp trôi xa về một góc trời hừng nắng.

* * *

- Mày lấy vợ đi thôi, lấy vợ mà để làm ăn. Cứ lông bông mãi không chán sao - Anh Sang bảo.

Tôi nhìn mái tóc sớm bạc của anh rồi cười. Anh bao giờ cũng lo trắng mái tóc anh thế. Tôi nói để anh yên tâm vì sợ anh sẽ nói lại lên giọng dạy dỗ.

- Em cũng đang tính đây anh.
- Chú mày cứ hứa suông chứ có phần nghìn nào thật đâu. Anh bảo rồi. Tuổi chú mày bé con được rồi đấy.

- Để tóc bạc như anh à?

Tôi thấy mình lỗ lờ vì chạm vào một nỗi đau nhẹ nhàng cất giấu trong lòng mà anh cố quên đi. Tôi chợt nhớ đến Thi, cô gái đã chủ động hỏi tôi về đám cưới mà không dưới chục lần tôi lấy lí do trì hoãn.

- Thi sẽ đợi anh đúng không? Đợi anh mua được nhà riêng.

- Chưa biết, em chỉ muốn xem nhà to hay bé thôi.

Dẫu biết đó chỉ là câu nói đùa nhưng tôi thực sự thấy lo. Những người đàn bà không chung thủy thường đề cao cái lợi hơn tình yêu đích thực.

- Nhà của anh bé lắm, như cái chuồng chim - tôi nói.

Thi bỏ đi. Tôi trải qua vài ba mối tình chóng vánh nhạt nhẽo. Không tìm cho mình được một kết cục tốt đẹp như trong tiểu thuyết. Dẫu sao tôi cũng không muốn bó hẹp khát khao tuổi trẻ

trong cái gọi là mái ấm. Thì cứ từ từ vậy. Những mối tình qua đi như mưa cũng làm thì vị cuộc sống này đầy chứ. “Đàn ông mà, vô tư đi”. Mấy thằng bạn vô vai tôi mỗi khi tôi thờ dài, tâm sự với chúng về sự bế tắc hỗn tạp trong mình. Có những lúc tôi cũng nghĩ đến khúc sông mình và những bến đỗ. Có phải con thuyền nào cũng cập được vào một bến đỗ bình yên. Nhưng đàn ông, trái tim cứng cỏi sắt đá hơn đàn bà. Con sông mùa bão nổi, khó khăn rồi cũng qua đi. Như cha tôi, giờ ông cũng có một cuộc sống bình lặng. Không biết người con gái nào chịu làm bến đỗ cho tôi neo lại.

Tôi bắt đầu thấy cuộc sống của anh Sang quá ư tẻ nhạt mà anh chịu đựng đến tội nghiệp. “Gia đình mà chú em” - anh thờ phào nói thế mỗi khi tôi nhắc đến chuyện tẻ nhạt trong gia đình của anh. Đến cái thú ngồi uống rượu tâm sự với bạn bè cũng bị những lo lắng, những lời đay nghiến, chỉ chiết của vợ cướp mất. Chiếc thắt lưng anh không dùng vì chẳng muốn bỏ áo đóng thùng. Bạn bè cũng lác đác vì trông anh lếch thếch đến thảm hại. Vậy lấy vợ để làm gì? Ý nghĩ đó bắt đầu xâm lấn đầu óc tôi. Phụ nữ biến thành một người cai tù trong con mắt đàn ông.

Tôi đem câu hỏi ấy sang hỏi anh Sang, anh cười thật tươi, nhìn tôi như đọc được những suy nghĩ bấn khoăn trong tôi:

- Đó là số mệnh rồi chú em ạ. Có ngược xuôi đến mấy thì cũng mỗi chân và sẽ an phận vào một cái ga gia đình, chăm lo cho nó. Mình có yên thì gia đình mình mới ổn định nổi, phá bình làm sao được. Sẽ có lúc vợ hiểu được nỗi lòng của ta.

Tôi suýt bật cười vì cái triết lý mà tôi thấy ngớ ngẩn. Quảng đời này anh Sang như chiếc đài đĩa chỉ tấu lên những nốt nhạc trầm. Anh mãi là anh, chịu đựng như con rùa dưới lớp mai cứng có vẻ phong trần.

- Lấy vợ đi thôi.

Anh Sang lại giục thế. Nhạt nhẽo. Tôi bỏ ra chỗ khác đứng.

Tôi không phải là anh và anh không phải là tôi. Làm sao anh biết tôi muốn gì. Đêm, tôi chìm vào giấc mộng寐 khói sương ảo ảnh bồng bênh. Mẹ tôi đứng lên từ phía dòng sông đang cuộn chảy, khuôn mặt bà ngồi ngời ánh sáng và hạnh phúc. Tiếp đó là Thi, cô mặc áo dài trắng, đội vòng nguyệt quế trên đầu, thật thánh thiện. Tôi đưa tay nắm tay Thi. Bóng Thi tan chảy trên mặt sông trắng...

Cha tôi đi một thời gian rồi về, đem theo một người đàn bà khác và giới thiệu với tôi và anh Sang. Khuôn mặt bà không đẹp mặn mà nhưng phúc hậu. Chiếc bình hoa cũ kỹ lâu ngày bị phủ một lớp bụi thời gian nay được lau chùi sạch sẽ và cắm lên những bông hoa tươi mới. Tôi thấy cha hồ hởi, khuôn mặt rạng rỡ hẳn. Một lần cha gọi tôi lại gần tâm sự: “Người đàn ông, quả thực không thể thiếu người đàn bà, chú bé ạ. Người đàn bà thời nào cũng vậy, là nguồn sinh lực sống cho đàn ông. Thượng Đế đã chẳng đặt A Đam cạnh E Va đây thôi...”

Tôi thấy cha như đang hồi xuân.

Tự nhiên tôi muốn vào chùa xin một quẻ bói tình duyên. Một gã trai đi một mình trong chùa là điều khá lạ. Chuông chùa thỉnh lên từng hồi thanh âm. Tôi hòa vào không gian u tịch của ngôi chùa. Trai gái đến cầu duyên cầu phúc có đôi, còn tôi nghĩ rằng bóng dáng một cô gái chân tình cùng mình đến chùa vẫn là điều xa xỉ. Một kẻ ăn chơi, va vấp, những mối tình đến và đi chỉ là những cơn gió thoảng. Chàng trai rồi sẽ giữ lại được gì cho mình sau những ngày tháng lênh đênh ấy? Tôi xin cho mình một quẻ bói xem có gì trắc trở nếu cưới vào năm sau, mùa đông.

Bước ra đường, gió xồn xang thổi mạnh. Lối đi quen thuộc mà bỗng xa lạ từ lúc nào, bỗng chôn quá đổi! Chợt mong có một mái tóc dài tựa vai mình và đi trên lối lá rụng ngút ngàn này để neo vào một bến bình yên. **N.V.H**

om góp gửi lên “ứng cứu” cho người thân ở thành thị đang bối rối vì “con sốt” thực phẩm. Những người bạn ở các thành phố khác nhau, đi mua thực phẩm gửi tặng nhau. Những người bạn, người thân trong cùng thành phố, nơi này còn đi lại được gửi quà cho nơi kia đang phong tỏa.

Chưa bao giờ mà những bó rau, bó hành, miếng thịt, túi trứng lại được “khoe khoang” một cách tự hào như thế. Đó không chỉ là những thực phẩm “cứu đói” cho những ngày tháng thành phố trong cơn rối bời. Đó còn là tình cảm của người ta gửi cho nhau, đi cùng những lời động viên chân thành.

Có những món quà đến được tay người nhận, lại được chia sẻ, gửi đi cho những người đang cần ơn thế. Những lời nhắn “chị sắp đi siêu thị, nhà em có cần gì chị mua luôn gửi cho” nghe rất đời thường mà chờ cả tâm lòng

yêu thương, quan tâm, săn sóc lẫn nhau.

Có những người lên án chuyện khoe quà, khoe rau, củ, thực phẩm giữa thời điểm biết bao người đang đói ăn, khổ sở. Nhưng cái “khoe” ấy đâu đơn thuần là câu chuyện khoe của, là trưng những hưởng thụ sung sướng giữa thời buổi dịch bệnh? “Khoe” ấy là khoe tấm chân tình, là sự gửi lời cảm ơn đến người tặng, là tự động viên chính mình phải cố gắng sống khỏe mạnh, bình an, vượt qua.

Ừ, thì những ngày này, gặp nhau là chuyện xa xỉ lắm. Thời buổi này đành gác lại những ước mơ tái ngộ, ngồi bên nhau trò chuyện dưới đất, trên trời. Chỉ còn lại những lời an ủi, động viên nhau, cố gắng giữ gìn sức khỏe, cố gắng bình tâm, cố gắng sống bình an...

Trước dịch, người ta nghĩ nhiều đến tăng trưởng kinh tế, đến việc kiếm tiền, thăng chức, tăng

lương. Đến đổi nhà và đổi xe, mở rộng những mối quan hệ. Trong dịch, người ta khao khát được hưởng thụ những chuyến đi xa, được hưởng thụ cuộc sống bình thường ngày chưa có dịch.

Thế rồi, dịch bùng phát nặng nề, số ca lên đến hàng ngàn mỗi ngày, tin về người chết, về giãn cách khắp nơi. Lúc này, ước mơ thu lại bé nhỏ lắm. Là được thưởng thức một bữa ăn đủ đầy như ngày xưa, là có thực phẩm đủ để an tâm không ra khỏi nhà trong một thời gian, là làm sao bình an và sống sót qua ngày gian khó. Là chờ đến ngày được gặp nhau, “vui sao nước mắt lại trào”.

Những ngày này, chỉ có tình thương gửi đến nhau từ những nơi gần mà xa, xa mà gần mới là sự nâng đỡ lớn lao cho mỗi người. Nâng đỡ nhau để mà cùng hy vọng, bảo tổ nào rồi cũng tan đi. **TRẦN TRẦN**

ĐỌC SÁCH

Tâm tĩnh lặng – Bước chậm để thành công

Tâm tĩnh lặng là chìa khóa đưa bạn đến thành công! Tâm tĩnh lặng giúp bạn khám phá bản chất con người mình, điều bạn muốn trong cuộc sống và bạn sẽ tìm thấy sự tĩnh lặng trong những mọi khoảnh khắc cuộc đời.

Tác giả Holiday, với phong cách và phong độ thường thấy, đã sử dụng những điển tích và câu chuyện trong lịch sử, từ những người nổi tiếng để chứng minh cho quan điểm của anh cùng những ý niệm về sự tĩnh lặng. Cuốn sách này, đặc biệt hơn tất cả mọi cuốn khác anh từng viết, bởi nó là tập hợp của trí tuệ, sự thông thái đúc kết qua hàng nghìn năm lịch sử. Holiday đã chất lọc, phân tích những thông tuệ ấy cho chúng ta và tùy thuộc vào mỗi người, một trong ba lĩnh vực được đề cập đến trong sách: Trí tuệ – Tâm hồn – Thể xác, sẽ được chúng ta hiểu theo những cách khác nhau.

Trí tuệ có nghĩa là sự hiện diện ở thực tại, hạn chế tiếp nhận thông tin, đánh giá chậm lại và suy nghĩ sâu sắc hơn. Tác giả đưa ra những câu chuyện từ lịch sử như Napoleon, Anne Frank, những nghệ sĩ như Marina Abramovic, đan xen cùng những lời thông thái từ các triết gia phương Đông và phương Tây. Mục tiêu của phần này là để tìm ra được sự tĩnh tại trong trí tuệ nhưng không vì thế mà khiến bạn trở nên cô đơn hay chán nản. Một điểm đáng chú ý của phần này là việc tác giả khuyến khích chúng ta hãy viết nhật kí, hãy kiên trì viết mỗi ngày để rèn luyện sự tĩnh lặng trong tâm trí.

Tâm hồn là phần khó nắm bắt nhất. Do vậy, tác giả sử dụng nhiều ngôn ngữ mô tả hơn là những ví dụ đơn thuần như phần Trí tuệ. Chủ nghĩa Khắc Kỷ cho rằng đức hạnh là phẩm chất cao quý nhất. Còn mỗi chúng ta hãy tự tìm ra một phẩm chất đạo đức, một tiêu chuẩn cao hơn bình thường để tuân theo và tôn kính hơn cả cuộc sống. Chúng ta cần ngồi xuống và tự hỏi bản thân rằng điều gì là quan trọng? Điều gì khiến tôi sẵn sàng hy sinh? Tôi sẽ sống như thế nào và tại sao? Từ đó tìm kiếm câu trả lời quan trọng nhất: Đức hạnh của riêng chúng ta là gì, chúng ta đạt được nó như thế nào? Hãy thử một số cách theo cuốn sách như chữa lành đứa trẻ bên trong bạn, biết được thế nào là đủ, bước vào một mối quan hệ, đắm mình trong cái đẹp, hay hàn gắn tâm hồn bạn.

Phần cuối cùng của cuốn sách nhưng không hề kém quan trọng, đó là thể xác của bạn. Nếu chúng ta không chăm sóc tốt cho cơ thể mình thì trí tuệ và tâm hồn dù có mạnh mẽ đến đâu cũng sẽ bất lực trong một cơ thể yếu ớt. Chuyển động là nền tảng của sự tĩnh lặng. Hãy thử đi dạo, xây dựng một thói quen tốt, loại bỏ bớt đồ đạc dư thừa, ngủ đủ giấc và tìm kiếm sở thích.

Trên thực tế, “Tâm tĩnh lặng” do Công ty CP Văn hóa và Giáo dục Tân Việt và Nhà xuất bản Dân trí liên kết xuất bản không đưa ra những ý tưởng mới mẻ mà thay vào đó, nó là sự chất lọc thông tin, những điều thông thái nhất từ dòng lịch sử nhân loại hàng nghìn năm qua rồi được trình bày theo một cách dễ hiểu, dễ đọc và dễ áp dụng nhất với độc giả. Chỉ riêng lý do đó thôi đã đủ mang lại giá trị cho “Tâm tĩnh lặng”. Không khó hiểu khi vừa ra mắt cuốn sách đã đạt vị trí số 1 trên danh sách bán chạy nhất của các tờ tạp chí danh tiếng: New York Times và Wall Street Journal. Có thể những điều viết ra trong cuốn sách này đã được bạn biết đến, được bạn thực hành một lúc nào đó trong đời, cũng có thể bạn chưa từng được biết đến những điều đó. Dù thế nào, hãy thử đọc sách và tìm ra những lời khuyên, cảm hứng cùng sự tự tin để tiếp tục hành trình kiếm tìm sự tĩnh lặng lâu hơn một chút, kiên trì hơn một chút. Ở phía cuối con đường đó là sự thành công đang chờ đợi.

Ryan Holiday (sinh năm 1987) là một trong những nhà tư tưởng tiên tiến nhất và tác giả xuất sắc nhất về triết học cổ đại cùng những ứng dụng của nó vào cuộc sống thường nhật. Anh là diễn giả, chiến lược gia và tác giả của nhiều cuốn sách nổi tiếng, bao gồm: The Obstacle is the Way (Vượt qua trở ngại), Ego Is the Enemy (Vượt qua bản ngã) và The Daily Stoic (Khắc Kỷ). Những tác phẩm của anh đã được dịch ra hơn 30 ngôn ngữ trên thế giới với tổng số bản bán ra là hơn hai triệu bản.

Khi 19 tuổi, Ryan đã bỏ học để làm thực tập sinh cho Robert Greene, tác giả cuốn The 48 Laws of Power (48 Nguyên tắc chủ chốt của quyền lực). Sau này anh thành lập công ty tư vấn Brass Check, với các khách hàng như Google, TASER, Complex, các tác giả nổi tiếng như Neil Strauss, Tony Robbins hay Tim Ferriss. **BẢO MI**

F0 cách ly tại nhà, những lưu ý về chăm sóc sức khỏe

Vừa qua, TP Hồ Chí Minh đã quyết định chính thức thí điểm cách ly F0 không triệu chứng tại nhà. Nhiều người lo lắng rằng việc chữa trị tại nhà sẽ dẫn đến nhiều nguy cơ cho sức khỏe cũng như cho cộng đồng. Các chuyên gia y tế đã đưa ra lời khuyên cho vấn đề này.

● F0 cách ly tại nhà, những lưu ý về chăm sóc sức khỏe.

F0 cách ly tại nhà như thế nào?

Theo văn bản của Sở Y tế TP HCM, nếu bệnh nhân có kết quả xét nghiệm RT-PCR ngày 10 có kết quả âm tính hoặc còn dương tính nhưng tải lượng virus thấp, không còn khả năng lây nhiễm (hoặc rất thấp) thì chuyển về cách ly tại nhà nếu đảm bảo điều kiện an toàn, phòng chống lây nhiễm. Quá trình điều trị, theo dõi sức khỏe tại nhà có sự hỗ trợ của nhân viên y tế. Bệnh nhân sẽ được tiếp tục xét nghiệm RT-PCR tại nhà vào ngày thứ 14 và 21.

Thí điểm được dựa trên thống kê về tình trạng các ca nhiễm Covid - 19 thời gian qua. Hầu hết người bệnh (hơn 80%) có triệu chứng nhẹ như: Sốt nhẹ, ho, mệt mỏi, không bị viêm phổi và thường tự hồi phục sau khoảng một tuần, một số trường

hợp không có biểu hiện triệu chứng lâm sàng nào.

Theo hướng dẫn chẩn đoán, điều trị của Bộ Y tế, khoảng gần 20% số bệnh nhân Covid-19 diễn biến nặng, thời gian trung bình từ khi có triệu chứng ban đầu tới khi diễn biến nặng thường khoảng 5 - 8 ngày. Các biểu hiện nặng như suy hô hấp cấp với triệu chứng như thở nhanh, khó thở, tím tái... Thời kỳ hồi phục thường sau giai đoạn toàn phát là 7 - 10 ngày, nếu không có suy hô hấp cấp tiến triển. Bệnh nhân sẽ hết sốt, các dấu hiệu lâm sàng dần trở lại bình thường và khỏi bệnh. Về tổ chức chăm sóc sức khỏe tại nhà đối với trường hợp F0 và F1, y tế địa phương phải tổ chức đội theo dõi sức khỏe hàng ngày đối với các trường hợp F0 cách ly tại nhà; tổ chức đường dây nóng tiếp nhận thông tin trường

hợp bệnh nhân xuất hiện triệu chứng, khẩn trương đưa vào bệnh viện điều trị.

Tăng sức đề kháng, bảo vệ người chung quanh

Trong giai đoạn bệnh nhân F0 điều trị tại nhà, yếu tố quan trọng cần lưu ý đó là việc liên tục theo dõi diễn biến sức khỏe, tăng cường sức đề kháng, giữ tinh thần tốt. Đặc biệt, F0 cần chú trọng giữ gìn, bảo vệ, tránh để bị lây nhiễm cho người nhà và những người chung quanh.

Theo bác sĩ Trương Hữu Khanh, Trưởng khoa Nhiễm - Thần Kinh, Bệnh viện Nhi Đồng 1 (TP HCM), việc cách ly, điều trị F0 tại nhà là quyết định cần thiết và hợp lý trong thời điểm này. Vì vậy, người bệnh cần hết sức bình tĩnh khi đã là F0 nhưng chưa được chuyển đi.

Trường hợp cả nhà là F0 thì

sẽ không lây thêm. Đa số người trẻ không dư cân, không bệnh nền sẽ sinh hoạt bình thường, có thể sốt hay đau họng. Nếu có đau họng thì nên thường xuyên súc họng.

Nếu trong gia đình có người chưa dương tính, hãy tách họ ra, nhất là người nguy cơ cao như lớn tuổi, có bệnh nền.

Theo bác sĩ Khanh, người bệnh được điều trị tại nhà tức là xét nghiệm đã có kết quả nồng độ virus trong vùng họng thấp và sẽ giảm thêm vào những ngày tới, nên khả năng lây cho những người trong gia đình không cao. Tuy nhiên, cần phải tuyệt đối thực hiện những quy định như: Giữ khoảng cách trên 2m khi tiếp xúc với người nhà, mang khẩu trang và tắm che giọt bắn trong lúc được tiếp tế.

Trường hợp nếu cách ly trong phòng chỉ có một mình,

người bệnh không cần thiết phải mang khẩu trang thường xuyên.

Cho dù tình trạng bệnh của người bệnh đã ổn định nhưng vẫn phải tự theo dõi sức khỏe của mình. Tự theo dõi nhiệt độ mỗi ngày, nếu có lo lắng và bất thường thì liên lạc với nhân viên y tế.

Cạnh đó, bác sĩ Khanh cũng có những lưu ý nhỏ để tăng sức đề kháng nhằm giúp bệnh mau khỏi như người bệnh cần uống đủ nước, ngủ đủ giấc, ăn đủ chất, vận động tập thể dục điều độ...

Người nhà và bệnh nhân cần bảo đảm vệ sinh trong ăn uống và sinh hoạt. Ăn sạch, uống sạch, an toàn vệ sinh thực phẩm. Nhà vệ sinh phải luôn sạch sẽ, luôn mang khẩu trang khi đi vệ sinh, rửa tay sạch sau đi vệ sinh. Phòng ở phải thông thoáng, thường xuyên làm vệ sinh bề mặt xung quanh nơi tiếp xúc nhiều.

Đặc biệt, người bệnh không được ra khỏi nhà cho tới khi ngành Y tế cho phép. Nhân viên y tế sẽ liên hệ với người bệnh để làm xét nghiệm lại và quyết định khi nào bệnh nhân được hòa nhập với cộng đồng.

Bác sĩ Khanh cũng nhấn mạnh, yếu tố tâm lý và tinh thần rất quan trọng, bệnh nhân và người nhà cần bình tĩnh động viên và chăm sóc nhau trong khi chờ ngành Y tế.

Cạnh đó, người chưa xác định mình là F0 hay không phải đeo khẩu trang và nên có thêm tấm chắn giọt bắn để tránh phát tán virus ra cộng đồng. Hiện trên mạng có nhiều nguồn thông tin thất thiệt cho rằng đeo khẩu trang, dù đeo nhiều cái cũng không hạn chế được lây lan virus. Về điều này, bác sĩ Trương Hữu Khanh khẳng định, virus dù nhỏ đến đâu cũng phải ẩn trong giọt bắn. Vì thế, đeo khẩu trang và giữ khoảng cách 2m chính là biện pháp an toàn cơ bản mà mỗi người dân cần tuân thủ lúc này.

N.MAI

Bác sĩ tại TP Hồ Chí Minh tự lập kênh hỗ trợ bệnh nhân mùa giãn cách

Trước tình trạng ngành Y tế TP Hồ Chí Minh đang quá tải, F0 tự điều trị tại nhà, đồng thời có trường hợp nhiều bệnh nhân các loại bệnh khác chưa được chữa trị kịp thời, các bác sĩ tại TP Hồ Chí Minh đã lập ra kênh riêng nhằm hỗ trợ bệnh nhân từ xa.

Những ngày này, trên mạng xã hội xuất hiện một nhóm công khai có tên “Giúp nhau mùa dịch”, có cơ chế hoạt động rất đặc biệt. Nhóm này dành riêng

cho việc hỗ trợ người dân trong lĩnh vực y tế. Trong đó, lần lượt các bác sĩ tự giới thiệu về tên tuổi, chuyên môn, cơ quan công tác, đồng thời để lại số điện thoại, email liên lạc và lời hứa hỗ trợ các bệnh nhân từ xa. Trên nhóm “Giúp nhau mùa dịch”, các bệnh nhân có một số triệu chứng chưa được chẩn đoán, có các bệnh nền, hoặc dương tính với Covid nhưng chưa liên hệ được nhân viên y tế cũng nên phản hồi thông tin, yêu cầu được giúp đỡ. Trong bình luận của bài viết, sẽ có bác sĩ đứng chuyên môn hỗ trợ những thông tin cần thiết cho người bệnh.

Chiếm không nhỏ trong số những đề nghị được hỗ trợ của

người dân là các bệnh nhân Covid đang được điều trị tại nhà hoặc chưa được khám, chữa bệnh. Các bác sĩ chuyên môn hô hấp, phổi đã nhiệt tình đưa ra những phương pháp điều trị tại nhà, hướng dẫn cách nâng cao sức đề kháng, theo dõi sức khỏe cho bệnh nhân.

Nhóm “Giúp nhau mùa dịch” được thành lập từ thời điểm TP HCM bắt đầu áp dụng Chỉ thị 16. Trước tình hình số ca nhiễm Covid-19 ngày một tăng cao, ngành Y tế đang quá tải, cộng với việc nhiều bệnh nhân các bệnh khác đang có nguy cơ bị “bỏ quên”, hoặc do các bệnh viện khu vực bị phong tỏa, không đến bệnh viện được, bác

sĩ Phan Xuân Trung – Trung tâm Y khoa MEDIC TP HCM đã lên tiếng trực tiếp kêu gọi đồng nghiệp vì danh dự và trách nhiệm của thầy thuốc hãy sẵn sàng đến nhà giúp bệnh nhân hoặc tư vấn online.

“Đây là lời kêu gọi khẩn thiết đến quý thầy thuốc giúp dân bằng cả trái tim”, lời kêu gọi đầy xúc động ấy đã nhận được sự hưởng ứng của hàng ngàn bác sĩ, dược sĩ, nhân viên y tế ở TP HCM và khắp nơi trên cả nước. Giờ đây, nhóm đã có đầy đủ các chuyên khoa, từ hô hấp, nhi, lão khoa, nha khoa, cơ xương khớp, nhãn khoa, da liễu, cấp cứu...

Các dược sĩ, đại diện nhà thuốc cũng nhiệt tình tham gia, cho biết sẵn sàng hỗ trợ thuốc men miễn phí cho người bệnh cần đến. Một số thành viên của nhóm, tuy không làm việc trong

ngành Y tế nhưng có kỹ năng về thống kê đã giúp nhóm thống kê số lượng bác sĩ, y sĩ, nhân viên y tế tham gia hỗ trợ bệnh nhân, con số được cập nhật mỗi ngày. Cho đến nay, đã có trên 5.000 y, bác sĩ, dược sĩ tham gia hỗ trợ. Và cũng chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, nhóm đã có số thành viên quá 100 ngàn người.

Nhiều bác sĩ chuyên khoa chia sẻ, trong những ngày qua, trả lời bệnh nhân từ xa suốt mấy tiếng đồng hồ vẫn chưa hết câu hỏi.

“Giúp nhau mùa dịch” là một nhóm cực kỳ đặc biệt, xuất hiện ở một thời điểm cũng rất đặc biệt. Nó cho thấy được tấm lòng người thầy thuốc luôn hướng về bệnh nhân, luôn đặt trách nhiệm thiêng liêng cứu chữa bệnh nhân lên hàng đầu, dù trong bất kì hoàn cảnh nào, bằng cách thức nào...

NGỌC MAI

Những thói quen tốt khi giãn cách xã hội

Những ngày qua, đại dịch Covid-19 đang diễn biến vô cùng nghiêm trọng tại nước ta. Để chống dịch, nhiều nơi đã thực hiện giãn cách xã hội theo chỉ thị của Chính phủ. Với việc giãn cách xã hội ở nhà 24/24h, đây là thời điểm thích hợp để nghỉ ngơi sau những ngày làm việc căng thẳng, dành thời gian cho gia đình... Và đặc biệt là phát triển bản thân bằng những thói quen tốt sau đây:

● Chế độ ăn uống lành mạnh.

Tập thể dục tại nhà

Từ trước đến nay, mọi người luôn được khuyến khích tập thể dục thể thao nhằm nâng cao sức khỏe, phòng ngừa bệnh tật, dáng đẹp,... Nhất là vào thời điểm hiện tại, thể dục thể thao lại càng đóng vai trò to lớn trong việc ngăn ngừa dịch bệnh.

Nếu như trước dịch, mọi người thường hay đến các trung tâm thể dục, thể thao, phòng tập Gym... Thì giờ đây, nhiều người đã chuyển sang tập thể dục ngay tại nhà, vừa đảm bảo an toàn mà vừa khỏe.

Bộ Y tế khuyến khích mọi người thường xuyên thực hành các hoạt động thể chất đơn giản và vui vẻ khi ở nhà để giữ cơ thể khỏe mạnh, tích cực, tăng cường miễn dịch nhằm phòng ngừa nhiễm bệnh trong mùa dịch Covid-19. Việc người dân chủ động điều chỉnh cách tập luyện và lựa chọn cho mình môn thể thao phù hợp để nâng cao sức khỏe và tăng cường sức đề kháng phòng, chống dịch bệnh thời điểm này là rất cần thiết.

Bên cạnh đó, Bộ Y tế và Tổ chức Y tế thế giới (WHO) tại Việt Nam đã hướng dẫn một số cách vận động để mọi người có thể tập luyện ở nhà trong mùa dịch như: leo cầu thang, tập các bài co duỗi chân tay, nhảy dây, tập các bài luyện cơ bắp và thăng bằng. Mọi người cũng có thể tham gia các lớp tập thể dục

trực tuyến, tìm và tập theo các bài tập có hướng dẫn trên mạng, nhún nhảy theo nhạc hoặc thực hành các trò chơi vận động qua video; lựa chọn một số thiết bị tập đơn giản, dễ tập ở nhà và tự tập như các quả tạ đơn, tạ chuông, dây đàn hồi, tập gym.

Theo như các chuyên gia, tập luyện thể dục thể thao không những giúp hệ miễn dịch hoạt động tốt hơn, tấn công nhanh hơn các loại vi rút xâm nhập. Mà còn cải thiện chức năng hô hấp, giúp tinh thần phấn chấn, giảm thiểu những tác nhân gây stress, căng thẳng, nhất là trong những ngày dịch bệnh. Nếu như bình thường vì bận rộn với công việc, cuộc sống không có thời gian tập thể dục thì thời điểm hiện tại là hợp lý để bắt đầu một thói quen mới tốt cho sức khỏe.

Việc dành thời gian luyện tập theo một chế độ và phương pháp tự chọn phù hợp với sức khỏe và tuổi tác là việc làm hết sức cần thiết không chỉ trong mùa dịch bệnh bùng phát mà còn cần duy trì đều đặn hàng ngày để nâng cao thể trạng phòng chống dịch bệnh Covid-19.

Ăn uống lành mạnh

Không chỉ có tập thể dục mới đem lại sức khỏe, việc ăn uống lành mạnh cũng đóng vai trò rất quan trọng, trong mùa dịch này cũng vậy. Theo Viện Dinh dưỡng Quốc gia, tăng cường hệ thống miễn dịch là cách để phòng ngừa Covid-19. Để làm được điều đó

cần có một chế độ ăn uống lành mạnh, bao gồm tiêu thụ các loại rau, trái cây, đậu, ngũ cốc... giàu dinh dưỡng.

Chắc hẳn có rất nhiều người vì bận rộn với vòng quay cuộc sống mà có thói quen ăn uống không lành mạnh. Thường sử dụng thời gian ít ỏi trong ngày để ăn, lấp đầy dạ dày bằng đồ ăn nhanh, đồ chế biến sẵn, đồ ăn nhiều dầu mỡ, ít rau, củ, quả,... đôi khi còn không đảm bảo vệ sinh an toàn thực phẩm. Hay có nhiều người còn bỏ bữa sáng, đôi khi là cả bữa trưa và tối. Những thói quen ăn uống này rất ảnh hưởng đến sức khỏe, gây ra những bệnh về tim mạch, dạ dày, tiêu hóa, béo phì,...

Chính vì vậy, thời gian giãn cách ở nhà rất thích hợp để cải tạo lại thói quen ăn uống của bản thân. Khi ở nhà bạn có nhiều thời gian hơn để chăm chút cho thực đơn của mình, không cần phải nhanh nhanh chóng chóng bỏ tạm gì đó vào bụng rồi chạy vội đi làm. Giãn cách xã hội bạn nên hạn chế gọi đồ ăn làm sẵn mà hãy tự nấu nướng tại nhà. Việc này cũng khiến cho bữa ăn của bạn chủ động hơn, đảm bảo vệ sinh và đầy đủ chất dinh dưỡng.

Để có được dinh dưỡng phù hợp từ chế độ ăn uống, cơ thể nên được cung cấp calo hàng ngày từ các thực phẩm như: trái cây tươi, rau sạch, các loại ngũ cốc, cây họ đậu, quả hạch, protein nạc... Để có một chế độ ăn uống cân bằng, lành mạnh, mọi người nên cố

gắng: ăn ít nhất 5 phần của nhiều loại trái cây và rau, quả mỗi ngày. Bữa ăn cơ bản gồm thực phẩm giàu tinh bột chất xơ như: khoai tây, bánh mì, gạo hoặc mì ống,...

Nếu như bạn là người không hay ăn hoa quả hay rau thì hãy tập cho mình thói quen luôn có đầy đủ màu sắc trong bữa ăn. Xanh của rau, đỏ và vàng của củ, quả, vừa khiến bữa ăn thêm màu sắc lại vừa tốt cho sức khỏe. Các vi chất dinh dưỡng (vitamin và khoáng chất) và phytonutrients có trong trái cây, rau, các loại hạt có thể tăng cường chức năng miễn dịch tự nhiên. Một bữa ăn có dinh dưỡng đầy đủ, kết hợp hài hòa giữa các chất như: đạm, selen, kẽm, chất xơ, các loại vitamin A, E, K... sẽ giúp hệ miễn dịch khỏe mạnh, nâng cao sức đề kháng.

Đặc biệt, vitamin C là một trong những chất giúp làm tăng cường hệ miễn dịch của cơ thể. Việc thiếu hụt loại vitamin này dẫn đến suy giảm khả năng miễn dịch, khiến bạn dễ dàng mắc bệnh hơn, dễ bị nhiễm trùng, đặc biệt là ở đường hô hấp. Trong tình hình dịch Covid-19 đang diễn biến phức tạp, bổ sung vitamin C được nhắc đến với vai trò quan trọng trong việc phòng chống dịch bệnh. Bởi vậy, cần tập thói quen ăn uống lành mạnh, đầy đủ chất, nhất là vitamin C ngay từ bây giờ.

Phát triển bản thân

Một trong những việc sáng suốt và đúng đắn nhất mà bạn

có thể đưa ra cho mình chính là nỗ lực phát triển bản thân không ngừng. Bởi có nhiều điều mà mỗi chúng ta đều mong muốn cho chính mình như nâng cao chất lượng cuộc sống, thành công hơn, sống tốt hơn hay phát huy toàn bộ khả năng của mình. Và để làm được điều đó chúng ta phải đặt mục tiêu phát triển bản thân hơn nữa.

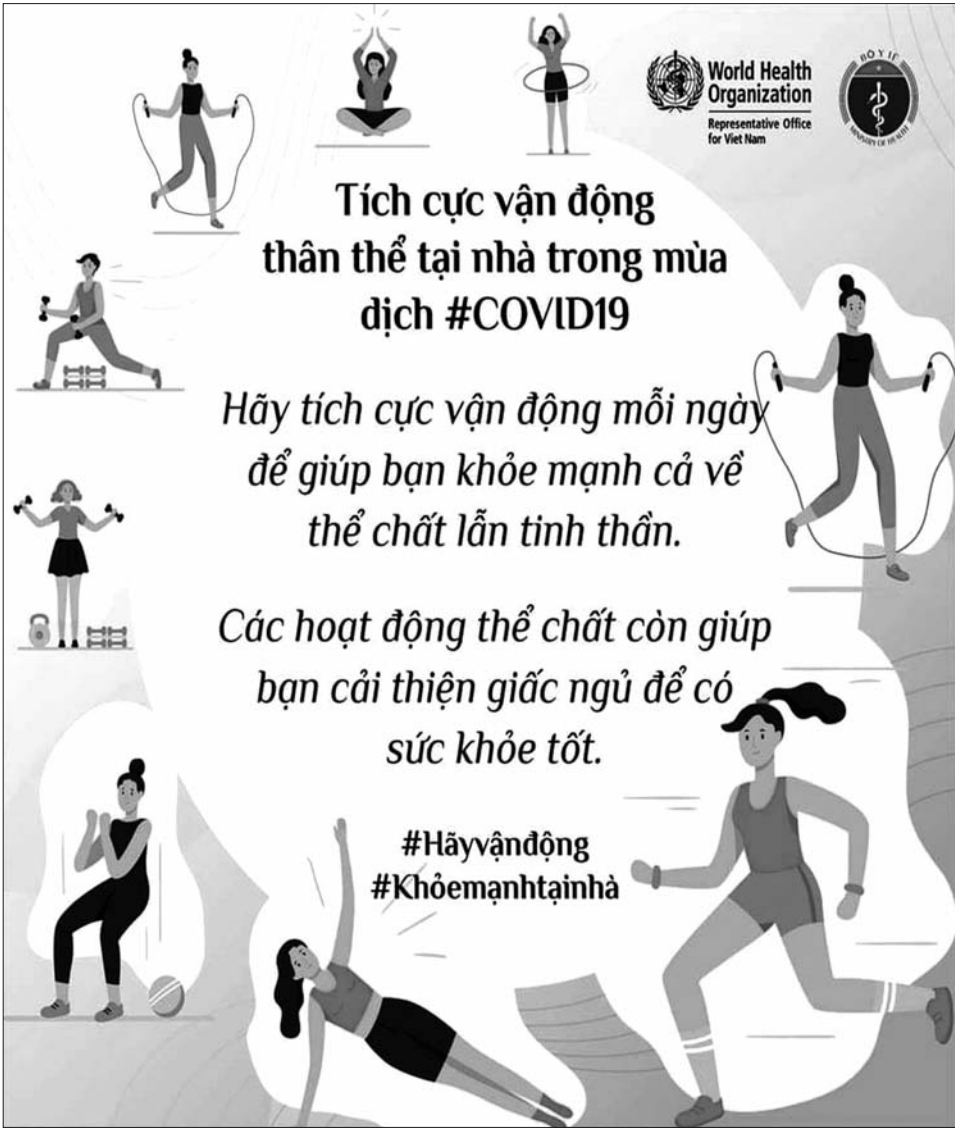
Dẫu biết rằng, dù giãn cách xã hội nhưng có rất nhiều người vẫn làm việc tại nhà và vẫn bù đầu trong công việc. Nhưng bây giờ thay vì nửa ngày làm việc ở ngoài thì bạn đã có 24h ở nhà, như vậy thời gian rảnh của bạn cũng sẽ nhiều hơn. Bên cạnh đó cũng có những người thời gian này công việc ít hơn hay tạm dừng công việc, học tập của mình. Do vậy, đây là lúc vô cùng thích hợp để phát triển bản thân mình, bởi khi càng dành nhiều thời gian cho bản thân thì sẽ càng hiểu bản thân muốn gì hơn.

Nếu như bạn không biết mình muốn gì, trước mắt hãy cứ tập thói quen đọc sách mỗi ngày. Thay vì sử dụng điện thoại vào lúc rảnh rỗi hãy thử cầm một cuốn sách và đọc. Bởi rõ ràng việc đọc sách sẽ đem lại nhiều lợi ích và nhiều điều tích cực hơn cho chúng ta. Hãy thử bắt đầu bằng một cuốn sách có nội dung khiến bạn hứng thú, ngày đầu hãy đọc 2 trang rồi ngày sau đọc 5 trang. Và cứ thế dần dần bạn đã hình thành thói quen đọc sách của mình. Đọc sách không chỉ cung cấp kiến thức bổ ích, tri thức mà còn giúp bạn kích thích trí não, cải thiện trí nhớ, tập trung, giảm căng thẳng và mở mang tầm nhìn.

Không chỉ có đọc sách, còn có rất nhiều bộ môn khác mà bạn có thể thử trải nghiệm. Như học một loại nhạc cụ, học thêm một ngoại ngữ mới, bổ sung và trau dồi những kỹ năng mà mình còn thiếu,... Không cần lo lắng về việc không có lớp học trực tiếp bởi với sự phát triển của công nghệ hiện nay, việc ngồi tại nhà và tham gia các khóa học hay tự học trên mạng đều rất dễ dàng.

Hãy cứ thử tạo lập thói quen như vậy bạn sẽ thấy có rất nhiều thứ để bổ sung kiến thức và trau dồi bản thân. Không cần quá nhanh, hãy cứ phát triển bản thân mình từ từ, "chậm mà chắc", miễn sao đừng để bản thân quá rảnh rỗi trong thời gian giãn cách nhé!

Trên đây là ba gợi ý thói quen tốt bạn nên thử trong thời gian giãn cách xã hội. Có thể sẽ không thấy được lợi ích trong ngày một, ngày hai nhưng tin chắc rằng những gì chúng mang lại sẽ khiến bạn phải cân nhắc thực hiện đấy. Tình hình dịch bệnh đang căng thẳng, mọi người hãy ở nhà theo chỉ thị và thực hiện nghiêm các quy định phòng chống Covid-19, có như thế chúng ta mới mau chóng chiến thắng đại dịch! **LINH CHI**

● Bộ Y tế khuyến khích luyện tập thể thao mùa Covid.

Thắp lên ngọn lửa nhân ái từ trái tim

15 năm qua, người làm Báo PLVN trong hành trình “Những chuyến đi bồi đắp tâm hồn” luôn hướng về mảnh đất miền Trung gió Lào, cát trắng. Tại đây, hàng chục căn nhà tình nghĩa, nhiều sổ tiết kiệm, hàng nghìn suất học bổng, sách vở, quần áo, quà nhu yếu phẩm, tiền mặt... đã được trao đến tận tay những hoàn cảnh khó khăn. Báo đã góp một phần sức mình trong việc nhân rộng tinh thần nhân ái, thắp lên ngọn lửa yêu thương trong cộng đồng.

Tiếp tục hướng lòng thiện về vùng khó

Trong chuyến công tác mới đây của Báo Pháp luật Việt Nam về với những “địa chỉ đỏ” miền Trung và như thường lệ Báo đã chia sẻ, tặng quà cho những hoàn cảnh, đơn vị đang gặp khó khăn.

Đó là trường hợp ông Hồ Văn Khoòng (81 tuổi, ngụ thôn Lăng Hồ, xã Hướng Sơn, huyện Hướng Hóa, tỉnh Quảng Trị) là một thương binh người Vân Kiều với tỉ lệ thương tật 32%, chân đã yếu lại mang trong mình nhiều bệnh tuổi già, đặc biệt chất độc da cam hoành hành và bệnh tật thách đường nặng.

Trước đây, ông chiến đấu tại Trung đoàn 38, Sư đoàn 7, tham gia nhiều trận đánh ác liệt ở miền Đông Nam Bộ. Đến năm 1971, ông bị sức ép của pháo đài bay B52 nên giảm thính lực cũng như bị nhiều vết thương trên người. Sau đó, ông về quê Hướng Hóa rồi làm cán bộ. Do sức khỏe yếu nên vào năm 1984, ông nghỉ hưu (lúc đó, là Trưởng phòng lao động tiền lương huyện Hướng Hóa).

Hiện tại, ông Khoòng đang sống cùng với người vợ (76 tuổi) trong căn nhà sàn được Nhà nước hỗ trợ cách đây nhiều năm đã dột nát. Mùa bão vừa qua, trong căn nhà không có tài sản gì quý giá, vợ chồng ông đã cuộn mây bộ áo quần cùng với những huân, huy chương cao quý vào một chiếc túi vải đi lánh bão lũ cả tháng trời.

Ông Khoòng chia sẻ: “Vợ chồng tôi có 2 người con trai, đã lập gia đình nhưng đều có hoàn cảnh khó khăn, công việc không ổn và lại đau ốm liên tục. Hiện tại, tôi đã

gần đất xa trời rồi, thời gian nằm viện còn nhiều hơn ở nhà và chỉ có ước muốn là được ở trong căn nhà xây kiên cố, gió mưa đến không lo che, lo chạy đi tránh nữa...”.

Nhận biết được hoàn cảnh này, Báo PLVN đã quyết định trao tặng ông Khoòng 50 triệu đồng. Nhưng khi trực tiếp được nghe về gia cảnh của ông, Tổng Biên tập, Tiến sĩ Đào Văn Hội lập tức quyết định tặng thêm 50 triệu nữa để ông Khoòng đủ tiền cất nhà. Tại đây, ông mừng rỡ và hứa sẽ xây nhà trong đầu tháng tới.

Cũng trong chuyến công tác đặc biệt này, Đoàn công tác Báo PLVN đã gửi tặng 50 triệu đồng đến Trường Mầm non xã A Ngo và Trường Mầm non xã Hướng Hiệp (huyện Đakrông, tỉnh Quảng Trị). Đây là những ngôi trường nằm ở vị trí xa xôi, cách trở còn gặp nhiều khó khăn.

Theo cô Nguyễn Thị Thanh Vân (Hiệu trưởng Trường Mầm non Hướng Việt), trường có 460 cháu, 100% các cháu đều là người đồng bào Pa Cô và đây là địa bàn thường xuyên phải gánh chịu thiên tai, lũ lụt. Trong đợt lụt vào năm 2020, tại điểm trường thôn Gia Giã học sinh phải nghỉ học cả tháng trời vì đường sá bị chia cắt, giáo viên không thể tới lớp được; các điểm trường khác cũng bị dột nát, bùn đất sền sùi.

“Nhận tiền tài trợ từ Báo PLVN, chúng tôi sẽ dùng để mua bàn ghế cho phòng làm việc, hội họp của các cô vì hiện tại bàn ghế nơi này đã bị mối ăn hết và số tiền còn thừa sẽ mua ghế cho các cháu ngồi học”, cô Vân nói.

● Ngôi nhà sàn mà vợ chồng ông Hồ Văn Khoòng đang sống đã dột nát.

● Phó Tổng Biên tập Thường trực Trần Đức Vinh tặng nhà tình nghĩa cho ông Hồ Văn Khoòng.

● Tổng Biên tập Báo PLVN Đào Văn Hội tặng Mái ấm Tư pháp cho ông Võ Đại Đới - cán bộ tư pháp xã Lộc Điền, huyện Phú Lộc, Thừa Thiên - Huế.

● Các Phó Tổng Biên tập Trần Ngọc Hà và Hà Ánh Bình trao quà cho các trường mầm non khó khăn.

Còn Trường Mầm non A Ngo nằm cạnh biên giới với nước bạn Lào, được thành lập từ năm 2005, có 7 điểm trường với 14 lớp. “Trong con lũ vừa qua, nước đã vào trường khiến sách vở, trang thiết bị, cơ sở vật chất bị hỏng, thiếu thốn đủ bề. Nhờ có sự quan tâm của Quý Báo, cả hội đồng nhà trường đều rất mừng và chỉ biết nói lời cảm ơn từ tận đáy lòng. Sau khi nhận tiền xong, tôi đã lên kế hoạch chi tiết mua tủ đựng hồ sơ, rồi sách, trang thiết bị dạy học để các cháu có điều kiện học tập tốt hơn khi năm học mới đã sắp bắt đầu”, cô Nguyễn Thị Quy (Hiệu trưởng nhà trường) chia sẻ.

Nhiều căn nhà cất lên từ ngọn lửa yêu thương

Không chỉ làm tốt vai trò truyền thông tư pháp, tên tuổi của Báo Pháp luật Việt Nam cũng gắn liền với những hoạt động xã hội thiết thực như các chuyến tri ân và công tác xã hội từ thiện miền Trung định kỳ hàng năm. Hàng chục “Mái ấm Tư pháp” đã được trao ở Thừa Thiên - Huế, Quảng Trị không chỉ giúp các cán bộ tư pháp cơ sở vững tâm, vững chí, vững niềm tin, mà còn đem hạnh phúc đơn sơ nhưng to lớn đến cho chính những người làm báo PLVN. Những hành động nhỏ, những câu chuyện nhỏ từ trái tim đến trái tim, từ ấm lòng đến tấm lòng, góp phần lan tỏa năng lượng tích cực, để cuộc sống trở nên ý nghĩa đối với cả người trao đi và người nhận về.

Trường hợp ông Hồ Văn Tung (cán bộ tư pháp xã Hướng Lộc, huyện Hướng Hóa, Quảng Trị)

được nhiều người nhớ đến vì ông đã cống hiến cho ngành Tư pháp hơn 30 năm, gia đình thuộc diện rất khó khăn, vợ chồng ông không có con cái, không những thế vợ ông còn bị mù cả hai mắt. Năm 2015, ông xây được căn nhà 70 triệu đồng, trong đó Báo PLVN đã trao tặng 50 triệu đồng, số tiền còn lại gia đình và các cấp chính quyền ở địa phương quyên góp thêm.

Hay anh Hồ Tư Hum (dân tộc Vân Kiều, SN 1986, cán bộ tư pháp xã Thanh, huyện Hướng Hóa) sớm chịu cảnh mồ côi cha mẹ từ nhỏ. Sau khi lập gia đình, anh sống trong căn nhà dột nát của bà ngoại với 11 thành viên. Năm 2017, Báo PLVN đã trao tặng anh Hồ Tư Hum “Mái ấm Tư pháp”.

Thường xuyên chia sẻ niềm vui, khó khăn trong cuộc sống với người viết là anh Hồ Văn Lập (SN 1983, cán bộ tư pháp xã Hướng Việt, huyện Hướng Hóa). Gắn bó với ngành Tư pháp từ năm 2012, công tác ở huyện miền núi xa xôi của tỉnh Quảng Trị, cuộc sống đã khó càng khó hơn với anh khi vợ công việc không ổn định, con gái năm 2017 bị ngã gãy xương, viêm nhiễm nặng, phải nghỉ học, triền miên điều trị tại bệnh viện. Trong năm 2019, nhờ có Báo PLVN ủng hộ nên anh Lập đã có nhà, đó là ước mơ bình dị và thành hiện thực.

Anh Lập nở nụ cười chia sẻ: “Trong đợt lũ lụt lịch sử vừa qua, xã Hướng Việt ảnh hưởng rất nặng bị chia cắt nhiều ngày, nhà sập lại lảng. Cũng may, nhờ Báo PLVN và gia đình cũng bỏ ra thêm ít tiền nên đã xây được căn nhà kiên cố. Vì thế, trận bão vừa rồi chẳng hề

hấn gì. Hiện tại, sức khỏe của con gái tôi đã ổn, nhà đã có, giờ tôi chỉ chú tâm chăm lo công việc để phục vụ tốt cho dân bản mà thôi. Ngoài ra, tôi cũng cảm ơn anh chị em cán bộ, phóng viên Báo PLVN và các đồng nghiệp ngành Tư pháp giúp tôi tiếp tục cố gắng kiên định bước tiếp trong công việc mà tôi đã lựa chọn”.

Còn đó, là trường hợp nhận được “Mái ấm Tư pháp” nhưng vẫn còn khó khăn đủ bề như chị Lê Thị Thúy Thương (SN 1980, cán bộ Chi cục Thi hành án dân sự huyện Vĩnh Linh – Quảng Trị) đã có 20 năm công tác trong ngành Thi hành án. Số phận đã không mỉm cười với chị khi những tai ương liên tiếp đổ xuống cuộc đời. Sau 7 năm lấy chồng, nhiều lần đồn đảo chạy khắp nơi tìm thầy, tìm thuốc, chị mới được làm mẹ nhờ sự can thiệp của y học. Hiện tại 3 người con chào đời cùng một lúc của chị đều học lớp 7).

Ngay sau đó, số phận nghiệt ngã lại ập đến khi chồng chị Thương bị tai nạn giao thông, gãy cột sống, đứt tủy sống phải nằm liệt giường vĩnh viễn... Cũng từ đó, với số tiền lương ít ỏi của cán bộ thi hành án, chị phải cật lực cuộc sống của một gia đình có 3 con đang tuổi ăn học, chồng bại liệt, mẹ chồng bị bệnh ung thư, bố chồng nay gần 90 tuổi già yếu...

“Đến bây giờ, dù cuộc sống còn rất nhiều khó khăn nhưng hình ảnh từ năm 2016 mà Tổng Biên tập Đào Văn Hội trao cho tôi 50 triệu đồng vẫn động mãi trong ký ức này. Tôi vô cùng biết ơn và gắng tiếp tục sống có trách nhiệm để nuôi bố mẹ già, chồng liệt và 3 con nhỏ đang tuổi ăn học”, chị Thương nói.

Xuyên suốt trong những chuyến hành trình đầy nhân văn ấy, nhằm phát huy tinh thần “Đền ơn đáp nghĩa”, giữ vững đạo lý “Uống nước nhớ nguồn” cũng như chia sẻ khó khăn với đồng bào thì những hoàn cảnh mà Báo PLVN chọn làm thiện nguyện đều được giới thiệu và chọn lựa hết sức kỹ càng, để từ đó việc làm này càng có ý nghĩa hơn.

LÊ TAM BẢY

Ngoài những “Mái ấm Tư pháp”, trên mảnh đất miền Trung gió Lào, cát trắng này nhiều chương trình từ thiện ý nghĩa đã được Báo PLVN thực hiện như trao tiền cho bệnh nhi ung thư điều trị tại Bệnh viện Trung ương Huế; trao sách pháp luật về biển và đảo; tặng sổ tiết kiệm cho Mẹ Việt Nam Anh hùng; trao xe đạp, học bổng cho học sinh nghèo hiếu học vượt khó...

Đặc biệt, trong đợt bão lũ vừa qua, xuất phát từ tinh thần “tương thân, tương ái”, “lá lành đùm lá rách”, khi hàng ngàn ngôi nhà ở miền Trung chìm trong nước, hàng chục ngàn ha lúa và hoa màu bị ngập úng, hàng ngàn hộ dân vùng lũ lâm vào hoàn cảnh “màn trời chiếu đất”, nhiều gia đình có người chết và mất tích vì bão lũ, Báo PLVN đã tiên phong trong công tác hỗ trợ bà con, kêu gọi thành công số tiền hơn 4 tỷ đồng để trao cho người dân bị thiệt hại.

Những “xì tai” yêu... gây sốc

Những năm gần đây, các gameshow hẹn hò nhận được sự quan tâm của công chúng. Bên cạnh việc là cầu nối gắn kết cặp đôi, các chương trình này còn thu hút bởi những câu chuyện mà người chơi mang đến. Trong đó, không ít người bỗng dưng nổi tiếng “bất đắc dĩ” vì loạt tiêu chí tuyển người yêu “lý tưởng”...

● Anh Nguyễn Văn Lộc: Tìm người phụ nữ trình tiết để hiện thực hóa theo cuốn sách mà theo anh là cấm nang chọn vợ (?)...

● Cô gái Đoàn Minh trải qua 12 mối tình và muốn bạn trai đưa tiền cho mình đầu tư, làm ăn.

Cô gái 12 mối tình và tiêu chí “trao chi tiền” làm ăn

Xuất hiện tại chương trình “Ghép đôi thần tốc” của “bà mối” Cát Tường, cô gái Đoàn Minh đã gây “bão” dư luận khi chia sẻ về tiêu chí chọn bạn trai của mình. Nàng nữ chính 26 tuổi cho biết, cô là nhân viên văn phòng, cô đã từng trải qua 12 mối tình, kéo dài lâu nhất khoảng một năm hay ngắn nhất một ngày, trong đó có 4 người là sâu đậm.

Đặc biệt, khi bạn nam ghép cặp với cô chia sẻ về hoàn cảnh khó khăn, một mình phải chăm lo ba mẹ và mong rằng vợ tương lai có thể giúp đỡ chuyện cơm nước. Tuy nhiên, Đoàn Minh thẳng thừng: “Em sẽ kiếm bạn trai khác. Tư tưởng của em là khi có chồng sẽ dọn ra ở riêng. Em thích nấu ăn nhưng sẽ không bao giờ nấu cho bạn nam đâu, vì anh phải chiều em chứ”. Ngoài ra, cô còn tiết lộ tiêu chuẩn bạn trai: “Đẹp trai là tiêu chí và em muốn bạn nam chi tiền cho em để mua đồ, đầu tư chứng khoán, bất động sản. Trai cho tiền mình đi đầu tư, rồi mình chia tiền lại cho trai”.

Sau khi gameshow hẹn hò kết thúc và xảy ra nhiều phản ứng trái chiều, Đoàn Minh đã đăng tải bài viết trên trang cá nhân. Trong đó, cô gửi lời xin lỗi đến các khách mời trong chương trình và cả một số người thuộc Ban tổ chức: “Mình xin lỗi vì đã để xảy ra ồn ào không đáng có này. Và cũng gửi lời xin lỗi đến bạn nam, chị Cát Tường. Mình sẽ chú ý lời nói thẳng thắn của mình sau này. Tuy nhiên, ai cũng có một tiêu chí riêng nên mình chỉ đang nói về quan điểm, tiêu chí của mình mà thôi! Còn style mình nói ở đây không phải là đại gia mà là người đã ổn định về mặt kinh tế”.

Cuối chương trình, cô gái này chia sẻ về quyết định không chọn bạn nam: “Em thấy cũng ổn, chưa

đẹp trai lắm, muốn nhiều lên nữa. Chắc thần tình yêu muốn cho em độc thân thêm một thời gian nữa, bởi vì bạn này ở Bình Dương lận, xa lắm, không nên hành bạn nữa. Bạn có vẻ hơi bị cứng khi em kêu bạn đi du lịch thì bạn đó nói không có tiền, bạn đó chỉ đi làm thôi thì cuộc sống vậy nó hơi chán với em”.

Sau chương trình, dù bị chỉ trích từ nhiều phía nhưng cô vẫn chắc nịch, bản thân sẽ không hạ tiêu chí tìm bạn trai: “Mình có dự định độc thân và tiếp tục chờ, chăm sóc cho bản thân hơn. Chờ đúng người phù hợp hơn. Tính mình khá thẳng thắn, lại style gia đình kiểu hiện đại, không hợp làm dâu là nhiều”...

Mang theo cuốn sách kì bí đi chọn vợ... trình nguyên

Tiếp đó, câu chuyện trong show hẹn hò “Hẹn ăn trưa” của anh Nguyễn Văn Lộc (39 tuổi, quê Đắk Lắk) cũng là chủ đề được dư luận bàn tán xôn xao bởi tìm bạn gái không phải để yêu đương, xây dựng tổ ấm mà để cùng thực hiện một “sự nghiệp” kì bí.

Mang theo một cuốn sách để làm tôn chỉ trong công cuộc đi tìm bạn đời, kết quả là 40 tuổi, người đàn ông này vẫn miệt mài trên hành trình “xem mặt”.

Từ phần giới thiệu, anh Lộc tự tin cho hay, anh làm nghề xây dựng và đã có cơ hội đi khắp cả nước. Đến với chương trình, anh còn mang theo cả cuốn sách chứa đầy kinh nghiệm cho nhu cầu chọn vợ.

Phía nữ, chị Lỗ Kim Bửu (39 tuổi - TP HCM) làm nghề tự do. Khi được hỏi đến gia đình, nhiều người bất ngờ trước hoàn cảnh buồn của chị khi ba mẹ qua đời lúc chị chưa biết mặt, 3 anh trai cũng đã ra đi mãi mãi. Lúc này, nam chính tỉnh rụi: “Ngán quá vậy, đọc đến tiêu

sử kiểu này thì anh cũng đi mất”.

Trong khi phía chị Bửu trò chuyện khá thoải mái, chị kể về chuyện buồn của gia đình nhưng không gây nặng nề cho mọi người xung quanh, chị luôn mỉm cười nhẹ nhàng. Quê gốc ở Cần Thơ và đã chuyển đến, sinh sống ở Hồ Chí Minh từ lâu, nhiều người ghen ngào khi nghe chị kể gia cảnh của mình. Sau khi cha mẹ mất, chị và 3 người anh được bà ngoại đưa lên thành phố kiếm sống. Ở đất khách quê người, từ khi còn nhỏ Kim Bửu đã sống trong khốn khó, kiếm ăn bằng việc ai kêu phụ gì thì nhanh nhẩu làm tất cả chỉ cần được ăn no. Tuổi lớn hơn một chút, chị còn đi ở dợ cho người khác để kiếm sống.

Trước đây, Bửu chỉ luôn cố gắng làm việc để lo cho 3 người anh trai. Thế nhưng sau này, khi chỉ còn lại một mình, chị mới cảm nhận được sự hiu quạnh, chạnh lòng mỗi dịp Tết đến. Để kiếm sống qua ngày, chị vẫn chạy xe ôm, ngày nào may mắn được 300-400 nghìn đồng, hôm nào ít khách chỉ được 200-300 nghìn đồng. Tuy nhiên, do dịch bệnh nên cũng gặp nhiều khó khăn hơn, mỗi bữa cơm của chị cũng chỉ toàn cơm rau đạm bạc. Chị tâm sự: “Đã từng nhịn đói, rất sợ nhịn đói, bây giờ có gì cũng ăn, nghĩ đơn giản chứ chẳng mập ồm, không cần thiết”. Khi được hỏi tới quá khứ, chị Bửu cho biết: “Em không yêu ai, khổ quá mà yêu cái gì”.

Khi nói đến vấn đề trình tiết, nam chính cho hay: “Người phụ nữ làm được cuốn sách này là họ phải trình tiết tuyệt đối. Trong này người ta yêu cầu như thế”, anh quả quyết với tôn chỉ chọn vợ của mình. Dù tuổi đời không còn trẻ và kinh qua nhiều mối tình, thế nhưng anh Lộc

vẫn muốn chọn tìm một cô gái còn nguyên “cái ngàn vàng” khi đến với anh.

Dù nữ chính Kim Bửu có chia sẻ chị từng gặp một tai nạn từ nhỏ dẫn tới chảy máu, nên ngay cả chuyện còn trinh hay không, chị cũng không rõ nhưng chị chưa từng yêu. Thay vì thái độ cảm thông hoặc tôn trọng tới thiếu dành cho phụ nữ khi lần đầu gặp mặt, nhưng anh Lộc không hề bận tâm, chỉ chăm chăm “bảo lưu” ý kiến của bản thân..

Quá quắt hơn, anh còn không có ý định tặng món quà đã chuẩn bị cho Kim Bửu mà định đưa luôn cho Cát Tường đem về. Anh khẳng khái về yêu cầu của mình: “Tôi ghi yêu cầu từ đầu là tuyệt đối phải trình tiết. Sách này người ta yêu cầu thế kia mà”.

Còn chị Kim Bửu, một người phụ nữ đã trải qua cuộc đời nhiều sóng gió, ít nói và giỏi kiềm chế, nhẩn nhẩn, nên mới có thể bình tĩnh ngồi cùng anh Lộc tới cuối chương trình một cách lịch sự, mặc cho thái độ không hề hợp tác và vô duyên của anh.

Tuy nhiên, dù yêu cầu bạn gái phải còn trinh trắng, nhưng người đàn ông này đã trải qua 3, 4 mối tình, mỗi mối tình kéo dài tới vài ba năm. Để giải thích cho việc này, anh ta còn đưa ra một lý lẽ khó thuyết phục và gây phẫn nộ hơn nữa, đó là “trong sách yêu cầu phụ nữ phải còn trinh, còn đàn ông thì không cần” và điều này là điều hiển nhiên... Như vậy, anh Lộc tìm bạn gái không phải để yêu đương, xây dựng tổ ấm mà để cùng thực hiện một “sự nghiệp” kì bí.

Bởi phần lớn người tham gia chương trình hẹn hò đều có chung mong muốn tìm kiếm hạnh phúc, tìm một người bạn

tâm giao, tri kỉ, một người có thể đồng hành cùng họ để chia sẻ những vui buồn trong cuộc sống. Thế nhưng, mục đích của anh Lộc khi tham gia chương trình lại là để tìm kiếm một người phụ nữ cùng anh hiện thực hóa những điều ghi trong một cuốn sách.

Đành rằng, thật khó để đòi hỏi người ta có thể cảm thông hay cảm thương cho hoàn cảnh, cuộc đời của nhau ngay trong lần đầu gặp gỡ, nhưng sự vô cảm và bất lịch sự thì hoàn toàn không thể chấp nhận được, là ý kiến chung của nhiều người.

Thần tình yêu đã không còn “đôi cánh”?

Có thể nói, ở hai nhân vật bị dư luận phản đối dữ dội ở trên, đều biện minh bản thân là người thẳng thắn và quan điểm cá nhân bất biến. Thế nhưng, thẳng thắn không đồng nghĩa với sỗ sàng và không tôn trọng người đối diện. Đặc biệt là khi họ đang hy vọng biết đâu, người ngồi trước mặt mình kia sẽ là chân ái cuộc đời...

Chưa kể, về vấn đề trình tiết, TS Lê Thẩm Dương từng chia sẻ rằng, nếu người đàn ông đòi hỏi trình tiết của người phụ nữ thì ngược lại người đàn ông đó cũng phải còn nguyên vẹn như anh ta mong muốn ở người yêu, người bạn đời.

Cùng với đó, theo đạo diễn Lê Hoàng, khi người đàn ông bới móc, dẫn vật người phụ nữ của mình về chuyện đó là bởi anh ta đã không có đủ tình yêu dành cho người phụ nữ của mình. Thay vì thương xót, anh ta sẽ chỉ chăm chăm lo cho thể diện và những điều vô hình khác. Do vậy, đó là những người đàn ông không có gì đáng tiếc nếu bạn lỡ gặp trong đời.

Thế nên, dẫu biết rằng, ngày nay, cùng với việc các cô gái luôn được dạy về ý thức yêu bản thân, việc các cô gái được nhận những gì xứng đáng thay vì những hy sinh như trước kia... Nhiều người cho rằng, không ít các bạn trẻ ngày nay, tình yêu luôn đi cùng với điều kiện và tiêu chí “có tiền” luôn đặt lên hàng đầu. Với cô gái 12 mối tình cũng vậy, dường như cô chọn bạn trai những mong đáp ứng tất cả những nhu cầu của mình. Trong khi, tình yêu, dù ở màu sắc nào, luôn là thấu hiểu, chia sẻ và khi yêu thương đủ lớn, người ta có thể hy sinh vì nhau vô điều kiện!

Tình yêu vốn dĩ luôn là một đóa hoa trong trẻo và ngọt ngào. Với đôi cánh nhỏ bé, mũi tên trái tim và vẻ ngoài của một thiên thần, thần Cupid - thần tình yêu trong thần thoại Hy Lạp luôn mang đến những điều đẹp đẽ và kỳ diệu cho những đôi lứa tìm thấy nhau trong đời! Đôi cánh tình yêu có thể giúp họ nhìn ra những điều tuyệt đẹp để gắn kết, đó là sự bình yên, những bé mọn và lớn lao để cùng nhau đi qua những gian khó trong cuộc đời!...

Phải chăng, đôi cánh tình yêu đã, đang dần xa xôi với không ít lứa đôi?... PHƯƠNG UYÊN

Bị kích thích ái tuổi 50

Dù đã lỡ một lần dò, bà Xuyên những mong tìm cho mình bến đỗ bình yên mới. Do đó, bà Xuyên tiếp tục đi bước nữa với ông Bình cùng niềm tin hai người nương tựa vào nhau khi xế bóng. Nhưng hạnh phúc ấy “ngắn chẳng tày gang”, người chồng bà Xuyên trao thân, gửi phận đã phụ bạc người phụ nữ một lòng tận tụy với chồng con ấy...

● Bị cáo Xuyên tại tòa.

“Rở giá cạp lại” tuổi xế chiều

Vừa qua, TAND TP Hà Nội đã đưa bị cáo Nguyễn Thị Xuyên (SN 1969, ở Văn Hòa, Ba Vì, Hà Nội) ra xét xử về tội “Giết người”. Bị hại trong vụ án là ông Nguyễn Văn Bình (SN 1966, ở xã Tân Lĩnh, Ba Vì, chồng của bị cáo) và bà Đinh Thị Phương (SN 1969, ở Thanh Sơn, Phú Thọ, người chung sống với ông Bình như vợ chồng).

Theo ghi nhận của phóng viên, ngay từ sớm, ông Bình – bị hại đã có mặt tại phiên tòa. Ngoài ông Bình, không người thân nào của bà Xuyên đến tòa để động viên người làm lỡ. Khi Hội đồng xét xử (HĐXX) vào làm việc, chủ tọa đã hỏi ông Bình có biết vì sao bà Phương vắng mặt không. Ông Bình nói bà Phương đi làm ở Phú Thọ, không đến. Do vắng mặt bà Phương và nhân chứng không có lý do, HĐXX đã hội ý. Sau đó chủ tọa tuyên bố tiếp tục xét xử, khi cần sẽ công bố lời khai của bị hại, nhân chứng nếu thấy cần thiết.

Sau bức khai báo, bị cáo có gương mặt khác khô, lam lũ khai báo về nhân thân của mình. Theo lời bà Xuyên, bà sinh ra trong gia đình có 5 anh chị em, bà là con thứ 2. Cũng như bao người phụ nữ ở vùng quê Ba Vì, khi đến tuổi dựng vợ, gả chồng, bà Xuyên cũng tìm cho mình được người chồng tâm đầu ý hợp. Hai người có với nhau 2 mặt con. Tuy nhiên, sau nhiều năm chung sống, vợ chồng bà Xuyên lại phát sinh mâu thuẫn.

Không thể hàn gắn, bà Xuyên và chồng đường ai nấy đi.

Ly hôn xong, bà Xuyên mang theo các con về nhà cha mẹ đẻ ở xã Văn Hòa (huyện Ba Vì) sinh sống. Khi các con trưởng thành, bà Xuyên quen biết ông Bình – người đàn ông hơn bà 3 tuổi. Sự cô đơn và chung cảnh ngộ nuôi con một mình, cả hai quyết định đến với nhau để nương tựa lúc tuổi già. Những tưởng sau đó, cả hai sẽ biết trân trọng, nâng niu hạnh phúc muộn màng. Nhưng một lần nữa, hạnh phúc mỏng manh ấy lại “rời xa” họ một cách nhanh chóng.

Theo lời khai của bà Xuyên, sau khi kết hôn với ông Bình, bà chuyển đến sống cùng cha con ông Bình ở thôn Gò Sồng (xã Tân Lĩnh). Những năm đầu sau khi kết hôn, vợ chồng bà cũng hạnh phúc như bao đôi vợ chồng mới cưới khác. Nhưng đến năm 2013 (3 năm sau khi lấy nhau), vợ chồng họ bắt đầu nảy sinh mâu thuẫn. Nguyên nhân xuất phát từ việc ông Bình suốt ngày rượu chè, đàn đúm, một mình bà Xuyên phải tất bật, ngược xuôi lo toan gia đình.

“Lúc đó, bị cáo rất khổ tâm”, bà Xuyên nói và cho biết đã cố gắng khuyên nhủ chồng nhưng không được. “Giọt nước tràn ly” khi ông Bình “thượng cẳng chân, hạ cẳng tay” với bà hôm giỗ mẹ chồng. Đau đớn, bà Xuyên bỏ về nhà cha mẹ đẻ sống, ly thân với chồng từ đó. Dù sống ly thân nhưng bà Xuyên vẫn quan tâm, yêu thương chồng. Trong khi đó, ông Bình lại phản bội lại tình yêu của bà.

Theo hồ sơ vụ án, khoảng cuối tháng 4/2020, trong khi đang ly thân với bà Xuyên thì ông Bình có quan hệ tình cảm với bà Phương. Sau đó, ông Bình đưa bà Phương về chung sống như vợ chồng tại trang trại của ông Bình ở thôn Gò Sồng, xã Tân Lĩnh. Biết tin chồng sống với người phụ nữ khác như vợ chồng, bà Xuyên không đồng ý. Bà Xuyên còn tỏ thái độ ghen tuông, thù tức ông Bình.

Và cơn ghen cuồng nộ

Cơn ghen được đẩy đến đỉnh điểm vào sáng 13/5/2020. Theo cáo trạng, khoảng 6 giờ sáng 13/5/2020, bà Xuyên chở cháu nội đi học bằng xe đạp. Khi đến gần UBND xã Tân Lĩnh, bà Xuyên nhìn thấy ông Bình điều khiển xe máy chở bà Phương ngồi sau. Thấy bà Xuyên, ông Bình còn cố tình thể hiện tình cảm với bà Phương trước mặt bà Xuyên. Ghen tuông và bức tức lu mờ lý trí, bà Xuyên nảy sinh ý định giết ông Bình và bà Phương, đồng thời làm chết cả ở ao nuôi của ông Bình bằng cách đổ thuốc trừ sâu xuống ao và giếng nước sinh hoạt.

Theo cáo trạng, sau khi đưa cháu nội đi học xong, bà Xuyên về nhà lấy chai thuốc trừ sâu nhãn hiệu R-MAX 100ml để ở chuồng lợn của gia đình, cho vào túi quần. Sau đó, bà Xuyên đi xe đạp đến gửi tại nhà người quen ở xã Tân Lĩnh rồi đón xe bus đến trang trại của ông Bình ở thôn Gò Sồng (xã Tân Lĩnh).

Đến nơi, bà Xuyên quan sát thấy nhà ông Bình không có người nên đã lấy chai thuốc trừ sâu nhãn hiệu R-MAX

mang theo mở nắp, đi đến bờ ao đổ khoảng 2/3 lượng thuốc sâu trong chai xuống ao cá. Sau đó, bà Xuyên cầm chai thuốc trừ sâu đi đến giếng nước sinh hoạt của gia đình ông Bình, đổ phần còn lại xuống giếng. Đổ xong, người phụ nữ này đi ra ao rửa tay, tráng chai thuốc trừ sâu.

Cùng lúc đó, anh Phạm Kim Chung (cháu họ ông Bình, đang ở cùng ông Bình) đứng nấu cỗ gần đó nhìn thấy bà Xuyên đổ chai thuốc nên hô hoán. Thấy vậy, bà Xuyên ném vỏ chai thuốc trừ sâu vừa sử dụng xuống bãi đất trống cạnh trang trại của ông Bình rồi bỏ chạy. Anh Chung đã gọi điện báo cho ông Bình biết sự việc. Nhận được tin báo, ông Bình trở về nhà, kiểm tra giếng nước sinh hoạt và ao cá, thấy có mùi thuốc trừ sâu nên đã đến Công an xã trình báo sự việc.

Khoảng 7 tháng sau khi sự việc xảy ra, bà Xuyên bị Cơ quan Cảnh sát điều tra Công an huyện Ba Vì khởi tố bị can về tội “Giết người”. Ngày 11/12/2020, bà Xuyên bị bắt tạm giam. Tại cơ quan điều tra và tại tòa, bà Xuyên khai bà có nhận thức được các loại thuốc trừ sâu nói chung và chai thuốc trừ sâu nhãn hiệu R-MAX là thuốc độc, nếu ăn uống vào trong người sẽ ngộ độc và dẫn đến chết người. Mục đích của bà Xuyên đổ thuốc trừ sâu xuống ao cá là để cho cá chết và đổ xuống giếng nước sinh hoạt để ông Bình và bà Phương sử dụng sinh hoạt, tắm rửa, ăn uống sẽ chết.

“Lúc đó bị cáo ghen quá,

không nghĩ được gì. Bị cáo sai rồi”, bị cáo Xuyên nói tại tòa. Tiếp lời, bị cáo này nói đến giờ bản thân rất hối hận.

Sau khi thẩm vấn bị cáo Xuyên xong, HĐXX hỏi bị hại Bình. “Ông có biết vì sao bị cáo đổ thuốc sâu xuống ao cá và giếng nước không?”, chủ tọa hỏi. Ông Bình đáp: “Tôi không biết vì sao”. Nghe ông Bình nói vậy, chủ tọa nói bị cáo vừa khai vì nhìn thấy ông đeo bà Phương khi ông và bà ấy vẫn là vợ chồng nên mới ghen tuông, thực hiện ý định trên. Ông Bình vội vàng phủ nhận không có chuyện ấy. Theo lời khai của ông Bình, ông chỉ cho bà Phương ở nhờ và chờ bà ấy đi làm. Ông Bình cũng lắng tránh việc bị xử phạt hành chính về hành vi chung sống với người khác khi đang có vợ, có chồng.

Do ông Bình phủ nhận, đại diện VKS đã công bố lời khai tại cơ quan điều tra của ông Bình. Theo đó, tại cơ quan điều tra, ông Bình khai sau khi ly thân với bà Xuyên, ông Bình đi làm phụ hồ thì có quen với bà Phương. Hai người nói chuyện hợp nhau nên ông Bình đã rủ bà Phương về ở cùng cho vui. “Chúng tôi chung sống với nhau như vợ chồng”, lời khai của ông Bình tại cơ quan điều tra.

Anh Chung (cháu họ ông Bình, sống cùng ông Bình) cũng khai tại cơ quan điều tra là từ tháng 4/2020, anh thấy bà Phương đến ở cùng ông Bình và anh tại trang trại của ông Bình. Tại đây, bà Phương ngủ cùng ông Bình trong buồng của ông Bình. Cũng theo cáo trạng, sau khi vụ việc xảy ra, ông Bình đã bị UBND huyện Ba Vì xử phạt hành chính về hành vi có quan hệ và chung sống với bà Phương như vợ chồng trong thời kỳ hôn nhân theo Nghị định 82 của Thủ tướng Chính phủ quy định về xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực hỗ trợ tư pháp, hành chính tư pháp, hôn nhân gia đình.

Khi bị truy vấn, ông Bình im lặng. Sau đó, người đàn ông đề nghị tòa xem xét, giảm nhẹ tội cho bà Xuyên. “Bà ấy làm nên tội thì bà ấy phải chịu”, ông Bình nói và cho biết ông với bà Xuyên lấy nhau để nương tựa nhau, không sống được thì thôi. Ngoài ra, ông Bình cũng rút yêu cầu bồi thường thiệt hại.

Kết thúc phiên tòa, HĐXX TAND TP Hà Nội tuyên phạt bị cáo Xuyên 8 năm tù về tội “Giết người”. Bởi theo HĐXX, hành vi của bị cáo là nguy hiểm cho xã hội, gây hoang mang, bất bình trong quần chúng nhân dân. Bị cáo nhận thức được việc sử dụng thuốc sâu là thuốc độc, nếu ăn uống vào trong người sẽ ngộ độc và dẫn đến chết người nhưng vì ghen tuông vẫn thực hiện hành vi trên. Tuy nhiên, trong vụ án này, bị hại cũng có lỗi một phần, do đó, cân nhắc các tình tiết tăng nặng, giảm nhẹ, HĐXX tuyên phạt bị cáo Xuyên mức án trên.

HỒNG MÂY

Làm Giấy chứng sinh giả ĐỂ MÔI GIỚI CHO, NHẬN CON

Tòa án Quân sự khu vực Thủ đô đã đưa bị cáo Nguyễn Thị Hương (SN 1989, ở huyện Kiến Thụy, TP Hải Phòng) ra xét xử về tội “Làm giả con dấu, tài liệu của cơ quan, tổ chức”. Sau khi nghị án, Hội đồng xét xử đã tuyên phạt Hương 30 tháng tù theo đúng tội danh bị truy tố.

● Ảnh minh họa.

Theo cáo trạng, Nguyễn Thị Hương tham gia nhóm “Cho nhận con nuôi” trên mạng xã hội Facebook để tìm kiếm những người mang thai sắp sinh để nhưng muốn cho con đi và những người muốn nhận con nuôi. Từ đó, Hương làm môi giới những người này thực hiện cho, nhận con nuôi mà không thông qua cơ quan, tổ chức có thẩm quyền.

Trong khoảng từ tháng 7/2020 đến tháng 8/2020, Hương đã làm môi giới 5 trường hợp cho, nhận nuôi con là các cháu bé mới sinh tại Khoa sản Bệnh viện Quân y 103: làm môi giới giữa người cho con là chị H. (ở Hà Nội) với người nhận là chị P.H (ở Hải Phòng); làm môi giới giữa người cho có tên N. (chưa xác định được lai lịch) với người nhận là chị C. (ở Đồng Nai)...

Những lần môi giới, Hương đều thỏa thuận với người nhận con đưa cho Hương tiền chi phí để nhận con là 55 triệu đồng. Số tiền trên, Hương đưa lại 25 triệu đồng cho người cho con, còn lại tạm ứng viện phí, chi tiêu phát sinh trong bệnh viện, mua Giấy chứng sinh giả và hưởng lợi cá nhân.

Theo cáo buộc, trong quá trình làm môi giới việc cho, nhận con nuôi, Hương có hành vi làm giả Giấy chứng sinh của Bệnh viện Quân y 103 với mục đích đưa cho người nhận con để họ

làm thủ tục đăng ký khai sinh với tư cách là bố mẹ đẻ các cháu.

Cụ thể, thông qua ứng dụng Zalo, Hương liên hệ với người có tài khoản Zalo “Cao An Nhi” để đặt mua Giấy chứng sinh giả in theo mẫu với giá từ 5,2 triệu đồng đến 5,5 triệu đồng/giấy. Khi cần, Hương nhắn tin qua Zalo thông báo, hôm sau nhận Giấy chứng sinh giả rồi trả tiền mua tại khu vực cổng Viện Bông Quốc gia. Trên cơ sở thông tin của những người nhận con có trong ảnh căn cước công dân hoặc chứng minh nhân dân đã gửi cho Hương qua mạng xã hội Facebook hoặc Zalo và thông tin về giới tính, cân nặng, ngày giờ sinh của các cháu, Hương viết các thông tin đó vào Giấy chứng sinh giả, đưa cho người nhận con.

Cơ quan chức năng xác định, trong khoảng thời gian từ ngày 29/7 – 5/8/2020, Nguyễn Thị Hương đã làm giả 3 giấy chứng sinh của Bệnh viện Quân y 103. Cụ thể, ngày 29/7/2020, Hương làm giả Giấy chứng sinh giả đưa cho gia đình chị H. Ngày 5/8/2020, Hương làm giả 2 Giấy chứng sinh đưa cho 2 gia đình khác nhau.

Bị đưa ra tòa xét xử, bị cáo Hương đã thành khẩn khai báo toàn bộ hành vi phạm tội của mình, tỏ ra ăn năn, hối cải. Theo lời khai của bị cáo, do nhận thức và ý thức chấp hành kém,

Hương đã có hành vi làm giả 3 Giấy chứng sinh của Bệnh viện Quân 103 để đưa cho những người nhận con nuôi với mục đích đăng ký khai sinh.

Sau khi nghị án, Hội đồng xét xử Tòa án Quân sự khu vực Thủ đô Hà Nội nhận định hành vi nêu trên của Nguyễn Thị Hương là nguy hiểm cho xã hội, đã trực tiếp xâm phạm đến trật tự quản lý hành chính Nhà nước về con dấu, tài liệu và giấy tờ khác, xâm phạm đến sự hoạt động bình thường và uy tín của cơ quan, tổ chức được pháp luật bảo vệ.

Trong vụ án này, Nguyễn Thị Hương thực hiện hành vi phạm tội một mình, không có đồng phạm. Hương cũng không thu lợi bất chính từ hành vi làm giả Giấy chứng sinh. Xét tính chất của vụ án là nghiêm trọng. Hành vi của Nguyễn Thị Hương đã xâm phạm khách thể được Bộ luật Hình sự bảo vệ, đó là xâm phạm đến hoạt động của cơ quan nhà nước; lợi ích của Nhà nước, tổ chức, cá nhân và làm ảnh hưởng đến uy tín của Quân đội. Căn cứ vào tính chất, mức độ hành vi phạm tội, các tình tiết giảm nhẹ trách nhiệm hình sự và nhân thân của bị cáo, Hội đồng xét xử quyết định tuyên phạt bị cáo Nguyễn Thị Hương 30 tháng tù về tội “Làm giả tài liệu của cơ quan, tổ chức”. **NGỌC DIỆP**

Đánh chết chủ nhà sau phút đột nhập tìm người

Phòng cảnh sát hình sự Công an tỉnh Đắk Lắk đã ra quyết định khởi tố bị can, bắt tạm giam Nguyễn Xuân Thủy (56 tuổi, ở Tự An, TP Buôn Ma Thuột) để điều tra về hành vi giết người.

Trước đó, trưa 19/7, con gái ông L.T. (74 tuổi, ở đường Phạm Hồng Thái, phường Tự An) đi làm về thì phát hiện bố nằm bất động trên vũng máu nên đã đưa đi cấp cứu. Tuy nhiên, ông T đã tử vong trước khi vào viện.

Sau đó, gia đình đưa thi thể ông T về nhà lo hậu sự. Tại tang lễ ông T, người dân phát hiện nhiều điểm bất thường nên đã cùng người nhà trình báo Công an phường Tự An. Qua khám nghiệm hiện trường, Công an phường Tự An nhận định đây là vụ án mạng. Bằng các biện pháp nghiệp vụ, cơ quan công an xác định được nghi can liên quan đến cái chết của ông T là Nguyễn Xuân Thủy (hàng xóm của ông T).

Tại cơ quan công an, Thủy khai sáng cùng ngày, Thủy đi tìm người nhà để giải quyết mâu thuẫn. Cho rằng người có mâu thuẫn với mình đang ở nhà ông T, Thủy đã gọi nhưng không thấy ai mở cửa. Bực tức, Thủy cầm theo 1 khúc gỗ dài, trèo tường vào nhà ông T. Vừa vào trong nhà, Thủy gặp ông T và hai người xảy ra xô xát. Trong lúc xô xát, Thủy lấy 1 cây rựa, cây sắt trong nhà đánh nhiều nhát vào đầu, người khiến chủ nhà gục tại chỗ. **N.D**

Thanh niên ở Hải Dương phải trả giá vì làm lây lan dịch bệnh Covid-19

TAND TP Hải Dương đã mở phiên tòa xét xử và tuyên phạt bị cáo Đào Duy Tùng (SN 1989, ở TP Hải Dương, tỉnh Hải Dương) 18 tháng tù về tội “Làm lây lan dịch bệnh truyền nhiễm nguy hiểm cho người”.

Theo cáo trạng, Tùng đã liên hệ và sang Thủ đô Viên Chăn (Lào) sinh sống với Đào Anh Tuấn (đang làm việc tại Thủ đô Viên Chăn – Lào) từ ngày 5/4/2021 đến ngày 20/4/2021. Quá trình sống tại đây, Tùng đã tiếp xúc với nhiều bệnh nhân nhiễm Covid-19.

Ngày 22/4/2021, Tùng nhập cảnh trái phép về nước và được người quen cho biết bản thân đã tiếp xúc với người bị nhiễm Covid-19. Lúc này, Tùng nghi ngờ bản thân bị nhiễm Covid-19. Tuy nhiên, thanh niên này đã không tuân thủ quy định về khai báo và cách ly y tế đối với trường hợp nhập cảnh về từ vùng có dịch bệnh. Thế nên khi mắc Covid-19, Tùng đã lây bệnh cho chị Nguyễn Thị Tuyết. Từ đó lây bệnh cho nhiều trường hợp khác trên địa bàn TP Hải Dương.

Theo Báo cáo số 01 ngày 26/5/2021 của Ban Chỉ đạo phòng chống dịch bệnh Covid-19 quận Hải An (TP Hải Dương) xác định thiệt hại về kinh tế của địa phương liên quan đến bệnh nhân Đào Duy Tùng, Nguyễn Thị Tuyết là hơn 879 triệu đồng. Tại Công văn số 173 ngày 14/6/2021 của Ban Chỉ đạo phòng chống dịch Covid-19 TP Hải Dương xác định thiệt hại kinh tế liên quan đến trường hợp bệnh nhân Đào Duy Tùng là hơn 2,4 tỉ đồng. **H.MÃY**

Đi trả thù giúp người khác, nhận 14 năm tù

TAND TP Hà Nội đưa bị cáo Nguyễn Đình Tùng (SN 1988, ở Đông Đa, Hà Nội) ra xét xử về tội “Giết người”. Bị hại trong vụ án là anh Bùi Ngọc Phú (quê Nam Định), bị tổn hại 56% sức khỏe.

Theo hồ sơ vụ án, Tùng không quen biết, không có mâu thuẫn gì với anh Bùi Ngọc Phú. Tuy nhiên, khi được người quen là Đặng Hải Biên (SN 1990, ở Thanh Hóa) gọi điện rủ đến nhà Dương Văn Ngọc (SN 1985, quê Thanh Hóa) và vợ là Trần Thị Trang (SN 1992), Tùng đã đi cùng.

Tại đây, Tùng và mọi người được Ngọc cho biết Trang vừa xảy ra mâu thuẫn với Phú khi mua hải sản tại chợ Long Biên. Do đó, cả 3 bàn cách lên chợ Long Biên để trả thù.

Theo cáo trạng, trước khi đi, Biên lấy 1 con dao nhọn, cạnh sắc, Tùng cầm thanh dao mũi nhọn, Ngọc cầm 1 chiếc cờ lê số 23 mang theo. Để xe bên ngoài xong, nhóm của Ngọc đi bộ vào trong. Khi được Trang vào chỉ mặt anh Phú, nhóm của Ngọc đã đi tới đánh đôi phượng.

Cụ thể, Tùng đã dùng dao đâm một nhát trúng sườn phải anh Phú. Bị đâm, anh Phú vội vàng bỏ chạy. Thấy thế, 1 người trong nhóm Tùng đã cầm thanh dao đuổi theo chém nhiều nhát vào người anh Phú nhưng không trúng.

Cùng lúc đó, Ngọc cầm cờ lê chạy vào ki-ốt. Tại đây, Ngọc thấy anh Nguyễn Văn Diên (SN 1977, quê Ân Thi, tỉnh Hưng Yên) đang dọn lồng đựng tôm. Cho rằng anh Diên là người cũng đánh vợ mình trước đó, Ngọc đã dùng cờ lê vụt nhiều cái vào tay anh Diên.

Gây án xong, cả nhóm đi về nhà Ngọc cất giấu hung khí rồi bỏ trốn. Về phía anh Bùi Ngọc Phú, do được mọi người đưa đi cấp cứu kịp thời nên may mắn thoát chết, bị tổn hại 56% sức khỏe.

Đồng bọn của Tùng sau đó đầu thú, bị bắt theo lệnh truy nã. Riêng Tùng bỏ trốn đến ngày 11/1/2021 mới bị bắt. Với hành vi nêu trên, Tùng bị Hội đồng xét xử TAND TP Hà Nội tuyên phạt 14 năm tù về tội “Giết người”. Liên quan tới vụ án, trước đó, đồng bọn của Tùng đã phải trả giá cho hành vi của mình bằng mức án từ 11 đến 12 năm tù cùng về tội “Giết người”. **VÂN THANH**

Kẻ sát hại hàng xóm “sa lưới” sau 30 năm bỏ trốn

Phòng Cảnh sát hình sự, Công an tỉnh Quảng Nam vừa di lý Huỳnh Đức Đường (SN 1963, ở huyện Thăng Bình, Quảng Nam) về Trại tạm giam công an tỉnh để phục vụ công tác điều tra. Đường là đối tượng bị truy nã theo Quyết định truy nã số 72 ngày 20/9/1991 của Cơ quan Cảnh sát điều tra Công an tỉnh Quảng Nam - Đà Nẵng (cũ) về hành vi giết người.

Theo hồ sơ, chiều 10/9/1991, Đường cùng 3 người bạn rủ nhau ăn nhậu. Sau khi ăn uống xong, Đường ra về. Khi đi ngang qua nhà ông Hồ Thận (hàng xóm), Đường nảy sinh mâu thuẫn với ông Thận và con rể là anh Nguyễn Công Minh. Do đó, Đường đã vác rìu chạy vào chém anh Minh 1 nhát, chém ông Thận 2 nhát. Hậu quả, ông Thận tử vong tại chỗ, còn anh Minh bị thương tích nặng.

Sau khi gây án Đường đã bỏ trốn vào Bà Rịa - Vũng Tàu. Để tránh bị phát hiện, ông ta đã thay đổi tên gọi khác. Quá trình sinh sống và làm việc tại đây, Đường còn lấy vợ, sinh con như bao người bình thường khác. Tuy nhiên, lưới trời lồng lộng, thưa mà khó thoát, gần 30 năm bỏ trốn, ngày 16/7, Đường bị lực lượng công an bắt.

Đường được ngành chức năng lấy mẫu, test nhanh Covid-19 ngay tại Bệnh xá Công an tỉnh Bà Rịa - Vũng Tàu và Trung tâm Y tế TP Tam Kỳ, Quảng Nam, kết quả đều âm tính với Covid-19. Sau đó Đường được đưa về Trại tạm giam Công an tỉnh Quảng Nam.

N.DIỆP

Cuộc đời NSUT Nhất Sinh – Người nhạc sĩ gắn liền với 200 bản nhạc dân ca

NSUT Nhất Sinh là một ca - nhạc sĩ sở hữu với nhiều ca khúc mang âm hưởng dân ca nổi tiếng ở thập niên 1990 - 2000 như: “Hát về cây lúa hôm nay”, “Chim sáo ngày xưa”, “Thuở ban đầu”, “Tơ hồng”... Ở hiện tại, dù đã bước sang ngưỡng “thất thập cổ lai hy”, người nhạc sĩ tài ba vẫn chăm chỉ làm việc mỗi ngày để cống hiến cho nền âm nhạc Việt Nam những nhạc phẩm chất lượng.

● NSUT Nhất Sinh và con trai út - Sĩ Phú trong một chương trình truyền hình.

● NSUT Nhất Sinh được mệnh danh là nhạc sĩ tạo ra “cơn bão âm nhạc dân ca” của Việt Nam.

● Quang Linh là một trong những ca sĩ đưa các nhạc phẩm của nam nhạc sĩ đến gần hơn với công chúng.

Mỗi người nghệ sĩ đều có những mảng màu sắc riêng để ghi dấu ấn trong lòng khán giả yêu nhạc. Các mảng màu đó có thể được ghép bằng câu chuyện tự sự của chính bản thân, từ sự tư duy về cuộc sống chứa đựng yêu - vui - buồn - giận hờn, hay đơn giản xuất phát từ điều giản dị mà họ bắt gặp mỗi ngày để khi được hòa âm với giai điệu trở thành tác phẩm nghệ thuật len lỏi vào tận tâm can, trí nhớ của người nghe nhạc.

Nhất Sinh - người nghệ sĩ ấy cũng chọn cho mình mảng màu âm nhạc riêng để giờ đây khi nhắc đến ông, những cô cậu thanh niên những năm 1990 - 2000 vẫn ngân nga các ca khúc ghi dấu một thời thanh xuân của mình. Đó là những bài hát chẳng cầu kỳ trong ca từ, giản dị và mang âm hưởng dân ca gần gũi đến lạ thường với hình ảnh quê hương, đất nước hiện rõ trong từng câu hát như mái đình, ngày hội lim, cây lúa...

Sức hút của người nhạc sĩ viết nhạc mang âm hưởng dân ca

Khi đang còn là một cậu học sinh, Nhất Sinh (tên thật là Nguyễn Tấn Sinh) được một người chị giới thiệu vào Đoàn Văn công của tỉnh Quảng Ngãi. Vốn đam mê âm nhạc nên chàng thanh niên 20 tuổi đã đồng ý đi theo đoàn. Tuy có sẵn chất giọng

đẹp nhưng vì chưa được rèn luyện chuyên môn nên khi vào đoàn Nhất Sinh chỉ được làm những việc vặt như: kéo màn, đóng vai phụ trong những vở diễn...

Dù vậy, nam nhạc sĩ cho biết, chưa khi nào ông nản chí hay có ý định bỏ cuộc bởi “Giờ chưa hát được kéo rèm có sao đâu!”. Để rồi sau thời gian dài kiên trì, năm 1977, lần đầu tiên Nhất Sinh được đứng trên sân khấu và con đường âm nhạc cũng bắt đầu từ đó.

Trong quá trình ca hát, Nhất Sinh tự tìm tòi viết lời, sáng tác nhạc. Năm 1988, khi “Tơ hồng” - tác phẩm đầu tay của ông ra mắt và nhận được nhiều lời khen từ giới mộ điệu cũng như khán giả yêu nhạc.

Chia sẻ về cảm hứng sáng tác “Tơ hồng”, nam nhạc sĩ kể, khi đó ông lấy từ “khi nào hoà bình lập lại thì anh sẽ về, anh ra Bắc anh rước em về” từ câu chuyện của vợ chồng một người bạn của nhạc sĩ Hồ Bằng - trưởng đoàn Bóng Sen thời đó để chắp bút nên ca khúc.

Dù mất tới 4 tháng để viết xong bài hát, nhưng khi xin để hát trong một chương trình do Đài truyền hình trung ương kết hợp với đoàn Bóng Sen thực hiện thì nghệ sĩ Trương Châu Mỹ (trưởng đoàn Bóng Sen thời bấy giờ) không đồng ý. “Khi đó, tôi có xin nhưng anh Mỹ không tin và không cho tôi hát. Nhưng tôi cũng chai mặt lắm. Trên đường đi diễn

từ Bắc về, tôi vẫn tiếp tục xin vài lần nữa thì đêm đó ở Đà Nẵng anh Mỹ cho tôi hát. Tôi ôm guitar thùng ra hát với ca sĩ Tuyết Hoa của Nhà hát Bóng Sen. Đêm đó, khán giả yêu cầu hát lại nên từ đó về sau anh Mỹ mới cho tôi hát bài này”, nam NSUT kể lại.

Tuy nhiên, nói về lý do “lấn sân” của mình, NSUT Nhất Sinh bật mí: “Xin lỗi, hồi đó tôi viết ‘Tơ hồng’, ‘Chim sáo ngày xưa’, ‘Thuở ban đầu’ tất cả chỉ để phục vụ cho mình vì giọng hát của tôi hợp với chất liệu đó. Đó là lý do bài hát của tôi 90% mang âm hưởng dân ca vùng miền. Như khi viết miền Bắc thì tôi lấy âm hưởng miền Bắc. Viết miền Trung thì tôi lấy âm hưởng miền Trung. Hay như ‘Nắng gió phương Nam’ là tôi viết âm hưởng phía Nam”.

Lý do ban đầu là viết và phục vụ cho chính bản thân nhưng chữ “duyên” đã giúp những sáng tác mang âm hưởng dân ca có tiết tấu ấy đến với cột mốc mới, khó phai trong sự nghiệp NSUT Nhất Sinh. Đó là lý do về sau Nhất Sinh dần rút lui khỏi ánh đèn sân khấu, chuyển từ ca sĩ sang sáng tác và sau này chính thức hoạt động âm nhạc với tư cách là một nhạc sĩ.

Cuộc sống viên mãn, tự hào khi con cái đều theo nghệ thuật

Tính đến thời điểm hiện tại, kho tàng sáng tác của vị nhạc sĩ đã

lên đến 200 bài và tất cả các bản nhạc của Nhất Sinh đều mang âm hưởng dân ca. Tuỳ theo từng giai đoạn, nam nhạc sĩ sẽ thay đổi chủ đề sáng tác của mình.

Khi mới chập chững viết nhạc, Nhất Sinh chọn chủ đề tình yêu đề cập, thời gian sau đó, ông chuyển qua sáng tác những bản nhạc về quê hương, đất nước và ở thời điểm này nam nhạc sĩ thường cho ra những ca khúc về tình mẹ.

Nhắc đến mẹ, nam nhạc sĩ khá xúc động. NSUT Nhất Sinh chia sẻ, ông sinh ra trong một gia đình có 4 anh em, nhưng trong chiến tranh mất 3 và chỉ còn lại một mình ông. Đến năm 1993, khi đang đi hát ở Campuchia thì mẹ mất. Do thời đó, đi lại khó khăn nên khi về được đến nơi thì mẹ nam nhạc sĩ cũng đã được an táng xong.

Ông tâm sự: “Tôi sinh từ đầu năm 1955, cuối năm đó, cha tôi mất, cho nên hình tượng người cha trong tôi không có mà chỉ có mẹ. Đối với tôi, mẹ là bất tận, là hình ảnh thiêng liêng và là nguồn cảm hứng để tôi sáng tác nhiều ca khúc, trong đó có “Mẹ và lời ru”, ca khúc tôi sáng tác năm 1994, một năm sau khi mẹ mất”.

Ở hiện tại, khi được hỏi về sự kế tiếp của các thế hệ trẻ với dòng nhạc dân ca, nam nhạc sĩ thẳng thắn cho biết, ở thời nào cũng vậy, âm nhạc dân tộc vẫn luôn

bền vững theo năm tháng. Riêng với cá nhân mình, ông khẳng định ngay từ đầu: “Minh là người Việt Nam, ngay cả cách viết, cách hát, sáng hát cũng lấy dân ca Việt Nam và phát triển lên. Còn các bạn trẻ bây giờ, mỗi người sẽ có những suy nghĩ, hướng đi khác nhau, thế nên không thể ép thế hệ sau phải giống thế hệ trước được. Nhiều năm trở lại đây, tôi thấy có một số nhạc sĩ viết theo dòng nhạc dân gian đương đại rất hay. Hay từ từ âm nhạc đến cách hát. Ngày xưa, chúng tôi hát bay, giọng đẹp là được. Còn bây giờ, giọng đẹp, hát bay, hát hay chưa đủ đâu, phải có phong cách riêng thì mới tạo được dấu ấn. Mỗi thời kỳ âm nhạc, khán giả sẽ có gu thưởng thức khác nhau và người nghệ sĩ cũng sẽ khác. Lời khuyên duy nhất của tôi với các bạn trẻ, đó là: Hãy làm âm nhạc một cách nghiêm chỉnh và đứng đắn, nhất là các bạn theo nghề sáng tác. Rồi dần dần, bạn sẽ có bản hit, có thành công”, nam nhạc sĩ chia sẻ.

Dù nổi tiếng với kho tàng âm nhạc đồ sộ, song cuộc sống đời thường của NSUT Nhất Sinh khá giản dị và kín tiếng. Được biết, “cha đẻ” của 200 ca khúc dân ca kết hôn năm 1984 với bà xã làm ngoài ngành giải trí.

Theo nam nhạc sĩ chia sẻ, ông và vợ “về chung một nhà” sau 4 năm yêu nhau. Lúc đầu, cả hai cũng gặp một số trở ngại vì bố vợ không muốn con mình lấy một người mà nghề là ca sĩ, nhưng nhờ sự đồng lòng, cả hai quyết tâm cùng vượt qua khó khăn. “Bà xã tôi là người ngoại đạo, thế nên khi về với nhau chúng tôi thống nhất cùng vượt khó để lo cho tổ ấm của mình thật tốt thật hạnh phúc, vì thời điểm ấy đất nước mình khó khăn, đời sống còn nhiều vất vả”.

Được biết, sau nhiều năm kết hôn, nhạc sĩ Nhất Sinh và bà xã có 3 người con và tất cả đều làm nghệ thuật. Con gái lớn của ông dạy đàn, con trai thứ 2 làm nghề thiết kế sân khấu và con trai út - Sĩ Phú hiện đang là tay trống của ban nhạc pop-rock Chillies.

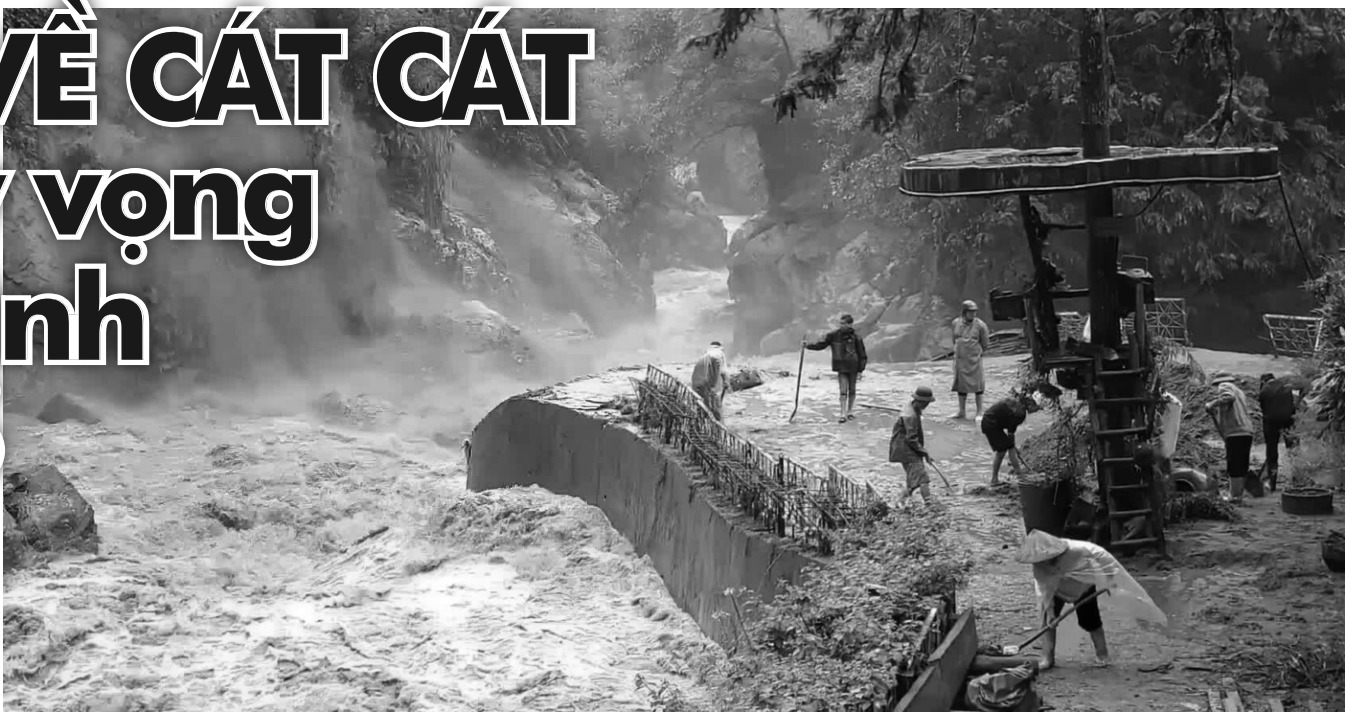
Chia sẻ về cậu con trai út, ông tiết lộ, Sĩ Phú từng được cho đi học đàn tam thập lục bên Trung Quốc từ năm 12 tuổi. Trong thời gian đó, anh học thêm trống và sau tốt nghiệp về nước, anh tiếp tục học trống và trở thành một phần của ban nhạc Chillies - ban nhạc nổi tiếng với loạt hit như “Mascara”, “Và thế là hết”, “Cứ chill thôi”...

Ở hiện tại, dù đã bước gần ngưỡng “thất thập cổ lai hy”, nam nhạc sĩ nổi tiếng cho biết, ông cảm thấy hài lòng về sự nghiệp khi gần như đã trọn vẹn ước mơ của mình là vừa hát vừa sáng tác. Bên cạnh đó, ông cũng tự hào khi có một gia đình hạnh phúc các con đều có nghề nghiệp ổn định. “Từ khi mới kết hôn cho đến nay, dù công việc bận rộn, song hàng ngày tôi đều tự sắp xếp, chưa bao giờ tôi để công việc của mình ảnh hưởng đến gia đình”, ông nói. **NHÃ AN**

THƯƠNG VỀ CÁT CÁT và niềm hy vọng về sự hồi sinh của trấn cổ

Một trận lũ đi qua đã quét sạch không gian của vùng trấn cổ được mệnh danh đẹp nhất tại Sa Pa. Khó khăn chồng khó khăn, người dân vùng lại thêm nỗi lo mùa thiên tai về ngay giữa lúc du lịch chật vật với làn sóng Covid-19 lần thứ 4.

● Bản Cát Cát tan hoang sau mưa lũ.

● Khung cảnh hùng vĩ nơi thiên đường Cát Cát.

● Những nếp nhà đơn sơ, kiến trúc thiết kế mộc mạc của người Mông đã thu hút khách du lịch.

● Người Mông ở bản Cát Cát.

Dịch chưa qua, lũ đã về

Trận mưa lớn diễn ra những ngày giữa tháng 7 đã khiến bản Cát Cát ngưng đọng hết tất cả các dịch vụ đón khách. Theo thông tin, mưa lớn kéo dài nhiều giờ đồng hồ đã khiến nhiều nơi ở Lào Cai xảy ra tình trạng ngập úng, riêng tại bản Cát Cát, những công trình phục vụ du lịch bị hư hại nặng nề.

Theo Ban quản lý khu du lịch bản Cát Cát, cảnh quan lan can, cầu thang, vườn hoa hồng... đều bị hư hại. Ngoài ra, vườn hoa hồng cổ Sa Pa, vườn hoa châu Âu cùng nhiều hạng mục công trình khác xây bằng đá cũng bị nước lũ cuốn trôi. Mưa lũ tại Lào Cai còn làm ngập lụt 15 nhà dân, cuốn trôi 10 ao nuôi thủy sản; trên 30ha lúa và hoa màu bị vùi lấp, hư hỏng. Ước tính thiệt hại khoảng 2 tỷ đồng.

Cùng những thiệt hại đáng kể cho các hạng mục công trình du lịch ở Cát Cát, trên đoạn đường “tứ đại đỉnh đèo” Ô Quy Hồ cũng gặp sự cố, lũ ống khiến lượng đất đá tràn ra lòng đường lên tới 500m³. Lũ ống từ trên Thác Tiên đổ xuống, cuốn theo đất đá, gỗ củi vùi lấp khoảng 500m mặt quốc lộ 4D đi Lai Châu, làm ách tắc giao thông cơ giới và đi bộ tại đây. Rất nhiều xe tải, xe con và người đi xe máy phải dừng tại hai đầu đoạn đường bị đất đá vùi lấp hoặc quay trở lại nơi xuất phát. Nhiều tuyến đường giao thông tại TX Sa Pa bị lũ tàn phá, hư hỏng nặng.

Ông Vũ Xuân Quý, Trưởng phòng Kinh tế TX Sa Pa thông tin: “Các công trình này được tạo dựng bằng gỗ, nửa để du khách check-in, tham quan. Ước tính

thiệt hại khoảng 2 tỉ đồng. Sau khi nước lũ rút, khu du lịch đã huy động lực lượng dọn dẹp, khắc phục hậu quả”.

Đáng nói, từ nay đến cuối năm, không chỉ tại Sa Pa mà các vùng du lịch thuộc Trung du miền núi phía Bắc sẽ phải cân trọng với thiên tai. Theo Trung tâm Dự báo Khí tượng Thủy văn Quốc gia, trong 6 tháng cuối năm 2021, dự kiến Việt Nam sẽ phải hứng chịu từ 7 đến 10 cơn bão và áp thấp nhiệt đới trên biển Đông; trong đó có 5 đến 7 cơn ảnh hưởng trực tiếp tới đất liền, kéo theo mưa lũ và sạt lở đất ở nhiều địa phương và có thể gây hậu quả vô cùng nghiêm trọng về người và của.

Mong chóng ngày hết dịch

Cùng với thiên tai, người làm du lịch vùng cũng chật vật với khó khăn trong mùa dịch. Từng là một trong những địa điểm “gây bão” mạng mỗi mùa du lịch, bản Cát Cát hiện nay điêu hiu và âm thầm trong bối cảnh chung. Dịch Covid-19 xuất hiện từ đầu năm 2020 kéo dài đến nay, khiến hoạt động kinh doanh của du lịch luôn trong tình trạng cầm chừng và gần như mất hẳn nguồn khách nước ngoài vốn chiếm tới 80% lượng khách trước đây. Trong khi đó, hoạt động đón khách nội địa không ổn định, tình trạng hoãn hủy liên tục xảy ra do tình hình dịch tại thị trường Hà Nội phức tạp.

Theo thống kê của ngành chức năng, trên địa bàn tỉnh Lào Cai, có khoảng 15 - 20% cơ sở lưu trú dừng hoạt động, các cơ sở lưu trú còn lại đa số chỉ có khách trong những dịp cuối tuần, lễ, Tết;

kéo theo đó là hơn 3.000 lao động trong lĩnh vực du lịch bị mất việc làm hoặc phải tạm nghỉ việc. Theo đó, số người xin nhận trợ cấp thất nghiệp tại Lào Cai tăng cao đến mức báo động.

Khó khăn chồng khó khăn nhưng bi quan đã chẳng phải là tâm trạng của người dân ở Lào Cai. Bởi có năm nào mà không có thiên tai, có năm nào mà không có lũ ống, sạt lở ở vùng núi này. Giữa nguồn gang thiệt hại, cộng đồng du lịch động viên nhau, nhanh chóng khắc phục thiệt hại sau lũ.

Trước đó, một tín hiệu đáng mừng, Sa Pa là một trong những địa điểm hiếm hoi ghi nhận sự tăng trưởng nhẹ trong bão dịch. Sở Văn hóa, Thể thao và Du lịch Lào Cai thông tin, 6 tháng đầu năm 2021, tổng lượng khách đến Lào Cai ước đạt trên 1,1 triệu lượt, tăng 21% so với cùng kỳ, tổng thu dịch vụ du lịch ước đạt 3.448 tỷ đồng, bằng 140,4% so với cùng kỳ năm 2020. Một số địa bàn trọng điểm du lịch của tỉnh thu hút đông khách là Sa Pa đón 552.000 lượt khách, TP Lào Cai 520.000 lượt, Bắc Hà 92.000 lượt, Bát Xát trên 21.000 lượt...

Có nhiều lý do cho sự “vượt khó” của du lịch bản Cát Cát nói riêng và Lào Cai nói chung. Chỉ riêng về tài nguyên thiên nhiên và cảnh đẹp, hiếm có nơi nào trên khắp Việt Nam mang lại cảm giác như ở bản Cát Cát. Cát Cát được ví von như một thước phim cổ trang đẹp nơi vùng nông thôn Tây Bắc. Nhận định về vẻ đẹp của thôn bản này, tờ nhật báo tiếng Anh SCMP của Hồng Kông đã vinh danh đây là một trong 7 địa

điểm thuộc top những ngôi làng đẹp nhất nên đến sau Covid-19.

Hình thành từ giữa thế kỷ 19 do một bộ phận dân tộc ít người quản tụ theo phương pháp mật tập, bản Cát Cát đây cuốn hút với những nếp nhà gỗ đơn sơ, những con suối nhỏ chảy róc rách, những tấm thổ cẩm rực rỡ sắc màu và những người dân tộc nhỏ bé giản đơn. Chính người Pháp đã phát hiện và chọn bản làm nơi nghỉ dưỡng cho các quan chức, đồng thời cho xây dựng tại đây một nhà máy thủy điện. Ở đây có một thác nước đẹp mà theo tiếng Pháp có nghĩa là CatScat. Chính vì vậy, bản cũng lấy tên là Cát Cát (đọc chệch đi của CatScat).

Thôn làng nhỏ nằm lọt thỏm giữa vùng thung lũng Mường Hoa, được ôm trọn bởi 3 dòng suối: suối Tiên Sa, suối Vàng và suối Bạc, chưa bao giờ bớt thú vị cho người du lịch. Cái đẹp của Cát Cát là các yếu tố nhà cổ, tạo hình đều tuân theo nghệ thuật sắp xếp để tạo nên một tổng thể trọn vẹn giữa lòng núi rừng hùng vĩ. Yếu tố “cổ” ở Cát Cát đến từ kiến trúc nhà của người Mông ở bản Cát Cát được thiết kế theo dạng nhà ba gian lợp ván gỗ pơ mu. Bộ khung nhà là kèo ba cột ngang. Cột nhà đều được kê trên phiến đá tròn hoặc vuông.

Buôn làng bé nhỏ này từng không ít lần “gây bão” mạng xã hội bởi không gian ấn tượng giữa núi non hùng vĩ nhưng cũng đầy mộc mạc. Xuyên suốt hành trình tại Sa Pa, Cát Cát như một góc bình yên lặng lẽ, làm đắm say người đi du lịch.

Văn hóa người dân tộc Mông

cũng là một phần bản sắc của bản Cát Cát. Ngoài trồng lúa, người Mông ở Cát Cát còn phát triển các nghề thủ công truyền thống như dệt vải, đan lát dụng cụ sinh hoạt, chạm trổ bạc và rèn nông cụ. Chỉ ngay tại ngôi làng nhỏ này, nhiều người đã ngỡ ngàng khi được mục sở thị nét độc đáo trong văn hóa miền núi phía Bắc - từ nghệ thuật điêu khắc trên trang sức bạc đến nghề dệt thủ công từ sợi lanh.

Tại bản Cát Cát cũng có những khu tham quan, trưng bày và bán các sản phẩm thủ công truyền thống của đồng bào dân tộc Mông. Những sản phẩm tinh xảo, độc đáo được tạo ra bởi bàn tay khéo léo của những con người nơi đây không chỉ đem lại sức sống cho bản làng mà còn thể hiện nét văn hóa đặc trưng của người Mông được bảo tồn, gìn giữ qua nhiều thế hệ.

Thiên tai hay dịch bệnh, tất cả đều là những thách thức mà du lịch vùng cần vượt qua thời điểm này. Nhìn về tương lai, Sa Pa sẽ có nhiều cơ hội hơn để phát triển khi dòng đầu tư bất động sản du lịch đều tìm đến đây như một “điểm vàng” du lịch. Theo quy hoạch giai đoạn 2021 - 2030 tầm nhìn 2050, Lào Cai với trọng điểm là Sa Pa sẽ trở thành đô thị loại I, trung tâm, cầu nối giao thương kinh tế, đối ngoại giữa Việt Nam và các nước ASEAN với thị trường vùng Tây Nam Trung Quốc.

Những khởi sắc ấy mang lại cho người dân tộc Mông nơi đây niềm tin về ngày du lịch hồi sinh, bản Cát Cát sẽ sớm đón khách trở lại. **HÀ TRANG**

TỈNH HÀ NAM, TRUNG QUỐC:

Hứng chịu trận lụt “ngàn năm có một”

Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình tuyên bố, lũ lụt gây chết người tại tỉnh Hà Nam là “đặc biệt nghiêm trọng”, khi các đập bị vỡ và nước sông tràn bờ, thậm chí còn được miêu tả lớn chưa từng có suốt 1.000 năm qua.

“Một số hồ chứa đã bị vỡ, gây ra thương vong và thiệt hại về tài sản. Tình hình lũ lụt đang rất nghiêm trọng”, truyền thông nhà nước Trung Quốc dẫn lời ông Tập Cận Bình ngày 21/7.

Hà Nam là một tỉnh đông dân, đang hứng chịu các trận bão kể từ cuối tuần qua, giữa một mùa mưa bất thường, gây ngập lụt đường phố của hàng chục đô thị ảnh hưởng tới cuộc sống hàng ngày của hàng triệu người.

Trong 4 ngày từ 17-20/7, 3.535 trạm thời tiết ở Hà Nam ghi nhận lượng mưa vượt quá 50mm, trong đó có 1.614 trạm ghi nhận lượng mưa trên 100mm và 151 trạm ghi nhận lượng mưa trên 250mm.

Theo ghi nhận, riêng tại TP Trịnh Châu có lượng mưa tới 457,5mm trong 24 giờ tính đến 17h ngày 20/7, mức cao nhất kể từ khi dữ liệu bắt đầu được ghi lại ở TP hơn 10 triệu dân này. TP cũng ghi nhận thêm kỷ lục thời tiết khác với lượng mưa kỷ lục 201,9mm trong vòng 1 giờ từ 16h đến 17h chiều 20/7.

Mức nước dâng cao cũng khiến hệ thống giao thông của hàng chục thành phố tắc nghẽn. TP Trịnh Châu đã dừng hoàn toàn dịch vụ tàu điện ngầm từ ngày 20/7 sau cơn mưa 200mm chỉ trong một giờ. Một người dân cho biết: “Mọi người phải bám vào tay vịn, cố gắng nhích từng tý một. Nước rất

● Mưa lớn gây lũ lụt nghiêm trọng ở Hà Nam, Trung Quốc.

sâu và chảy xiết đến nỗi một số người đã bị cuốn trôi”.

Chính quyền địa phương cho biết, khi nước tràn vào tàu điện ngầm, ít nhất 12 người đã thiệt mạng, 5 người bị thương và gần 200.000 người đã được sơ tán khẩn cấp. Khoảng 100.000 người đã được sơ tán đến khu vực an toàn.

Các video đăng trên mạng xã hội cho thấy nhiều hành khách trong toa tàu điện ngầm phải cố bám vào tay vịn khi mực nước bên trong toa tàu dâng đến ngang vai, một số người buộc phải đứng trên ghế. “Nước ngập đến ngực tôi. Tôi thực sự sợ hãi, nhưng điều đáng sợ nhất không phải là nước, mà là nguồn dưỡng khí trong toa tàu ngày càng giảm”, một người sống sót viết trên mạng xã hội.

Do trời mưa trong nhiều ngày, nhà chức trách đã tạm dừng dịch vụ xe buýt vì các phương tiện này chạy bằng điện, một người dân Trịnh Châu cho biết. “Đó là lý do tại sao nhiều người lựa chọn đi tàu điện ngầm và thảm kịch đã xảy ra”, ông nói.

Sau những trận mưa giông lớn kéo dài, nhiều hồ chứa ở Trịnh Châu đang gặp nguy hiểm và tình trạng ngập úng nghiêm trọng ở khu

vực nội thành đã gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến các tuyến đường sắt, đường cao tốc, hàng không và dân dụng. Các đập nước, hồ chứa đã dâng cao tới mức báo động. Trung Quốc đã phải nâng mức báo động lũ từ cấp 3 lên cấp 2 để đối phó với khủng hoảng.

Quân đội Trung Quốc phải triển khai 3.000 binh sĩ trợ giúp nỗ lực tìm kiếm, cứu hộ tại tỉnh Hà Nam; đồng thời cảnh báo mưa lũ đã khiến con đập Yihetan ở TP Lạc Dương, tỉnh Hà Nam xuất hiện một vết nứt dài 20m. “Con đập có thể bị sụp đổ bất cứ lúc nào”, quân đội Trung Quốc cảnh báo.

Lũ lụt thường xảy ra trong mùa mưa ở Trung Quốc, cuốn trôi đường sá, hoa màu và nhà cửa. Mối đe dọa này tồi tệ hơn sau nhiều thập kỷ, một phần do việc xây dựng tràn lan các đập và đê đã chặn dòng nước chảy giữa sông với các hồ lân cận, phá vỡ các bãi bồi giúp hấp thụ phần nào nước dâng vào mùa hè.

Ngoài ra, các nhà khoa học tin rằng trận mưa kỷ lục đang diễn ra ở Trung Quốc nhiều khả năng là hệ quả của hiện tượng ấm lên toàn cầu, tương tự với đợt sóng nhiệt đang hoành hành tại Mỹ và Canada. **THU THƯƠNG**

WHO cảnh báo về biến thể nguy hiểm hơn cả Delta

● Tổng Giám đốc WHO Tedros Adhanom Ghebreyesus cảnh báo về biến thể nguy hiểm hơn cả Delta.

Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) dự báo Delta sẽ là biến thể chính trong vài tháng tới, đồng thời tiếp tục cảnh báo có thể xuất hiện các biến thể mới của virus Corona chủng mới còn nguy hiểm hơn Delta.

Biến thể Delta được phát hiện lần đầu ở Ấn Độ, hiện đã có mặt tại 124 lãnh thổ và gây ra phần lớn các ca mắc Covid-19 tại nhiều nước lớn. “Nó dự kiến sẽ nhanh chóng đánh bật các biến thể khác và trở thành chủng lây lan chính trong những tháng tới. Ngoài Delta còn có 3 biến thể được cho là cũng rất đáng lo ngại bao gồm Alpha, Beta và Gamma”, WHO cho biết.

Tại phiên họp thứ 138 của Ủy ban Olympic Quốc tế, Tổng Giám đốc WHO Tedros Adhanom Ghebreyesus phát biểu: “Càng lây nhiễm nhiều thì càng có nhiều biến thể mới xuất hiện với khả năng còn nguy hiểm hơn cả biến thể Delta hiện tại, càng nhiều biến thể thì càng có nhiều khả năng một trong số chúng sẽ có thể tránh được vaccine hiện nay và khiến chúng ta phải làm lại từ đầu”.

“Có một câu hỏi mà tôi thường đặt ra và tôi nghĩ mọi người trên thế giới cũng có chung câu hỏi như vậy: Đó là khi nào đại dịch này kết thúc? Thực tế thì, đại dịch Covid-19 đã đặt ra cho chúng ta rất nhiều câu hỏi: Về bản thân chúng ta và về thế giới của chúng ta. Đại dịch này là một phép thử và thế giới đang thất bại. Vào thời điểm mà tôi đưa ra những nhận định này, hơn 100 người trên thế giới chết vì Covid-19. Vào thời điểm ngọn đuốc Olympic được thắp lên vào ngày 8/8, sẽ có thêm 100.000 người tử vong”, ông Adhanom Ghebreyesus nói thêm.

Theo cập nhật của WHO, thế giới ghi nhận 3,4 triệu ca mắc Covid-19 trong 1 tuần tính đến 18/7, tăng 12% so với tuần trước đó. Với tốc độ này, tổng số ca được ghi nhận trên toàn cầu có thể vượt 200 triệu trong ba tuần tới. Sự gia tăng khả năng lây nhiễm trên toàn cầu hiện do 4 yếu tố chính: nhiều biến thể dễ lây hơn, việc nới lỏng các biện pháp y tế công, sự giao lưu xã hội gia tăng và số lượng lớn người chưa được tiêm ngừa.

Ngoài ra, ông Ghebreyesus nhận định thế giới đang đứng trước một làn sóng dịch Covid-19 khác và một trong những nguyên nhân xuất phát từ việc tiếp cận vaccine bất bình đẳng. Đặc biệt, chỉ có 1% dân số ở các quốc gia có thu nhập thấp được tiêm ít nhất 1 liều vaccine, so với hơn một nửa dân số ở các quốc gia phát triển. Ông khẳng định sự bất bình đẳng trong việc tiếp cận vaccine và một số thứ khác bao gồm các bộ xét nghiệm và phương pháp điều trị, không chỉ góp phần gây ra “tình trạng hỗn loạn kinh tế - xã hội” mà còn làm gia tăng lây lan Covid-19.

Do đó, việc tiêm vaccine cho 70% dân số mỗi quốc gia không chỉ ngăn chặn đại dịch Covid-19 mà còn tái khởi động nền kinh tế toàn cầu. Theo ông Tedros, thế giới cần 11 tỷ liều vaccine để đạt mục tiêu này. **HOÀI THU**

THUỐC ĐIỀU TRỊ COVID-19:

Hy vọng mới chấm dứt đại dịch toàn cầu

Theo Hãng AFP đưa tin, Nhật Bản đã phê duyệt đầy đủ thuốc tiêm tĩnh mạch Ronapreve để điều trị cho bệnh nhân mắc Covid-19 ở mức độ nhẹ tới trung bình.

Thuốc điều trị Covid-19 Ronapreve do hãng dược Thụy Sĩ Roche và Công ty Công nghệ sinh học Mỹ Regeneron hợp tác phát triển.

Bộ Y tế, Lao động và Phúc lợi Nhật Bản đã phê chuẩn loại thuốc này. Việc phê chuẩn được đưa ra dựa trên kết quả thử nghiệm giai đoạn ba, trong đó hỗn hợp kháng thể (gồm bộ đôi kháng thể đơn dòng Casirivimab và Imdevimab) giúp giảm đáng kể khả năng các bệnh nhân Covid-19 nhẹ tới trung bình diễn biến nặng

đến mức phải nhập viện hoặc tử vong.

Giám đốc phát triển sản phẩm của Roche, ông Levi Garraway khẳng định, Ronapreve đã được chứng minh có thể tăng tỷ lệ sống sót ở những người có nguy cơ cao, giảm nguy cơ nhập viện và tử vong ở những bệnh nhân mắc Covid-19 không nhập viện. Thuốc Ronapreve có thể duy trì hoạt động chống lại các biến thể mới của virus SARS-CoV-2, trong đó có biến thể Delta. Điều này đã được chứng minh trong các thử nghiệm tiền lâm sàng.

Trong thử nghiệm giai đoạn 3

● Thuốc điều trị Covid-19 có thể là hy vọng chấm dứt đại dịch toàn cầu.

thuốc Ronapreve cho thấy, tỷ lệ phải nhập viện và tử vong ở các bệnh nhân được điều trị bằng thuốc này giảm tới 70%. Bên cạnh đó, thuốc còn có thể rút ngắn thời gian biểu hiện triệu chứng bệnh xuống còn 4 ngày. Các thử nghiệm giai đoạn 1 đã cho thấy sự an toàn và khả năng

dùng nạp thuốc của người dân Nhật Bản.

Hiện thuốc này đã được cấp phép sử dụng khẩn cấp hoặc tạm thời trong đại dịch ở một số quốc gia và khu vực, trong đó có Liên minh Châu Âu, Mỹ, Ấn Độ, Thụy Sĩ và Canada.

Tiếp đó là thuốc Molnupiravir, do các chuyên gia của Merk và Rigibel nghiên cứu và phát triển, đã hoàn tất 2 giai đoạn thử nghiệm lâm sàng, cũng đạt hiệu quả 100% đối với tất cả bệnh nhân Covid-19.

Molnupiravir thuộc nhóm thuốc kháng virus mang tên “chất ức chế polymerase”, hoạt động bằng cách tấn công vào một loại enzyme mà virus dùng để sao chép vật liệu di truyền rồi đưa vào đó các đột biến khiến virus không thể tái tạo. Vì kháng thể tấn công protein bề mặt của virus SARS-CoV-2 liên tục tiến

hóa, nên thuốc kháng virus được trông đợi sẽ chống lại được nhiều biến thể hơn.

Ngoài ra, thuốc kháng virus Remdesivir của hãng Gilead Sciences được FDA Mỹ cấp phép điều trị bệnh nhân Covid-19 cũng chứa chất ức chế polymerase, dù cách thức hoạt động cụ thể của từng thuốc khác nhau.

Remdesivir có điểm bất lợi là được tạo ra dưới dạng thuốc tiêm tĩnh mạch và dùng cho bệnh nhân Covid-19 đã phải nhập viện nhằm giảm thời gian điều trị. Đến lúc bệnh nhân Covid-19 trở nặng, tác hại với sức khỏe của người bệnh phần lớn do hệ miễn dịch hoạt động quá mức gây tổn hại nội tạng, chứ không phải do virus nhân bản. Đó là lý do các hãng dược như Merck tập trung tìm ra loại thuốc uống có thể dùng trong những ngày đầu mới mắc bệnh.

HOÀI THU